

Edebiyat Defteri

Gule -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
19 Nisan 2024 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

boynumda asılı

boynumda beşi bir yerde
asılıyken yalnızlığım
göz kırıp duruyordu
kapı ardından umutlarım...

bir yandan yüreğimdeki serçe
kıpır kıpır kavuşmak isterken özgürlüğüne
çırpınıp durdu delice yazık
ömür boyu karanlığa hüküm giymiş gövdemde...

"kurtarın beni kurtarın" diye
ciyak ciyak bağırdı durdu zavallı
yapayalnız bir başına
kalabalığın içindeki sessiz çığlıklarına
geri döndü sonra çaresiz...

boğulmaya ramak kalmış
karanlık kuyulardayım şimdi
bir kova ve birkaç metre ipe
kurtarılmayı bekleyen
kör, sağır, harabe duvarlar arkadaşım iyi mi
bir avuç hava ve bir yudum suya hasretken...

her gün gözyaşlarıyla ıslanmaktan
çırpınmaktan yoruldu artık
sahte günlere uyanmaktan..!
yaralı bir kuşum şimdi
kafesinde kanadı kırık unutulmuş..!

oysaki bir nefes özgürlüğe
bir çırpıda kanatlanıp uçmaya canımı verirdim şimdi..!

avuç dolusu özlemim
gebe kalmışken aydınlık sabaha
bakıyorum da siz bol keseden
dağıtıyorsunuz güzel yarınlarımı
dibine kadar batmış çamurlara..!

açık artırmada satışa çıkarılmayı bekleyen
boynuma asılmış çuvalca yalnızlığım var benim
yok mu alan..?
hem de bedava..!

lütfen izdiham oluştur(may)alım ..!
yeter de artar bile
t.onlarca var nasıl olsa...
t.onlarca..!

m.g
27.06.08

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/143948/boynumda-asili.html>

İHANETİN KIRMIZI RENGİ

Deli bir okyanussun şimdi içimde
öyle ki; hırçınlıktan
dalgalarıyla yıkıyorum artık her gün
gümbür gümbür çağlayıp
çarptıkça hücre duvarlarıma
daha da çoğalıyorsun içimde...

Bilirim öfken kolay kolay geçmez senin
ben ecel terlerimle
kudurmuş,azgın dalgalarıyla boğuşurken
sen voltasını atmaktasındır şimdi
kırmızı rujlu sokakların...

İntikam almaya da ne hevesliymişsin..!
zehirini boşaltmadan önce kanıma
beni bende boğmadan önce
istersen bir kere daha düşün can parem...

Göçüp gittikten
bedenimi kara toprağa sattıktan
ve sen beni infazdan önce...

Bir kez daha can özüm bir kez daha..!
sevdamızı haykırmazsan dağlara olan ateşinle
kucaklamazsan kavgamızda türkü gibi beni
bir öpücük kondurmazsan kan kızıl yanağıma
kıp kırmızı dudaklarından
ve hoşça kal demezsen dudaklarının kilitli kapısından
bana daha büyük bir işkencedir bu bilesin..!

Başka intikam yollarını arama sakın can parem
ben zaten o zaman çoktan ölmüş
ve suç dosyana kanlı harflerle yazılmış olacak yanık sevdam...

Öyle kolay mı sanırsın benden kurtulmayı
cesedim gömülse bile satılmış yerin dibine
yem olsam bile aşağıda beni bekleyenlere
kolay kolay pes etmem bilirsin
iki elim yakanda olacak gene de senin..!

Bir ceset gibi taşıyacaksın beni bir ömür sol yanında
şafak sökerken ve kan kızıl olurken her yer
kapını çalacağım senin sessiz
boynumda bir kementle asılı olacağım karşında
ve sen can özüm
çırılçıplak ihanetin kırmızı rengini göreceksin gözlerimde...

Akşamları ateşli sevişmelerindeyken
karabasan gibi çökeceğim sıcacık yatağına

kan ter içinde kalacaksın benim gibi
uyanmaya can atacaksın kabuslarından
iŖte o zaman can özüm
sen de çoktan ölmüş olacaksın...

Beyaz düşlerinde kanlar içinde...

M&G...
22.09.08

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/152371/ihanetin-kirmizi-rengi.html>

Sen Gittin Ya

[italik]

sen gittin ya
bu dünya zindan bana
geçmek bilmeyen şu saatler, şu dakikalar
inan ki tam bir işkence yokluğunda

sen ki bir nefes kadar ilaçtın
ellerimi uzattığımda dokunacak kadar yakın
kollarımı açtığımda saracak kadar sıcak ve yumuşak
başımı dayadığımda omuzuna yıkılmayacak kadar güçlü ve sağlam

[/italik]ve yüreğimi
ah gülüm ah!
deli deli senin için çarpan
şu yüreğimi verdiğimde eline
sevinçten düşüp bayılacak kadar mutlu ve nemli
kelimelerin tükendiği dilin şaşkın savaşlarda
ama sevdasını haykırabilecek kadar da çılgın ve deli
benimle oturup ağlayabilecek kadar duygusal ve yürekli

ah gülüm ah!
sen gittin ya
herşey bomboş ve anlamsız
herşey kötü ve acımasız

[italik]gel gör ki halimi
karanlıklar içindeyim
güllerim solmuş
günlerim donmuş
feryatlar figanlar etmekteyim
günden güne yavaş yavaş
t ü k e n m e k t e y i m

ah gülüm ah!
sen gittin ya
kar, boran her yer
içimde bir sevda ateşi ki
herkesi yakar da deler geçer

[/italik]sen yoksun ya
d. ü ş ü y o r u m şimdi
sarp ve yüksek kayalıklardan
s. a t ı y o r u m yenik bedenimi
sonsuzluğun kucak açan kollarına
çağırın uğultusuna s a l ı y o r u m kendimi

ah gülüm ah!
sen gittin ya
ç. a ğ l ı y o r u m her gün

sel sel olup taşıyorum zulamdan
bir elvedadan bile aciz dilim

[italik]sensizliğin türküsü dilime öyle bir dolanmış ki; söylüyorum ağıtlar yakıp
ve seni uğurluyorum gözlerini üzerimden çekemeyenlerin bakışları arasında

artık saatleri ve senli cümleleri devirme vakti

b. ö l ü y o r u m diri diri
sensiz zamanda
akıp giden şu hayata
bir nokta koymanın vaktidir şimdi
virgüller yenik
virgüller yok lügatımda
kelimeler firarda
kaçışmışlar teker teker sağa sola

ah gülüm ah!
son kez ö p ü y o r u m seni
dudaklarından doya doya
yana yana

h o ş ç a k a l ...

MeRaL GÜL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/160120/sen-gittin-ya.html>

İçimdeki Çocuk...

[italik]

I.hayallerde oltaya takılma vakti...

şimdi sadece denizin mavi derinliklerinde olmak
bütün kötülüklerden ve pisliklerden arınarak
ve mümkünse köpek balıklarının da gazabına uğramadan
diğer rengârenk balıklarla dans etmek istiyorum

hani şu küçük küçücük renk cümbüşü balıklarla...

onlarla dertleşmek kolay olabilirdi
cevap gelmeyecek de olsa dinlemeleri yeterdi
ve şaşkın bakışlarla
" bu deli de nerden çıktı, aramızda işi ne" der gibi
patlak gözlerinden bakmaları hoşuma gidebilirdi

[italik]böylelikle bir hayali daha yok ediyorum içimde
gerçekleşmeyeceğini bile bile kafa yoruyorum...vakit öldürüyorum...

tut ki ben küçük, küçücük bir balığım
içinde yüzüyorum her gün
ve sen varlığımdan habersiz
besliyorsun suyunda

II. [italik] hayallerde kanat çırpma saati...

belki bir uçurtmanın kuyruğundan asılıp
bakabilirim yeryüzüne
hafif bir meltem esintisiyle
mavi bulutlarla olan valsten sonra
esebilirim ılık ılık içinize

[italik]tut ki sen küçük, küçücük masum ve saf bir çocuksun
ben de elinden bir türlü bırakmak istemediğin uçurtman
bütün çabana, uğraşına rağmen
rüzgâr yener mi seni kayıp gider miyim avuçlarından..?

bir yanım senin yanında kalmak
senin saf ve temiz yüreğinde olmak
masum gülücüklerinde kaybolmak isterken
diğer yanım kuş gibi havalanıp uçmak
özgürlüğüne kavuşmak istiyor
ağlıyacağını bile bile, üzüleceğini göre göre
rüzgârı bile arkana alıp geçit vermediğin halde
bu sefer de bana yenileceksin

[italik]nefsim galip gelince
özgürlüğünü isteyince

sakın sen ağlama güzel çocuk merak etme!

bulutlar arasından göz kırpıp el sallayacağım sana
belki doğan güneşin olurum aydınlık sabahına
belki de parlayan yıldızın karanlık gecene
kim bilir belki yağın yağmurun olurum
kıyamadığım gözyaşlarınla beraber süzülen
unutma sakın emi çocuk!
yıldırım ya da şimşek hiç olmam
çocuk yüreğini ürkütmeyi istemem!

[italik]ama sabaha hep umut... hep umut olurum
ve doğarım her gün s/ana..!

beni içinde yaşat
yeşert emi çocuk!
bırakma sakın
sımsıkı sarıl b/ana
beni yalnız bırakma!

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/164547/ictimdeki-cocuk.html>

Fırtınalardan Geriye Kalan

Kalabalığın içinde nedendir bilinmez
sağım solum dört bir yanı bugün
histerik ve meyus atışlarla sallanmakta
asude hallerim kollarımın yalnızlığına sarılırken
ben hariç aymazlar bile varmış farkıma

uzlet bir yaşam düşünüyorum şimdi
bulaşmasın hiçbir şekilde
çocukluğumun saf günlerine ifrazatı hayatın
ferdada bir umut vardı uzaktan bana göz kırpan
soluk verdiren, el sallayan candan bir zahir
o da kahpe kurşuna kurban gitti
bulandı her yeri kan kızıl kırmızıya...

bir sen vardın içimde nefes nefes soluduğum
hayat bulduğum, can olduğum
onu da yavaş yavaş öldürüyorsun habersiz
her gün biraz daha
biraz daha
parça parça

sen ki candın, sen ki hayattın
dağlara sevdami haykırdığım
türkü havasında kucakladığım
canımdan bir candın, parçamdın
karanlık günlerimi aydınlatan ışığımdın
ama söndün

artık seni yok ediyorum içimde
içim ki zehir zemberek kan kusar
içim ki alev alev yanar
tutuşur yanar gidersin sen de meçhule...

sana uzanan ellerime dokunsaydın sıcak sıcak
sarıp sarmalaysaydın kendine doğru
siyahla beyaz, artıyla eksi ne vardiysa bizde
mıknatıs gibi çekilseydik yan yana
ve gelseydik göz göze
gururumuzu bir kenara bırakıp
haykırsaydık sevdamızı...

ah anlasaydın keşke!
bendeki kopan fırtınaları

patlamaya meyilli çığlıkları
yüregimi darmadağın eden
ordan oraya savurup götürün
artçı depremleri görseydin
hissetseydin keşke!

yekpare sürüp gitseydik bu hayatı seninle
inadına inadına hüznler sokulurken koynumuza
tek tek kurşuna dizseydik çilekeş günleri

artık zulamda kaderime terk ediyorum kendimi
horan tepişleriyle kulaklarımda çınlanan ses
davul zurnalarla yapılan karşılama töreni
askerin görevine uğurlanışı değil
Bakırköy'e yolculuğumun geliş saati

yani sözün kısası arkadaş
bu ikili çatışmalarda
benim cephemde verdiğim kayıplar çok
ama ne ilginçtir ki bu işten kârlı çıkan da yok
bir sen vardın bende fırtınalardan geriye kalan
o da son yolculuğuna uğurlandı
çok yazık oldu hem de çok!

MeRaL GÜL...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/168134/firtinalardan-geriye-kalan.html>

ÜŞÜYOR AYAKLARIM

küçükken benim de olmadı
çeşit çeşit papuçlarım
parlayan ayakkabılarım
benimkiler lastiktendi seninkiler ise plastikten
ama açıkta kalmadı hiç parmaklarım
üşümedi hiç ayaklarım...

meğer sana göre ne şanslıymışım
şikayetçi de olmazdım ya halimden
ama gene de görünce ayaklarını
üşüyorum şimdi nike'ların, adidas'ların içinde...

bağışlayın beni daha küçüktüm
ayakları lastik çizmenin içinde olan
hep beni görürdüm...

takılırdı gözlerim ara sıra parlayan ayakkabılara
mağazaların camlarına ama ne fayda..?
yokluktaki bizimkisi...

[italik]peki ya sonra..?

sonra...çok yıllar sonra
benim de oldu çeşit,çeşit
ben de giydim en alasını, en pahalısını
yeri geldi ben de attım havamı...

[/italik]peki ya şimdi..?

şimdi sıcak tutmuyorlar eskisi gibi
görünce açıkta kalmış çıplak ayakları
üşüyorum küçüklükten daha beter...

[italik]bağışlayın..!
bağışlayın nasıl unuttum,
nasıl görmedim ki sizi..?

M&G

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/172500/usuyor-ayaklarim.html>

Yarın Bayrammış

yarın bayrammış
yarın çocuklar neşe içinde
kapı kapı dolaşıp şekerlerini toplayacakmış
gülüşlerini avuçlarımıza bırakıp gitmeden önce
elleri ellerimize degecekmiş...

[italik]" neyleyim bayramı seyranı
neyleyim geçen baharları yazı"
nakaratında dolanır durur dilime bir şarkı...

biliyorum yarın gene eliniz telefonda
gözünüz yollarda beni arıyacaksınız
normalde çabucak geçen şu saatler
yarın yerinde sayacak
ve savaşını vereceğiz yine aşılamayan yolların
sizin yerinize onlara sarılıp
gözyaşlarımı akıtacağım
çamurlu ya da çukurlu omuzlarına...

n'olur! siz sakın üzülmeyin
söz veriyorum
yarın açacağım bütün pencereleri
kıracağım geçit vermeyen tüm kapıları
haykıracağım "anam, babam" diyerek
varsın bana deli desinler umurumda değil
duyuracağım sesimi tüm dünyaya
kucaklayacağım sizi tek vücut
ve öpeceğim doya doya yanaklarınızdan
hasretle sarılıp boynunuza
bırakmayacağım bir daha

[italik]biliyorum!
yarın yanınızda olamayacağım
pire kadar gitgide küçülecek adımlarım
bu kuş uçmaz, kervan geçmez sokaklarda
köşe başlarında bir tek gölgemle buluşacağım
sarılıp koklayamayacağım sizi mesela
ayak tabanlarıma bolca veryansın edip
sonra da suratına tüküreceğim kaldırırımların

olsun siz yine de hiç üzülmeyin!
kalbime paslanmayan demirinizi atmışsınız bir kere
kim oynatabilir ki yerinden şu dağ hasretimi
boğulsunlar diye içime her gün hıçkırıklarımı akıtıyorum
nefes alıp vermek kolay değil bu gâvur memlekette
o yüzden sizi böyle avuçlarımın içinde sımsıcak taşıyorum

n'olur!
bırakmayın sakın ellerimi

sımsıkı sarılın b/ana
yoksa çok üşüyorum!

M&G...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/173629/yarin-bayrammis.html>

Yüreğin Haklı İsyanı

... ölümü düşünüyorum, soğudu bedenim üşüyorum...

ölümün sıcak nefesini solurken kalbim kuru ayaza keserdi hep
hayat ki bedelliydi, kamçısını sırtımdan vurmaya hevesliydi
dünden razıydı bir canı daha aciz kollarına sarmaya
ta ki; belli belirsiz bir ışık sallana sallana
göz kapaklarımdan asılınca...

... biraz daha gayret et gülüm biraz daha! mutluluk el sallar gibi ufuklarda...

çok uzaklarda gülümseyen
bir hayat var biliyorum
dokunsam saniyelik bir nefes gibi yakın hissediyorum
ama sanki bir tır üzerimden geçmiş
öyle ezmiş ki öyle bir savurmuş ki
toplanmayacak halde toz kırıntısı
döküntüyüm şimdi...

ey hayat!
ne diye geçit vermezsin kaya gibi dikilirsin önüme
söyle ey hayat söyle!
ne diye tokatını geçirirsin yüzüme

... solarken yapraklarım düşerken teker teker tatlı uykusundan...

artık eskisi gibi asi nehir coşkusunda
atmıyor damarlarım
kim inanırdı ki deli yürek teslim eder
varmadan doruklara son nefesini
kim inanırdı ki dört duvarlarla sağrıları
dilsizleri oynayacağını
beden yenik, hayat bitik
vurgun yemiş duygular
uçurum kenarlarında
intihar süsü aramakta

ey hayat!
ne diye tel örgülerle örersin duvarlarımı
söyle ey hayat söyle!
ne diye darağacına asarsın umutlarımı

... yürek de bastıramayınca haklı isyanını kinini kusmakta kana bulayarak her yeri...

öfkem aslında yolunu kaybetmiş
ortalığı yıkıp geçen raysız tren sanki
yenilgisinin acısını başı boş bırakılmış
sahipsiz şehirlere çıkarıyor
üzerine ateşten gömleğini de giymiş

kendi katili olacak farkında değil
kini kursağına dayanmış
can havli derdinde savaşını veriyor

ey hayat!
ne diye yazları kışa evirirsin söyle
söyle ey hayat söyle!
ne diye yaşamı zindan edersin böyle

...ruhlar da bedenden kovulunca çareyi cehennem kapısına yaslanmakta ararmış...

artık kirli bir oyundur yaşam
satıldıktan sonra ruhlar açık artırmada
iki ihtimalli roller iyi ya da kötü
ne fark eder çoktan biçilmiş ve giyilmiştir
para görmeye dursun insanoğlu
kukla olmak olsa da için ucunda
halkın beğenisine sunulmuş
izlenme rekorları kırmıştır
kr bakışlar arasında açık alanlarda...

ey hayat!
sonunda yaptın yapacağını kırdın yeşeren tüm dalları
söyle ey hayat söyle!
ezip geçmek duymadan kopan çığlıkları böyle kolay mı

...son...

etekleri tutuşmuş bir şiir susuz çöllerde ateşini söndürmeye çalışmakta
bir umut var hâlâ yaşama dair güneşli havada
acırsa haline bulutlar boşaltmazsa üzerine gözyaşlarını...

meRaL gL...
[italik][italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/177873/yuregin-hakli-isyani.html>

AYRILIK VAKTI

bir zemheri kıştı kapımı çalan öyle soğuk, öyle anlamsız
gözlerimin içine bakan ve kollarına saran
beklenmedik davetsiz misafirdi ayrılık
çok istesem de yaka-paça, kapı-dışarı edemediğim...

dilimdeki kelimelerin firarda oluşu
senin bütün çaban ve dil döküşün
engel değildi başımı alıp gitmelere
öyle habersiz, öyle sensiz ve kimsesiz...

biraz ani oldu belki bu gidişler
biraz da hazırlıksız çalındı belki kapısı
e l v e d a'dan yoksun bakışların ah'lı iç çekişleri
ve son pişmanlık gururun kapısında yerlerde süründü...

tam da dokunurken sımsıcak ellerine
yüreğini koyarken yüreğime
adını sayıklayıp dururken bu dudaklar
yolunu sabah akşam gözlerken bu gözler
senden yoksun boynunu bükerken bu şehir
ve silip süpürürken kaldırımlardan ayak izlerini gözyaşlarım
kimsesiz sokakların yalnızlığına sarılırken kollarım
"h o ş ç a k a l" demeden gitmek yakışır mıydı bize..?

birazdan bütün çığlıklar kopacaksa ve bacaklarından asılacaksa yalnızlık
bir daha gölgesini bile yanibaşımıza yaklaştırmayacak olursa karanlık
maskesini düşürecek olursa sevimsiz yüzünden sorgusuz, yargısız
bir tek esen rüzgar şahidi olucaksa bu gece
razıyım sessiz sessiz olsa da ardıma bakmadan çekip gitmeye...

ah yar ah! senli düşleri başka baharlara erteledim
ilk bakıştaki kalp atışlarım başka yazlarda saklı
acaba bir türlü ellerine dokunmaya cesareti olmayan ellerimin
ve dilimin ucunda can çekişen seni seviyorum'ların
intikamı alınmış mıdır şimdi ela gözlerinde..?

gecenin siyahını sürme çekmişse gözlerime sessizlik
belli belirsiz gel-git'lerin arasında mekik dokuyorsa yürek
ismim dudak kıvrımlarında asılı dururken hece hece
unutulmuyor ve düşmüyorsa bir türlü
tutunmuşsa sıkı sıkıya
yalnız ve yalnız seni sayıklayıp duruyorsa
kızma ne olur e l v e d a diyemeyişime
bilmez misin ki sevgi sözcüklerim
gurur ve cesaretsizliğin sınavından
sınıfta kaldı senelerce...

bütün anlamları, söylemleri bir bir kazımışsa yüreğim
sabah akşam yolunu gözler olmuşsa gözlerim
içimdeki seni taşımaya yeminli hükmünü giymişse bedenim
bil ki sanılanın tersine daha çok s e v i y o r u m s e n i..!

bağışla canımın içi bağışla! kanadım kırıldı yenildim
karanın yasını tutmaya elverişliymiş meğer bedenim...

şimdi kaçacak delik arayan korkak bir gölgem
savunmasını yarıda bırakan aciz sözlerim
beni benden alıp götüren bir sen bir de ben
gidiyoruz yan yana, kol kola anlatamadan aşkımızı
bilmediğimiz yolların karanlık sokaklarında...

ansızın ellerim ellerini bırakıverir ve uzaklaşır senden
bir cümle devrilirken sonrasında
e l v e d a aşkim e l v e d a !..

M&G

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/186956/ayrilik-vakti.html>

•••

yaşamak bile haram olmuşken
oturuyoruz yerimize batan iğnelerimizle
her defasında canımızı yakan
ciğerimizi parçalayan
kabuk tutmak bilmeyen
merhemini rüyalarımızda gördüğümüz
ezelden kalma yaralarımızın üstüne...

...

söze başlamadan önce
mahkemesini kurma telaşı niyeydi ki..?
dilimizin tükürüğünü yalayan lafların
bal akması da üstüne cabası marifetmiş gibi
yapış yapış yüzümüze bulanık yağlı kelimelerin

...

sonra da maskesi düşmesin diye iki yüzlü yalanların
gerçekleri saklama esnasında
dökülen tuzlu terlere yataklık etmesi
affedilir şey değildi...

...

aslında sadık bir dosttur bu yalnızlık
dili olmayan bu sağır duvarlar
ister bağır çağır, küfret; ister say-söv
küskünlük dargınlık bilmezler
gene de yaslatırlar seni soğuk omuzlarına...

o an için bir avuntudur bir tesellidir belki
içini dökmek olduğu gibi çılgılık çılgılığa
sesinin yankılandığı duvarlara
cevapları askıya alınmış
kafa yoran tüm soru işaretlerinin
bugününden yoksun yarınlarına
haince planlanmış bir suikast girişimi de olabilir
işte tam o sıra hep başka günlere ertelenen
kan kırmızısı isyanla tanışırın
damarlarından öyle bir akar ki
sen bile hızına yetişemezsin
kovalar durur seni içinde
yorulur sonra da düşersin...

ve birgün bu dert de yer bitirir seni
alıp da başını gitmek istersin kırılınca virgülün ayağı
gözyaşına bile bakmazsın ayaklarına diz çöken noktanın...

oysa ki çok zor değildi anlatırken biri böbürlenmemesi ötekinin
sözcüklerin duvarlara çarpmasına meydan vermemesi
yüreğine dokunması sevgisiyle hasret gidermesi hiç de zor değildi

sakin sakin derdini anlatmak isterken mavilere
kana- çamura bulanmadan beyazlarla yıkanmak
sessiz sessiz, kavgasız gürültüsüz
bir kuş civıltısı sesiyle ve rüzgarın da eşlik ettiği
hep çocuk olmak özlemiyle yanarken içi...

...

her yer cimviz imdadında üst üste yığılmış diken alanı
atılan her adım bataklık derin dipsiz kuyu sanki
çırpındıkça daha da batıyoruz derinlere
beyaza gebe kalmışken boğuluyoruz çamurun renginde...

bu sadece kısa bir öyküdür şairin kalemine söz geçiremediği
derdini bir türlü anlatamadığı kendi içinde verdiği hayat kavgasıdır
anlatmak istedikçe cümlelerin pot kırıp devrik düştüğü
öznesi unutulmuş başlığı henüz konmamış kanayan yarasıdır!

M&G..

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/190741/.html>

SEN GİTTİN YA...(2)

Sen gittin ya gülüm
artık yaşam bütününü anlamını yitirdi
senden yoksun boynunu büken bu şehir, bu sokaklar
inan ki beni darmadağın etti
beni yedi bitirdi

[italik]hani sen benim yanağım da açan al gülüm
gül yüzlümdün
ılık ılık esen rüzgârda tenimi okşayan meltemim
üzerime boşalan yağmurda berrak nefesim
güne merhaba değişimde yüzümü aydınlatan güneşim
dağlarda yankılanan inceden inceye çığlık sesim
sazın türküsünde nağme nağme değen telimdin

ah gülüm ah!
sen gittin ya
herşey kör,sağır ve dilsiz
herşey cansız ve çaresiz

[italik]gel gör ki halimi
dar çıkmaz sokaklardayım
nereye yüzümü çevirsem karanlık
nereye elimi değdirsem yalnızlık
mecnunlar gibi divane
yollarda adını sayıklamaktayım

ah gülüm ah!
sen gittin ya
her yer vurgun, talan
her yer suskun, viran..

[italik]sen yoksun ya artık
akrep yelkovanı kovalamaz
saatler geçmez oldu
karanlık günlerim aydınlanmaz
güneşim doğmaz soldu

ne çok sorup sorup durdum kendime
neden bu ayrılıklar bu ani gidişler
ne çok ah gülüm ah baktım resmine
neden bu sızlanmalar bu terk edilişler

hani gittiğin o gün kelimeleri dilimde dönüp dönüp dolaştırıp
söyleyecek söz bulamamıştım ya
hani ardından öylece şaşkın gözlerle bakakalmış
gururum ayaklarıma kapanmış
sana bir türlü g i t m e diyememiştım ya
bak şimdi söylüyorum

dön artık dön be g ü l ü m!
bilmez misin ki sensizlik
ölümdür bana ö l ü m!

MeRaL GÜL

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/211047/sen-gittin-ya-2.html>

Kelimelerin Tükendiği

bir çocuk oynuyordu usulca
kötülüklerden uzak
savaşlardan ırak
güle güle, doya doya
koşuyordu dışarda
gülücüklerini dağıtıp etrafa
güneşi topluyordu avuçlarında

...

bir çocuk ağlıyordu dışarda
uçurtması minik ellerinden
kaymış, uçmuş gitmiş havaya
gözyaşı döküyordu arkasından

daha küçük, küçücüktü
kan kırmızıyı tanımıyordu
solumuyordu barut kokusu
mayınların üstünde bir aşağı bir yukarı
hop, hop, hopluyordu

henüz bilmiyordu
herşeyi oyun sanıyordu
uçurtmasının ardından yaşlı gözlerle
yakalarım diye ufacık adımlarla
düşe kalka koşuyordu
çocuktu işte anlamıyordu
çok sevdiği uçurtmasını geri istiyordu

...

bir çocuk yavaş yavaş ölüyordu
günlerdir ağzına bir lokma girmemiş
derisi kemiklerine yapışmış
zar zor nefes alıp veriyordu
aslında çoğu gözler onu görüyordu
ama nedense kimse el uzatmıyordu
çukura düşen gözleri "kurtarın beni" dercesine
etrafa acı acı bakıyordu

bir candı günbegün eriyip biten
bir nefesti soluğu ani kesilen

kim bilir belki o da bir kuş, bir bulut olacaktı
uçacaktı mavi gökyüzün(d)e hür ve özgür
koşacaktı ya da yalın ayak güneşe doğru
belki de kayan yıldızları toplayacaktı gökyüzünden
bırakmayacaktı hiç
tutunup sıkı sıkıya
yatıracaktı sıcacık koynunda

bir çocuk son nefesini veriyordu
gözleri çukura düşmüş, rengi solmuş
dermansız cılız bedenini
artık toprağa teslim ediyordu

son anda yabancı bir el

eline dokunuyordu
kendisi olanlardan habersiz
cansız yerde uzanıyordu
yürekler (d)āđlatacak
ve (y)akacak acı görüntüsü
bir fotoğrafçı tarafından
sıcağı sıcağına
tam o sıra çekiliyordu

bir masum çocuk daha
küçücük yaşta çaresiz
aramızdan kayıp gidiyordu
kolay kolay unutulmayacak
ve ağıtlar yakılacak resmi
şerit gibi gözlerimizin önünden
ha bire geçip duruyordu

M&G..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/221990/kelimelerin-tukendigi.html>

Ağlama Munzur'un Kızı

ne vakit davetsiz gelen içimdeki misafir depremeler patlak verse
seni bile yok edecek kadar siyaha bulanıyor gözlerim
bir isyan bayrağıdır yüreğimde sallanan boş sevda
önceden sana doğru gelen ısmarlama ayaklarıma
şimdi çamur bataklık demeden yolunu değiştir komutunu veriyorum

ben ki güneşini yatırırdım her gece koynunda
yıldızları koparırdım tel tel saçlarına örüp
aydınlansın diye gül yüzün ayın rengini çalıp
yolunda kul köle kimseye söylenmemiş sevgi sözcüklerini
mutlu olasın diye sırf senin için her gün yenisini doğururdum

artık içimdeki yaralara tuz basacak kadar
gürdür yüreğimde kopan çığlıkların sesi
tut ki payına düşen cinnetine bir ortak arıyordu yalnızlık
ve tut ki dilimde yasaklı ezgiler söyleyip meydanlarda
düşlerimi arıyordum kayıplar listesinde ilk sırayı alıp

sen ise günahlarınla yüzleşemeyecek kadar korkak ve yüzü kara
ellerini açmış semaya ettiğin dualarla Tanrı'dan merhamet dileniyorsun
kabul olunmayacağını bile bile beni de arkandan sürükleyip
amel defterinde adımın geçip de amin dememi bekliyorsun

bilirim bir daha gelmez artık yalancı baharlar
gözyaşı dökmek nafîle açmaz hiç kırmızı güller
siyaha çaldı bak uçmaz umutla mavi bulutlar
yokluğunda sana hasret ıslanmaz artık şiirler

gecenin sessizliğini yırtarken çığlık
beni benden alıp habersiz götürün aklımı çağırıyordum ötelere
oysa o rengârenk bir kelebekle ömrünü takas etmeye dünden razı
uçup gitmişti çoktan yanlış adrese maviye karışıp
siyah beyaz harflerle sevgi kelimelerini yağdırıp

üflenilse düşecek durumda ağırlığım
tut ki azgın dalgalarla boğuşuyor olacağım denizde
ya da yüreğimi dinmesini bekliyor kopan fırtınanın
o sıra senin kulağıma eğilip ezgi ezgi fısıltılarla
..."ağlama Munzur'un kızı seni seviyorum"
demeni bekliyor olacağım ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/226372/aglama-munzur-un-kizi.html>

Uykusunda Can Çekişen Şiir

ameliyattan yeni çıkmış taburcu olmayı bekleyen
yarı baygın yarı uyanık bir türlü kendine gelemeyen şiir
burnundan getirilen akşamın hesabını soruyor gecenin bir vakti
hizaya gelmeyen cümleler ve uykusunu bölen kâbuslu geceler
ecelin kapısında voltalar atıyor durmaksızın bir ileri bir geri
kendince evde hesapladığı ama meleklere yutturamadığı günahları
sadece arkasına saklandığı korkak bahanesiydi boynunda asılı kaldığı
ya da cesaretsizliğe yenilmiş olmanın ayıbyıdı yüzünü kızarttığı

hayatın dönen bu çarkı yaralarımı günbegün çoğaltmakta
bir yandan isyan ediyorum taş gibi fırlatılmış olmaktan kayalara
bir yandan hodri meydan diyorum acılara kafa tutup
içimde beni kemiren ve dudak kıvrımlarında öksüz kalmış
ha bire sansüre uğrayan söylenemeyen ayıplı sözlerin
hışmına uğruyorum aniden cazibesine kapılıp
içimdeki bütün zehirleri kusarak esaretinden kurtarıp
aynı öfke aynı hınçla başkaldırıyorum çemberine takılıp

artık uğruna kurban verdiğim
cehenneme çevirdiğim sayısız günlerin bed/dualarını
saatlerce savunmasız saplanmış bıçaklı sözlerin kanlı yaralarını
yenilgiye uğramış zayıf düşen bedenim
abluka altındaki çaresiz çırpınışlarını
ve ölümün kucağında tesellisini arayan sancılı gözlerimi
koynunda uyutuyorum sonsuza dek senden habersiz

unutma sakın gülüm!
bir günah gibi
senin de boynuna asılır hepsi
ve nefes aldıkça
saplanır sol yanına hançer gibi

çok geç artık şimdi!
pişmanlığa veryansın edip dövüp durma dizlerini
sayıp sövmeyen önce durup düşünseydin eğer
keşkeler kafanı yormayacaktı belki

bilirim!
bir türlü hedefi bulmayan
hep yandan ıskalayan bu şiir de
merhem değildir yaralarımı sarmaya

yaklaşma yanıma şiir!
sakın yaklaşma!

zaten öfkeliyim
Allah'ıma, kitabıma
vururum bu sefer
alnının ortasından!

M&G

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/233509/uykusunda-can-cekisen-siir.html>

Çocukluktan Kalma Yamalı Düşler

iki lokma arası sürülen kuru çökelekti çocukluğumuz
çökerken ağırlığı sırtımıza ezilirken altında yaşamın
yüzümüz gülmüş içimiz kan ağlamış fark edilmemiş yokluğumuz
nerden bilirdik ki yolun başında çelme takacağını hayatın

...

üzerinden geçmeye kıyamadıkları
hep aynı yamalı yol olurdu anamın-babamın
hep aynı endişeli gözlerini bize emanet edip giderlerdi işe
kara kara düşünüp de boğuşurken bulunca onları
çocuk halimizle önemini bilemediğimiz ve adını koyamadığımız
bugünkü yoksulluk denen illetin içinde
hep aynı görünürdü solan yüzleri bize
gün hep aynı başlardı
aynı kovalamaca ve yorgunluğun geçmeyen izleri sıçrardı üzerlerine

her gün sabahın erken vaktinde
kaldırımları aşındırmakla yargılanan babam
saatin yokluğuna hayıflanıp kurardı gözlerini alarm gibi aydınlığa
işe gecikme korkusuyla hesap yapacak vakti bile bulamadan
elinde kıdemlik yol arkadaşı bir sefer tası
ceketinin bir cebinde hep taşıdığı bayat ekmek arası kuru çökelek
öteki cebinde bir türlü denkleştiremediği bozuk yol parası
her sabah iki saat önceden yola koyulurdu telaşlı
ağır adımları onu gene işe yürüterek yağmur çamur demeden sürüklerken
o herbirini gözünde görürdü sanki alacaklı
sonra da kendini cezalandırdığının farkına bile varmadan
bütün öfkesini ve hıncını çıkartırdı bir güzel ayaklarından

her akşam yorgun argın eve dönen anamın-babamın
anca geldiklerinde fırsat doğardı emektar ellerine
rötarlı sevgi bahçemizin avuçlarına ekilişi
onlar bize hasret telaşlı yollara düşedursunlar
bizim de sokaklarda serili kalan yaşlı gözlerimizin
evde kevgir misali nasırlı parmaklarına süzülüşüne
ve her gün film şeridi gibi başa sarış sahnesine
tanıklık payı çıkardı üzerimizde dolaşan acımaklı gözlere

gelir gelmez soluklanmalarına bile fırsat vermeyip
hem sevgiye aç hem de ana babaya muhtaç
sıraya dizilmiş bir vaziyette ve de dört gözle
ellerinin saçlarımızda gezinmesini isterdi başımız
bir de güvenli kollarında huzuru yakalayıp
öpücüklerle döşek serip dizlerinin altında
kırmızı olmayı beklerdi yanaklarımız
daha küçüktük henüz almıyordu bücür kafamız
nerden bilirdik ki kör topal ilerleyen zamanın
kamburlarını gere gere sırtlarında çıkartacağını yatıya kalıp

biz ise üç afacan olanlardan habersiz mutlu bir şekilde gülen yüzümüzle
takılır dururduk ellerimizden kayıp giden uçurtmamızın peşine
düşlerimizi yakalamaya yorgun düşünce minik adımlarımız
cıvı cıvı rengine hayran olduğumuz ve boyanmak istediğimiz gökkuşağı
olurdu her gece rüyalarımıza çağırdığımız en cilveli arkadaşımız

balonsuz havaya uçan çağrının kapısı güm diye çarpınca suratımıza
perde gibi gözlerimiz kıpırdamadan asılı dururdu camda
gel zaman git zaman anlardık ne gelenin ne de gidenin olacağını
çocukluk işte!

bakardık ne avutan var ne okşayan ne de duran başucumuzda
teselli arardık zırt pırt güneşin tavır yapan koynunda
boyuna bir türlü yetişemediğimiz topuksuz pabuçlarla
bahse yatırıp yarıştırdık küçük görünen ayaklarımızı
garibim de oynadığımızı sanıp nazlı edasıyla
saklanırdı bizden köşe bucak çok çok uzaklarda

...

hâlâ içimde küçüklükten kalma oturan haylaz bir kız çocuk
aklı sürekli oyunda yorulmak bilmeden hoplayıp, zıplayıp
tam gidip boynuna sarılmak istesem küçüğümü yakalayıp
köşe kapmaca saatimiz başlıyor nasıl da yüzü kızarıp

M&G..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/238460/cocukluktan-kalma-yamali-dusler.html>

Yoksun Sen-1-

bu şehirde sen yoksun...

yağmurların sıkça uğradığı
karanlık bir ülkenin sürekli ıslanan kentiyim
maviden uzak siyaha çalan rengini
içime akıtıyor gözlerim
karıştırıp nemli toprağa ellerimi
kokumu içten içe sindirip
küsünüğünü giyinen çocuk gülüşlerime inat
üstünü örtüyorum ölümün kefensiz giderayak
her geçen günde
ağıtları arkadaş gibi yanına bırakarak
üzerinden basa basa geçiyorum solan güllerimin

nereye b/akarsam b/akayım
yaş doluyor gözlerim
nereye k/açarsam k/açayım
ıslanıyor her yerim

hani gökten düşen damlalar
dudağımızdan bizi öperdi
şemsiyesine tutduğumuz
cınar ağacının altında
ne vakit dertleşecek dost arasak
dalları avuturdu
ne vakit yalnızlığı oynasak
yaprakları uyuturdu
usul usul dökülüverirdi sonra
mahcup gözlerini kaçırarak
hüzün desen gamzelerinden yoksun
ezelden alın yazısıydı
ulu orta yerde çekinmeden
soyunup giyerdik ütüsüz
ayaklarımızın dibinde
diz çöken sipariş elbisesini

nereye yağarsam yağayım
yaralıyor sözlerim
nereye koşarsam koşayım
tıkanıyor nefesim

günler aylara darbesini vururken
dakikalar da saniyelerin katili olurken
faili meçhul cinayetleri işleniyor sürüsüne ellerimle abuk subuk kelimelerin
kitaplar arasında boğularak can veren
onca gülün hatırına
gönderilmemiş bomboş mektuplara
süslü harfler giydiriyorum bülbül kesilip

nereye dokunursam dokunayım
kaniyor ellerim
nereye sarılırsam sarılayım
üşüyor bedenim

bozguna uğramış talan edilmiş köyleri
mesken edinirken ayaklarım

anadan doğma üryan ortalıkta geziniyor aklım deliliğe soyunup
zebaniler iblise haber salıp yolumu gözlerken
Araf'ta sözü kesiliyor sazsız zurnasız
yüreğimde kopan tüm ayınların

nereye gidersem gideyim
karanlık basıyor
nereye dönersem döneyim
yalnızlık bakıyor

bugünler dünleri hep azarlayıp
dizlerinde döverken
yarınlara gebe kalıp mavili düşlerinde
uyuturlar ertelenen umutlarını
yüzü kara yarınlar verdiği sözü unutup falakaya yatırırken dünleri
ömrü dilenci olmakla geçer bugünlerin

sayende bir dilenciyim artık
yolunu gözlerken yarınların kapısında
dudağımda inatla nöbetini tutan hüzün
senden bana hatıra olsun
kalbim gibi atıp dursun yokluğunda

ne olacaksa olsun
çorabı kaçmış bu sözler
ve dikişleri sökülmüş bu şiir
benden sana hediyem olsun
kim ölmüş ki aşkından?
adını bilmediğin bu yerde
sevdam da tükenir gider kahrından!

Meral Gül[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/242817/yoksun-sen-1.html>

Gidiş ve Dönüş

Ben seni hep
gamzelerinin çukurunu yüzünün mahcubiyetiyle buluşturan noktada
gözlerini benden kaçırın çocuksu bir edayla
el ele tutuşan telaşında sevdim
yağmurun yüzümü okşayan her damlasında
dudaklarımız bir yorgan yatak gibi üst üste serilip
sansürlüce birbirine kenetlenirken
sürüsüne şaşkın gözlerin çıplak tenimize yabancı değişinden
hiç şikayetçi değildim...

ben seni hep, beni
gurbetten silaya uğurlarken hiç alışık olmadığım
duygusal bakışlarının nemli havalarda gezinmesine tanık olurken
çaktırmadan senin "gözüme kirpik kaçtı" diyen
(ki bu sorun hep vardı sende)
yalanı bile beceremeyen tatlı dilini sevdim
tipik bir yağışlı havayı bile kaldıramayacak haldeyken
"İstanbul'un nefes aldırmayan şu sıcaklığını mı seviyorsun?"
sorusunu bu seferlik duymazlıktan geldim...

ben seni hep
dilimize pranga vurup gözlerimizi konuşturduğumuz sırada
ellerinin belime dolandığı yerden
başını omzuma yaslama aceleciliğine soyunurken
cereyan eden görüş açısını sevdim
adımların ağır ağır yol alıp
her saniyeyi kırmızı noktaya dönüştürmek isterken
tepeden tırnağa sen kokan yanımı yüreğimin bir köşesine oturtup
kısa süreliğine mola vermesine nasıl olduysa izin verdim...

ben seni hep
gidene kadar İstanbul (b)akan ve kokan gözlerimin
gelince onca kalabalığın içinde yalnızca seni arayacak olmalarını sevdim
içki sofrasında hasretle kafa kafaya vermiş
kadeh tokuşturan senli yanımı beraberinde götürürken
beklenmedik bir anda gözlerinle karşılaşınca
ne yalan söyleyeyim
vereceğin tepkiyi çok merak ettim
gurbetin kucağına bir an önce atılmak isteyen kollarım
ayaklarımı harekete geçirip
birbirine dolama acemiliğini sergileyince
keskin bakışların sayesinde
gelgelelim çabucak sobelendim...

ben seni hep
sıla dönüşü, gümrük çıkışı
yanık bir tenle ve sabırsızlıkla

heyecanı her halinden belli
beni arayıp da bulamayan ateşli gözlerinin
gözlerime değdiği o anı
çok ama çokook sevdim!..

Meral Gül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/265078/gidis-ve-donus.html>

Sabıkalı Şiir

içimde kuduran dalgaların örtüsüz bedenime durmadan tacizi
pusuda yatan sözcüklerin haince planlanmış kurşunlu saldırısı
kolu bacağı birbirinden ayrılan kelimelerin
bende patlamayı bekleyen bombalı gürültüsü
şokun armağanı kekeme sesimin dilime yaptığı çocuk muamelesi
damarlarımda günden güne çoğalan ve yayılan
yayılım ateşinin dönüp dönüp kendi yüzümü delik deşik edişi
isyanımın dağlarla bir olup eşkıyalığa soyunuşu
suçlu damgasını yiyip zanlılar listesinde yan yana vesikalık duruşu

bilinmiyor
silinmiyor bir türlü!

kurtlar sofrasına düşen sürüsüne bacakların salya akıtıran ücretsiz gösterişi
kucaktan kucağa oturup kuytu köşelerde namussuzların namusunu lekeleyişi
kadere yatak açan çaresizliğin et kokusu alan aç köpeklerle pazarlığa oturuşu
ellerin anlaşmalı sarkıntılığından sonra üzerine köpüklü banyo edişi
rujun kırmızı rengini suratlarına allı-pullu hatıra bırakışı
parfümlü şampuanlardan medet umduğu ama fayda etmediği
üzerine sinen leş kokuları

bitmiyor
gitmiyor bir türlü!

geçmişten kalma siyah beyaz karelerin gözbebeklerimden çerçevesiz asılı duruşu
adını unuttuğum gülen çocuğun dilimde imdatsız çarmıha gerilişi
katil meraklısı ellerimin mavi b/akan gözlerime suikast girişimi
eylemine doyamayan aç ruhuma tokluk giydirilip yok yerde greve çağrılışı
uslanmayı bilmeyen ve ölüme açık davetiye çıkaran
asi y/atatan adımlarımın devriyelerin siren sesleri altında amansız takipte oluşu

duyulmuyor
görölmüyor bir türlü!

şimdi kalemin mürekkebini yalayan şiir
isyan ateşiyle duvarlarını örüp
çatışmaya tutuşturdu her harfini
kangren düşlerine militanlık yapıp!

m.g

[italik]...ve şiiri güne düşüren seçici kurula teşekkürlerimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/272162/sabikali-siir.html>

Düşün ki...

düşün ki!
boşalan gözyaşlarım
kendi kendine bir deniz oluştururken
şimdi attığım her adım
kendine ağır ve gittiğine pişman
kırdığım her göz aralığı
bir öncekinden yaşlı ve yorgun
dökülen saçımın her teli
kendine küskün ve yetim
kağıtların boş kalma halini bilirdim de
içimde bomboş yüzebileceğim ihtimalini hiç düşünmezdim
bir de kuyumu kazan karanlığın alnından öpeceğini dudaklarımın

düşün ki!
şu kalemi tutmaktan bile ızdıraplı ellerim
şimdi kurşuna dizilir tüm parmaklarım
sadık ve sebatkâr görünmeye çalışsalar da
dökülen tüm kanlarda
hepsi suç ortağı değil miydi?
ondandır kırmızıya bulanmış olmaları harflerin
ondandır dağınıklığı bu cümlelerin
bırakın kendi haline
dağıldığı kadar dağılsın!
üstünü başını örtmeyin hiçbirinin!

düşün ki!
çukura düşmüş insanlar sürüsü
üstüme doğru yürürken
yetmeyen gücümün çaresizliğine
hep müebbet giyiyorum
kaç vakit daha beni
boğmaya çalışacak kopan çığlıklar
ve kaç vakit
yalnızlığına terk edilecek mavi umutlar
yarınlara göbek bağımla
sıkı sıkıya tutunmaya çalışırken
dünlerin de bugünlerin
yarınları olduğunu hatırlıyorum

düşün ki!
uçurumun kenarındayım
inatçı ayaklarıma geri çekilmeyi
hükmederken aklım
ısrarla ağrısız ve sancısız ölümlere
intihar planları kurmaktayım
hani kapatırsam gözlerimi
kiyametim kopacak o kesin
ve Azrail'le can pazarlığına oturacağım belki
ben iyi rolümü oynayacağım

günahsız, saf ve temiz
ona da kötü rol düşecek
acımasız ve zalim

düşün ki!
bir yanım dünden razı
arkadaş gibi kol kola çıkar belki
ya da savaşa gider gibi
çelikten zırhlarını kuşanır üstüm
kazanmanın hırsı gözlerimi karartmasıyla
elindeki kozları kullanmaya yeltenir ihtiras

eyy! öfkesini kaşlarının ortasında
yolcu taşıyan sevgili!
beyaza nazır yüreğimi yatırdım avuçlarında
ayaza kesmiş bakışlarını ha bire yağdır dur üzerlerine
merak etme hiç ardından kalacak enkazlara
düşün ki nasıl olsa mutluyum bu son yolculukta!

Meral Gül

[italik]...şiiri güne düşüren değerli seçki kurulu üyelerine
ve yorumlarını esirgemeyen şiir yürekli Dostlara;

sevgi ve teşekkürlerimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/293501/dusun-ki.html>

Bir Adım Ötesini Sorma Sakın B/ana!

gece yarısı tehcirlerirken uykularımdan
altını üstüne getiriyorum satırların
geçmişe dönüp kayıplar listesinde seni ararken
yüzüme teğet geçiyor başka tanıdık yüzler
sanki bir nokta koymanın vaktiymiş gibi
sonuna geliyorum artık kaypak yolların

şimdi açılan yaraların demlenme saati ütopyamda
sen bana dokunursan yeni bir sancı doğar ufukta
ben sana dokunursam iki kişilik davetiye basılır b/ağrımda
üç adım ötesini sorma sakın b/ana!
büyük ihtimalle yoldaşları kucaklar kollarım
karanlık dehlizlerin kopan vaveylalarında
belki ateşe verilir tüm empoze yanlarım

gece yarısı gezinirken rüyalarımda
gülen yüzünü okşuyorum çocukluğumun
sonra da peşine takılıyorum "uçurtma avcısı" gibi
hiç bu kadar mutlu olmamıştım diyorum s/ana
öpücük kondururken bir kuşun kanadına
umudu kurdela bağlıyorum uçurtmanın kuyruğuna
var gücümle haykırıyorum adına özgürlük deyip
yankılanırken sesim mavi bulutlarda

herkes u/mutlu
herkes huzurlu burda
ama ben...
ben veda ediyorum hepinize
uyanarak rüyamdan
hiç istemediğim hoşça kal'la

gece karası s/ayıklamalarından
ötesine geçemiyor bu yazdıklarım
minnettar olacağım yerde
sayıp sövüyorum sülalesine
beni tersime çeviren bu zamanın
bir şiir daha uzaktan göz kırptıyor b/ana
yine solgun yüzü yine yüreği yaralı
Yeşilçam filmlerine benziyor sonu mutsuz
dizlerini karnına çekmiş bahtı karalı
yüzünde asırlık bir kadın geziyor yurtsuz

gece yarısı haykırmalarından
ötesine geçemiyor t/akıntılarımdan
belki dibe vurmuşluğun ağrısıdır
ya da unutulmuşluğun yankısıdır
iki adım ötesini sorma sakın b/ana!
ötesi uçurum
ötesi karanlık

s/özümü kanatırcasına ısırın dişlerimin
yok mu dudaklarıma ettiği bu sarkıntılık

gece arası hayıflanmalarından
ötesine geçemiyor bölünmüş kırıntılarım
şimdi görebiliyorum yüzünüzdeki çarpık tabloyu
ister çıkarın ister toplayın
fazlası göze zarar
azı kalır bana kâr
demeye bile gerek kalmadan
seker durur da tek ayak üzerinde
gene de ötenize geçemez
benim bu (ç)/ar/(p)/tıklarım!

Meral Gül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/300028/bir-adim-otesini-sorma-sakin-b-ana.html>

Güne Lanet Okuma

mütehavvil mizacıyla insan
biraz siyah biraz da beyazdır aslında
fark ettirmeden sessiz sızdırdıkça dinmeyen öfkesini içine
civası gevşek duygularla üstüne dam olmaya yeltenir
kafa yormaya başla eğer iyi görünmeye çalışıyorsa
aynaları hoplatacak güzelliğini en güzel hediye sanma!
söyler mi hiç kabuğunu çatlatıp canavar doğuracağını sana

gümüş tepsideki derisi yüzülmüş parlayan şey
kendi kellendir nasıl görmezsin?
gerçek mi kâbus dolu bir rüya mı bu şimdi dersin
güne lanet okuyan yüzün bir sağ bir sol sataşırken
zehir kesiliverir birden damaklarda gezinen tadın
gözlere hitap eder ağızdan ağıza dolaşırken
üzerindeki kürdanla karttaki zor okunan adın

merak etme sen!
ikram edildiğimde çoktan uyuşturulmuştum ben
gözlerimi oyup da çıkarma bırak kalsın!
baktıkça sana kılçık gibi boğazına saplansın!

oysaki güne çok iyi başlamıştık bu sabah
bir yanımda okuduğum kitap diğer yanımda sen
satırlarında mutluluk yüreğimde Mevlâna
çıkarken ilâhî aşkın yolculuğuna
senin yanağına öpücük
onunkine de gülücük kondurmuştum
çok geçmeden anladım ki meğer
kılıktan kılığa ne de çabuk giriveriyormuş
insanoğlu denen kulakları hep sağır kesilen mahlûk
yüreğim henüz kılıf değiştirmemişken
gözlerim kitaptaki bir cümleye takılıyor aniden
"Aşağıda toprak, yücede sema..."
işte bu sözden hemen sonra
şimdi tam vaktidir deyip
ölmek istiyorum o an oracıkta

diyorum ki
acaba yazarın yaptığı gibi hayal yolculuğuna mı çıksam?
sözüm ona "Guatemala'daki Kırık Kalpler Ağacı" na bir dilek bağlayıp
gerçekleşeceği günü beklemeye mi koyulsam?
yoksa kendimi "çöl çiçeği" varsayıp
Waris'in beş deve uğruna kendini pazarlık eden babasından
ve yaşça hayli büyük evlendirileceği adamdan kaçıışı gibi

çocuk sayılacak yaşta çaresiz, perişan, sersefil
çöllerde günlerce aç ve susuz kalmış cılız bedeniyle
aslanların bile kovalamaya gerek duymadığı bir haliyle
onun gibi yapıp hayat daha yakalayıp
diğerlerine yem diye şehvetli sofralarına ikram etmeden önce
ben de mi hayatın peşine verip kovalasam?

"mutluluğun peşinden koşma, mutluluk senin peşinden koşsun"
diyor kulaklarımda yankılanan yabancı bir ses
bu sesi daha önceden de duymuştum
iyi de zaten ne koşacak halim var
ne de durup da bekleyecek vaktim
garip bir yolcuyum sadece bu kervanda
kısırdığım kapandan paçamı kurtarabilirsem
ve kaybolduğum labirentten
fare kurnazlığıyla yolumu bulabilirsem
ineceğim durağı da hür irademle kendim seçeceğim bu sefer
işte o zaman başağın renginde sarı
çatlayan toprakta beklenen su
soluduğun zehirli havada oksijen
ve özünde sana can veren nefes olabilirim belki

ama n'olur geçirdiğin cinnete pay biçip
üstüne üstelik beni de ortak edip
bugüne sakın lanet okuma!
beni ne bugünde
ne dün
ne önceki günde
ne de geçmişte ara!
neydim, ne oldum?
nerden geldim, nereye gidiyorum?
artık kendim de bilmiyorum!

bildiğim enkazın en dip yerindeyim
ya beni kurtarır beraber su yüzüne çıkarız arınarak
ya da beraber can veririz kin ve nefretle boğularak

-sonuç-

ya sen bendesindir
ben de sende
ya da hiçbirimiz
hiçbir yerde

-bak yakaladım seni sobe!-

Meral Gül

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/315316/gune-lanet-okuma.html>

D/olaylı Şiir

bu şehir ne zaman sessizliği gözlerine sürme çekse
o vakit puşt yalanlar kirini bulandırır yüzüme
dudaklarım satırlar dolusu serilse ayaklarının dibine
içimdeki güvercinler kanatlanır teker teker göğe

...

ortadan ikiye kendini ayırması gibidir bir yol ayırımında sürüngen ayakların
habersiz ve izinsiz girişi yasak bölgelere utangaç tavırlarla çullanırken
kim(sesiz)liğini üzerinde hayalet gibi dolaştırıp havalandırmak istersin
haneye tecavüzden göz/altı sıyrılan sözcüklerin isyanını bastırayım derken
bir gece vakti çat kapı oltana düşen çakal bakışlı gözlerle karşılaşırsın
yetim bir yalnızlıkla olmadık yerde ya saçlarını
ya da vicdanını okşamalarını beklersin
teselli olacağını sanırsın vücudunda dolaşan d/ilsiz ellerini
bilmezsin elekten süzülüp avuca sığmayacağını
gayriihtiyari seni ayartmak isteyen duyguların!

yüreğinde kıyameti kopacak gibidir dualarında secdeye duran sevapların
bir kasırganın çengeline kaptırıp yara almadan sağ çıkmasını beklerken
sol g/özüne süresi çoktan geçmiş intihar yeminlerini
sağ g/özüne baştan çıkartacak kıvırtma sevda şiirlerini
tırnak işareti açık kalmış yarım sözlerle batırmaktan zevk alırsın
sonra kendini yargı masasında bacak arası görüşlerden
ve salyalı bakışlardan sorguya çekilirken bulursun
kapı aralığından içeri süzülen ışığı kurtuluşun bellerken
görmezsin merhameti yoktur pişmanlığa dil döken
hesabı hayli kabarık vadesi dolmuş sürüsüne günahların!

aklını oynatan ve gramerini son kez gözden geçiren satırların
çareyi bir tımarhanede hap üstüne hap içip uyuşturulup
telaşlı harflerini koynunda uyutmak istemesi gibidir zavallı hallerin
musallat olan çığlıkların tüm suretleri çarparken duvarlara
alınına deli damgasını yedirip sözcüklerle oynaşmayı akıllıca sayarsın
yeni bir kılıf uydurursun dem vurmak istemediğin duygularına
bir yandan avuç avuç yerden topladıklarına son rötuşlarını verirken
diğer yandan büzüştürüp atarsın çabucak
duymazsın acısını bile artık iğne gibi batan sözlerin
ve de suçuna ortak ol(may)an mülteci gezinen bakışların!

şimdi soluna dönsen s/ağır duvarlar
sağına sövsen etek ucuna pay biçtiğin hovarda laflar
sana uzak diyarlardan el sallalar
d/okunacak olsan kısılır sanırsın çapkınlığı harflerin

ama yanılırsın!
gitgide uzar doğurtkan karanlıklar
kaçayım derken yerde boynuna sarılırsın
varmazsın ki farkına efkârını dağıtırlar!

...

bu şehir ne zaman sensizliği serseri kılıklı giyinse
o vakit p/iç yalnızlıklar doğar göz bebeklerimde
şimdi buruşturup atsam şiiri ne fark eder?
sesime kulak versen de olur vermesen de!

Meral Gül

[italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/323248/d-olayli-siir.html>

Acının Adresi Fouzia

gecenin yırtmacı kırmızı yerinden açılır
çığlıkları düşer avuçlarıma kızların!

...

acının ayak sesleri kapımı vurur akşam
kulaklarım duyduklarıma
gözlerim gördüklerime tanıklık etmek istemez
körpecik vücutlarından çığlık çığığğa
bir gece vakti kanları dökülür üstüm başıma çocukların
bir taş gelir içime oturur sanki rahatlık vermez
kalk desem yerine yenisi gelir eskisi tacını devreder
otur desem bedenimde dolaşan jiletli kocaman eller
pis pis sırtıp boğazımı keser!

artık geceye yırtmacından bakıyorum
utanıyorum da gözlerimi kapatıyorum
istemiyorum artık!
kaymasın yıldızlar avuçlarıma
asılmasınlar kirpiklerimin uçlarından
nasıl olsa ne düşenleri toplayabiliyor
ne de ciğerinden sökülenleri dikebiliyor parmaklarım!

şimdi gözünde herkes düşman gibi görünüyor sana Fouzia
yaraların henüz iyileşmemişken yıldızları geceden kurtarıp
avutup uyutmak istiyorsun acılarına sarıp başucunda
ama o duygusuz sünnetçi yaşlı kadın var ya
yakandan hiç düşmüyor ki!
seni ve kardeşini kovalıyor hep karanlık basınca
"anne...anne gel, kurtar beni" diyorsun da
seni duyan Allah'ın bir kulu yok Fouzia
kan dökülecek adres belli bugünkü kurbanlar sizlersiniz
elleri kocaman kadınlar, adamlar peşinizde
minik adımlarınız yetmez ki onlardan kaçmaya!

oyy benim minik yavrum Fouzia!
asırlardır alışlagelmiş bir törenin
gericiliğın ve geleneğın canlı kurbanı oldun sen de
ne döktüğün gözyaşlarının bir faydası oldu
ne de ağıt şeklinde yükselen feryatlarını duyan
küçücük bedenini bağladı dört beş kişi
büyük elleri vardı vicdansızların
gözleri kan görmeye ezelden alışkındı
paslanmış bir jilet ve derini dikecek bir iğne silahlarıydı
ah Fouzia ahh!
sen ne ilk ne de son olacaktın!

güya sizin namusunuzu koruyor bu namussuzlar!
çocuklarını ha bire töreye kurban verip
günah çıkartıyorlar analar, babalar
bu kısır döngü bozuk bir plak gibi başa sarıyor hep
dün Simola
bugün Fouzia
yarın Armina

...

...

ve daha niceleri sırasını bekliyor korkuyla!

ah Fouzia ahh!

sizin yaralarınız nasıl kapanır?

ayaklarınızın altında biriken bu kan gölü

ve o pişkin suratsızlar pis ellerini vücutlarınızda gezdirip

o güzelim beyaz elbisenize nasıl kan bulaştırır?

...

ta ki gecenin yırtmacı kapanır

o vakit sesleri de kesilir çocukların!

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331740/acinin-adresi-fouzia.html>

Faté'ye Mektup -1-

ruhunu arayan bir ceset gibi dolaşıyorum ortalıkta Faté!
tıpkı bütün cinnetlerin kendi nöbetini tutması gibi
kapının eşiğinde sabırsızlıkla bekleyip
bir öncekinden daha şiddetli olacağını bildiği halde
zapt edilmeyen duyguların yeni öfkeler doğurmasına
ve kursağında dolup taşan kinlerin kusulmasına
her akşam yataklık ediyor bu şehir döşegini serip!

tren istasyonlarında izdiham alanına dönüştü gözlerim Naté!
kaç aşık sarılıp koklaştı içinde
kaç sevgili kaçıp uzaklaştı birbirinden küfürlerini basıp
ve kaç kişi tarafından çiğnendim sakız gibi
unuttum sayısını
ama kollarım var ya Naté bu kollarım
vücudumdan ayrılıp başkasına emanet edercesine kendini
sarıldı boynuna hiç tanımadığı insanların
sanırsın ki bahse tutuşturuldu bu topal ayaklarım
inatla çivilenip kaskatı kesildi olduğu yerde
üstüne üstelik alacaklı baktı herkes yüzüme!

sırtını yaslayacağın sağlam bir duvar arkanda yoksa Faté
alçıya alınmış kırık bacaklarıyla senden medet uman bu şehir
sevdiklerine köprü olmak şöyle bir yana dursun
ağrılarını ya da sızılarını dindirmekse tek derdi
gözünün yaşına bakmayıp biriktirdiğin hasretlerin
dış hatlarda bekleme salonunu mesken edinen ayaklarına
yatıya kalma meraklısı bir müebbet giydirip
intikam alırcasına ve suçunu ağırlaştırırcasına
üzerinden basa basa ezip geçmeyi seni
ve diri diri mezara sokmayı nasıl da ister bilir misin?

hani her ağaç ormanda tutuşmayı ister
her dalga denizde boğulmayı bekler
ben de onlar gibi tuzağına alışkın ve s/özüne sadık
düştüğü kuyudan kendi ipiyle kurtulmaya çalışan
kaderine boyun eğen zavallı kadınlar sınıfına
gönüllü katılıyorum bu sefer!
çul çaput satan bohçacılar kaptırmamak için sevdami
orman misali içimde yeşermesine
köküne kadar dallanıp budaklanmasına
hatta alev almasına dahi izin veriyorum
ama gel gör ki o sevdiğim adam
gözlerini kan bürümüş, savaşa dünden razı
hain bir düşman gibi duruyor karşımda
boyumdan büyük hırçın dalgalarını
acımasızca üzerime boşaltıp
boğulup ayaklarına serilmemi
ve zoraki yangınımı söndürmek istiyor Naté!

oysa ben halimden memnundum be Faté!

nasıl ki insan bunalımlarını kendi yaratır
ve peşinden takılıp gider ya çıkmaza sürüklenip
hani her hata bir öncekini tetikler ya uykusundan diriltip
unutmuşum!
geleceğini bile bile kapımı vurup duran her özürün
aslında özünü yitirmiş süslü bir yalan olduğunu
yerlerde sürünen yaşlı gözlerin
paspas misali ayaklar altında gezinen
hep aynı sahnesini oynamaya alışkın
figüransız rolünü unutmuşum be Faté!

artık kendimden bile korkuyorum Naté!
korkularımın yeni bir sancıya davet çıkartıp
her davetin başka hüsrana uğrayacağını
bu hüsrana tanıtık bir yenilgiden gelip
karşıma geçip kıs kıs sırtacağını düşünüyorum
hani her yenilgi öç almaya yeminlidir ya
çok korkuyorum adını vermediğim sevgili gibi
bakışlarımın taş ve duvar kesilmesinden!

hâl böyleyken yüreğim o vefasız sevgiliye
yeni bir çıkarma yapar mı bilmiyorum
bildiğim günden güne eriyip gittiğim!

yani anlayacağın buralar bıraktığın gibi Faté!
gittiğinden beri yatak yüzlerini değiştirmedim
gece yaralarına kadar kahkahaları patlattığımız
bir o yana bir bu yana yorganı çekiştirip
biri duyacak diye kepenklerini indirdiğimiz dudaklarımız
birbirimizi ısıttığımız o senli geçen geceler yerlerde serili hâlâ
kokun sinmiş diye pijamalarını hiç çıkartmayıp üzerimden
onlarla yatıp onlarla geziniyorum evin içinde güpegündüz
sokak aynı dolaştığımız şana yabancı gelen sokak
her sabah yürüyüş yaptığımız kaldırımlarda
aynı yalnızlık ve kimsesizlik
insanlarda aynı telaşlı kovalamaca
ve aynı takındıkları maskeli yüz
birbirini yemeye devam ediyorlar hiç yorulmadan
neyse... sen bunları boş ver şimdi
laf aramızda seni çok özlüyorum be Faté!

oyy benim gülüm!
yokluğunda puzzle gibi dağılmışım sağa sola
her parçam kendi başına buyruk gitmiş
ara ki bulasın
ara ki yamasını tekrar vurasın!

olsun be canımın içi sen beni kafana takma sakın!
niyetim patlamaya meyilli cümlelerle
seni de can evinden vurup yaralamak değil!
ya da gurbetin kucağında özlemlerle boğuşup
her gün bambaşka kelimelere gebe kalıp
vaktinden önce doğurtup herkesin gözü önünde
ayaklarından tavana asmak da değil!

bilesin ki eline geçmesi biraz zaman alır bu mektubun
tut ki bir kelebek kanadıyla uçup konacak yanaklarına

ya da tut ki gökyüzünden yağmur misali düşecek avuçlarına
eteğimizin ucunda ninnilerle sallayıp yatırmaya çalıştığımız umudun
şafak sökünce derin uykusundan uyanıp
yol göstermesine vakit var daha!

bekle beni Faté...bekle!
geleceğim yanına
uzak değil çok yakında
güneşe çevirip yüzümüzü
sarılacağız u/mutlu yarına!

Meral Gül...

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346936/fat-ye-mektup-1.html>

Vasiyetimin Parmak Ucuna Vurulan Damga

ihanetin kırmızı rengini giyinirken gece
yıldızları uzatmalı sevgilisi yapacak kendine ay
haspa bir yalnızlık senfonisi üryan haliyle göz kırparken camda
mistik ve nevrotik bakışlarıyla imitasyon gülüşleri
devşirtecek gamzesinden yoksun avurtlarına
gurbet bağrına taş misâli gelip oturacak
ve kalkmak bilmeyecek dört duvar arasındaki misafirlikten
karanlık ağırbaşlı görünmek isteyince konuk severlik gösterip
omuzlarına dağ gibi düşmesine izin vereceksin
tutsaklığında esir tutulduğunu dahi anlamadan
sessizliği kucaklayacaksın gelişinden habersiz kapıda
işte o zaman benim minik kuşum!
yüzüne bakmaya korkacaksın maskesini düşürmeyen aynalarda

...
...

her gün başka bir tuzağı ayaklarına dolayan bu yollar
intikam alırcasına senden uzadıkça uzayacak, bitmek bilmeyecek
düşman kesileceksin her ertelenen güne
ve pencerede hiç doğmayan güneşe
sancılı gözlerini akrebin kuyruğunda can çekişen yelkovanı
kadimli günlere terfi ederken soluk soluğa bulacaksın
üzerine çığ gibi yığılan hasret esareti giydirecek kör bağcıklı ayaklarına
ve sen, sana hep dar gelen
içine bir türlü sığmayan göçük bedeninden nefret edip
izdivaç teklifi alacaksın gözü seğiren dul harflerden
işte o zaman benim kınalı kuzum!
s/özümü bile hatırlamadan raksına çağırın kelimelerin
dansına kalkacaksın yerine hiç oturmadan

...
...

ama unutma ki ceylan gözlüm!
bir çoğumuz yolunu kaybeden ve doğru yere postalanmayı bekleyen
birer yolcu paketi gibi dururuz özleme kalkış yapmayan duraklarda
ya da adresini şaşırın bir mektup gibi
dolaşırız elden ele yabancı sokaklarda
umutlarımıza parmak izini sürmeye yanaşmayan maviye içerlenip
her gün kılıf değiştirircesine
başka bir göçebe rengin damgasını vururuz alnımıza

...
...

sen yine de benim canımın içi!
yorgun düşlerini bir güvercinin beyaz kanadında uçur
solgun gülüşlerini bir uçurtmanın rüzgâra olan tutkusuyula koştur
bırak asılsın mavi kirpiklerinden haylaz oyunlarıyla dizlerine kapanıp
bırak siyahın yerine aydınlığın perdesini çeksün gözlerin yarınlara aldanıp

...
...

giderken sana bırakabileceğim tek mirasım küçüğüm!
bu şiiri okuduğunda düşerse masum yanaklarına
yaprak misâli sar kendine ve sakın üşüme!

öp ve okşa sen de saçlarını satırların
tel tel koparıp sakla göğsünün kafesinde hepsini çocuğun gibi
her yeni günde birini çıkartıp yırtılan gömleğinden
aç düğmesini sonuna kadar çığlığında boğulan yüreğimin
kimsesiz hıçkırıklarımın sahipsiz duvarlardaki yanık sesini
kucakla ve çıkar açık havaya teri silinmemiş sözcüklerimi
savur sonra nasır tutmuş avuçlarının arasından
gökyüzüne sevdalı olan yaralı güvercinlerimi
bırak mavinin yüzüme değen ılık d/okunuşlarıyla
derman bulsun özgürlüğe çırpınan kırık kanatlarım

...
...

içimi acıtan bir başka ağırlı sözüm sana yavrum
ardımdan kalacak bu beş para etmez vasiyetimdir
kulağına küpe olsun yazdıklarım çocuğum
uykusuz geçireceğın sabahlarda gelirsın yanıma
gözyaşlarını kucığıma sere serpe değıl
gülüşlerini yağdır ürkek bakışlarından bana
sevğiden yoksun çatlayan şu toprağıma
sevabına ah canım oğlum!

...
...

ama gitmeden önce
son bir isteğim var nazlı çiçeğim senden!
telli duvaklı bir dilek tut içinden gizlice
güler yüzlü fısılda kulağıma öyle sessizce
sonra da deki şöyle

"Merhaba yeni gelen gün
ve hoşça kal ömrümden k/ayıp giden hüzün"

...
...

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/365874/vasiyetimin-parmak-ucuna-vurulan-damga.html>

Bir Avuç Dolusu Ses(sizlik)...

şu suskun yüreğime
bazı Şair'lerin dalga olmuş sesleri
öyle hızlı çarpıyor ki aniden
içinde zaten dalgalarıyla boğuşan ve çalkalanan ben
bir de onların kabaran köpükleriyle yıkanıp
daha da alabora olup kasırgalı haliyle
iyice ortalığı yıkıp geçişi yerinden
hatta kıyameti kopartılırcasına yüreğimin
ve sessizliğinde boğulan çığlıklarımın
avazı çıktığı kadar gürültü koparıp
yağmak isteyişi senden
öyle sorgusuz, sualsiz ve hesapsızca
bir de kurtulmak isteyişi var ki benden
ne tuhaf!

ne tuhaf şu sessizliğin çığılı
damla damla birikip
sonra da içine boşalması insanın
ah ne tuhaf!
gözyaşlarımızın denizi oluşurken ayak tabanlarımızda
avurtlarımızdaki biriken gölden
hep umut ekmek isteyişimiz
solan ve ayazdan donan gülüşlerimize

ne tuhaf size anlatmak istediklerimin
kendi başına buyruk dağılışı
toz duman olup havaya yayılışı
ve parça parça oluşu gözlerimin önünde
ne tuhaf yaması vurulmayan
şu sökülmiş ve ortadan ikiye ayrılmış yüreğime
bir daha hiç sarılamayacak oluşum!

ah nasıl da tuhaf!
fermuarı çekilen dudaklarımın
isyan bastırmak istercesine
kilit vurmak isteyişi
lâl kesilen dilime!

anlatmak ve kurtulmak istiyorum
tıka basa dolup taşan benden
gel gör ki
"boğazım düğüm düğüm,
çözemiyorum" ki gülüm!

Meral Gül...[italik]

..."boğazım düğüm düğüm, çözemiyorum" bir şarkının sözlerinden alıntıdır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/374493/bir-avuc-dolusu-ses-sizlik.html>

Sevdaya Dair

[italik] Sızı I... [/italik]

gidersen çocuksu gülüşlerim asılır benimle darağacına
yüreğimden uçurmaya kıyamadığım güvercinlerim
vurulur birer birer tutsaklığında
siyahın elinden tutup
karanlığın gözünden öper dudaklarım
sıcaklığına sarılan ellerim üşür yokluğunda
sokak lambaları ve yasını tutan bu kaldırımlar
üstümü örtmeye hazır yalnızlığım olur gecedem

gitme!
gidersen hiçbir tarihin sayfasında geçmez sevdamızın adı
Gulan'ın günden güne solan çiçeklerine
düşman kesilir kanayan parmaklarım
gitme!
gidersen hiçbir yaprak silmez gözyaşımı

ah sevgili!
uçurum boylarında süründürme ayaklarımı
ölmekten korkmak değil bu
hani ayaza keser de yüreğin hissetmezsin ya soğuk nefesini
hani paramparça olmuştur da kalbin
duymazsın ya seni kurtaracak hiçbir sesi
dağılmışsındır...yıkılmışsındır
"dirhem dirhem azalmışsındır"
oradan oraya savrulmuşsundur kum tanesi gibi
öyle ki ruhun kopup gitmiştir de senden
ama hâlâ anlamamışsındır

gitmeler olmalı mı kırgın yüreklerde
Sezen Aksu yalnızlığıma çağrı
"git...git...git...me dur ne olursun
gitme kal yalan söyledim
doğru değil ayrılığa daha hiç hazır değilim"
gitme sevgili!
suya yazılmasın
ateşe atılmasın sevdamız

[italik] Sızı II... [/italik]

gözlerin
baktıkça içimi yakan yangın yeri
yokluğu kaderine boyun eğen sessizlik
kaçırma bakışlarını benden sevgili
beni de al götür
çekilmiyor bu sensizlik

pamuk ellerin değince saçlarıma
korcu düşmez serçe yüreğime
kollarının arasındadır bulamadığım güven
omuzunun boşluğu gönül ferahlığı başımın
o an acılar toprağa gömülür kimsesiz
sevgi dolu sözler konaklar yüzümde
dokunsan çiçekler açar renk renk
eteklerim nazlı ceylan edası
süzülür ayaklarına dolanıp
uçuşur etrafında pervane

gelmezsen heybemdeki yükün ağırlığına inat
yürürüm üstüne tuzağına düştüğüm yarınlara
hasmım olur tüm sevdalı bakışlar
pimi çekilmiş bomba gibi dururum yanlarında
sonra dağılır kâbuslu parçaları havada
yarım ve boş bırakılan kolların

bak yıldızlar aya küskün
uzatmalı sevgili gibi duruyorlar gecede
gözlerim seni arıyor
ama sen yoksun günlerim karanlık
yaralı yüreğimin mahcup ayak seslerinin hatırına
gel artık
gel de doğsun penceremde aydınlık

[italik] Sızı III... [/italik]

kelebek coşkusu takılsın kırık kanatlarıma
mavinin küçük kalmış emekleyen adımlarına
önderlik etsin yerinde duramayan haylaz düşlerim
gel sevgili!
gel ki gamzelerimin çukurunda esir tutulan
kırmızı rengini giyinsin solan yanaklarım

bu gece sözün bittiği
kelimelerin tükendiği anı yaşayalım seninle
sadece hasretle birbirine yanıp tutuşan gözler konuşsun
masmavi bulutlarla uçuralım birikmiş özelemleri
bir şiir dile gelsin mutluluğa yol almış
bir şiir sevgili bir şiir
yüreğinden yaralanmamış

bak çocuklar kuyruğuna asılmış uçurtmaların
gözyaşların yerine gülücükler kucaklaşıyor havada
umudum avuçlarında okşanmayı bekleyen kınalı bir kuş
ellerine kapanmışım
sana yalvarmışım
gitme sevgili
gitme!
gidersen vurulurum kanadımdan

[italik] Meral Gül... [/italik]

[italik]...şiiri güne düşüren seçki kurulu üyelerine ve yüreğini sayfaya döken şiir yürekli dostlara teşekkürlerimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/375227/sevdaya-dair.html>

İntihar Çiçeği

terk edilmiş bir şehir sanki yüreğim
başka sessizliklerim de oldu daha önce
ama hiç bu kadar acı vermemişti kimsesizlik...

bu yalnızlığın dili ve dile gelişi yok
d.okunuşu var sadece
eğer kopup gitmişsem incelen iplik misali
sevdiğimden değil!

çorap söküşü gibi yırtılıyorsa çığlık sensizlik duvarlarında
ve sırlıklam ıslanıp
şemsiyesiz yakalanıyorsa fırtınasına sözlerin
bil ki bu fırtınadan kaçış ve kurtuluş yok!
avutulacak ve sığınılacak limanı var sadece
eğer bendeki kaybolan seni getirmişsem selamsız kapına
istediğimden değil!

kaç kez adını sayıkladım başucunda senden habersiz
"ey intihar çiçeğim!"
ne diye direnirsin?
nedir ki seni hayata bağlayan?
gözyaşından kurulu bir deniz ülkesi
içinde maviye boyanmak isteyen çocuklar
muzipliği masumiyete taşıırken
damla damla birikip
akıp geçensin içimden

tutundum dalına koparacak oldum seni
açarken bir tomurcuk sevimsiz bir yarına
çığlıklarını düşürdün avuçlarıma

git!..hadi git!
ne güzide bir hatırası kalsın
yamalı geçmişimizi avutabilen
ne de gözlerimden dudağına firar eden
bir uçurum saklı siparişi geciken

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/390357/intihar-cicegi.html>

-İsyan-

yaralı bir ceylanın nazlı eteğidir silüetin
geceleri yıldızlar kirpiklerinden asılırken tel tel
kan tahlili verilir pusulu topraklara sen uyurken
ağıtlı yarınların sanığı olur tutanaklarda geçmeyen adın
göz yaşları kapını sular durur zilini çalmadan
öyle sessiz ve öyle senden bihaber

sevgi dolu ana yüreğidir şefkatini taşıyan kolların
isyan dağıtan kavgaların infazı olurken ince boynun
hüznün yakasında bin umut gömleğini yırtar
Beyoğlu geceleri bacaklarından sorguya çekilir o saatlerde
arsızlığın kopkoyu kırmızısını giyinirken çıplak tenler
gözlerini suç ortağı yapar faili meçhul bu sokaklar
ve gayrimeşru kokusunu bırakır üzerine yosma dokunuşlar

Taksim Meydanı'ndaki yürüyüşlerden geçerken
sopa darbelerini afiş diye göğsüne inadına asıp
sloganına bir yenisini ekler davasından ödün vermeyen adam
umut olur, mavi olur, sevda olursun
özgürlük, kardeşlik ve barış olursun
bütün alanlarda yasak düşlerin yorulmaz çocuğu
saçlarında dalgalanır devrim sen vurulmadan

acılara direnmek ve yenilmemek adına
umut güvercinleri kanat çırpır
dağların ardındaki saklanan güneşe
tarihin barut ve kan kokan tüm sayfaları temizlenir
camiler ibadetine durur huzurlu duaların
mimaresinin sevap dağıtan gecelerinde
soluğu kesilir secde yatağında günahların
merhamete diz çöken pişmanlık
görür gerçek yüzünü dev aynasında
Yaşar Kemal'in "Karıncanın Su İçtiği" ada olurken
senin de sürgün düşer romanda adımların
yıkık dökük bir şehir olup çıkarsın güne
bir halkın esir tutulan haykırışlarında

biri yoksul biri gösterişli iki ayrı yaşam olur dağınık parçaların
toplamaya vakit kalmadan gri bir bulutun gök gürültülü yağışında
karabasanla gelen korkulu rüyası olursun lâl şiirlerin
çığlıklarının sessizliği gecede boğulurken
avuçlarından tek tek düşürsün kurdelesini yetim düşlerinin
gül kokan bahçelerin ırzına geçmeye yeltenen parmakların
başboş, ıssız bir yerde dipsiz kuyulara atmak ister seni
sonra akrebin kuyruğunda can çekişen yelkovanın
yerinde sayan kovalamacasına kurarsın gözlerini

çocuk olup oyunlar oynamak istersin
saklandığın köşelerde kucaklar seni yamalı harflerin
imge denizine gönüllü atlamak için
illaki doğar pencerede yeni bir sancı

şizofren sabahlar peydahlanır dudak arasında kıvrılan
yoldaşı ve önderi olursun ölümüne koşan sözlerin
[italik] kaybolmuşluğun intikamıdır bu serzenişler
yanaklarına su içirtip
gamzelerinin çukurunda seni öylece beklerler [/italik]

bütün sevapların ve günahların koynunda
mülteci bir adam yoklanır akşam sayımında
sen ise bir solukta tükenirken
ucundan azıcık dokunmak istersin satırların dalına

[italik]şimdi ağırlı başka bir güne uyanmalı
ve beklemeli yolunu
-isyana kibrit çakıp tutuşturan yürekleri-

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/391739/isyani.html>

Yoksun Sen -2-

noktası unutulmuş bir cümlenin
patlamaya hazır sabırsız ünlemiyim
sevgiye t/uzak sayılan adını vurgunlarda ele vermiyor dilim
kokunu üzerimden ıpsıslak boşaltıp sürgün geceye
askıya alınan yarınların mutlu oluşuna inat
alıp başımı gidiyorum yüreğimden seni büzüştürüp atarak
çektığım her nefeste dudaklarının mührünü basarak
paslı kilidini son kez açıyorum tükenen sözlerimin

[italik] -nereye uçarsam uçayım dalları kırılıyor sevgimin-
-nereye konarsam konayım nakaratı bozuk çalıyor ezgimin- [/italik]

o gün...o saat...o dakika...
sen de vardın yanımda...

hani nazlı bir gelincik tarlasıydı
avurtlarımızda açan kırmızının rengi
şaraplı gecelerin sarhoş ayaklarında
mayhoş uyanırdık serseri kılıklı sabahlara
ne vakit öpücükleri konulsa sevdamızın
nar gibi kesilirdi yanaklarımız
ne vakit gülücükleri tutulsa bakışlarımızın
kepenklerini indirirdi dudaklarımız

açılıverirdi sonra yemini bozulan cilveli eteğimiz
aşk desen mayası hiç tutmayan aldatmacaydı
yolu ayrılık da olsa diyetini öderdik bile bile
yokuşa sürececek de olsa nabzımızı yoklardık seve seve

[italik] -nasıl seçersem seçeyim harfleri çürük çıkıyor kelimelerin-
-nasıl örtersem örteyim yüreği d/üşüyor terketmelerin- [/italik]

sen yoksun şimdi...

günler aylara hatıraların geçit törenini hazırlarken
dakikalar da saniyelerin kiralık katili olurken
yargısız infazları işleniyor cinnetimde yatıya kalan öfkelerin
dilimin ucunda ters düz asılan yüzlerce seni seviyorum'un
çıplak oluşuna hiç aldırılmadan
tek tek kurşuna diziyorum aklımı ç/alan senli günleri

[italik] -nereye haykırırsam haykırayım içime yankılanıyor hüzün-
-nereye bakarsam bakayım kirpiklerimden asılıyor yüzün- [/italik] [/italik]

sen yoksun yine...

kimliği k/ayıp Őehirleri zulamda ateşe verirken ellerim
yoldan geĀen Āelimsiz bir adamı suĀ ortağı yapıyor gözlerim
kuşlar sılaya haber uĀurup umudumu kanatlarına alırken
öte yandan kınası yakılıyor avuĀlarına vurulan güvercinlerin

[italik] -nereye gidersem gideyim başımın belasıdır yalnızlık-
-nereye dönersem döneyim aşkımın selasıdır ayrılık- [/italik]

ve sen yoksun hâlâ...

bugünler dünleri kıskacında sıkıŐtırıp dize getirirken köşede
yarınlara alkış tutup bayram yerine Āevirirler ertelenen düşlerini
palyaĀo yarınlar s/özünden dönüp eline Őeker tutuŐtururken dünlerin
ömrü böylece düzenbaz olmakla geĀer bugünlerin

dudağımda her gün başka bir ağıdını yakan hüznün
senden bana hatıran olsun
yırtmacı sonuna kadar açılmış bu Şiir
ve tezkeresi hep uzatılmış bu hasret
varsın diri diri beni toprağa koysun
değil mi ki karlı yüreğim
yokluğunda Şu dağlara emanet

Meral Gül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/393805/yoksun-sen-2.html>

Unut(ul)ma İstasyonu

aslında işim takipçilik, izini süren dedektif gibi
adımlarının damgasına tutunuyorum parmak uçlarımla
ve adım k/ayıplar listesine karışsın diye
devriyeleri peşime takan suçlardan başı çekiyorum zulamda
kendimi unuttuğum doğru adrese postalanmak için...

bugün; seneler önce
kendimi içime hapsettiğim duvarlar
çarptı var gücüyle yüzüme
iki adımlık telaşlı voltalara sığmayan
özlemler yağdırdım gözlerime
çeşme gibi aksınlar diye ellerime...

sen mayınları düşüyorsun yüreğine inadına
ben b/asıp geçiyorum dağılmış parçalarımla
sen toplama gafletine düşüyorsun, d/ilinde yanık bir türkü
ben kan bağışi derdindeyim toprağa
ayaklarıma kapanıp "niye?" diye küfürlerini basıyorsun
benim de sana bırakacağım vasiyetim bu işte anla!

sonra söylüyorum ki sana;
hani sen avuçlarımdayken
ve yüzünde faaliyet göstermiyorken hüzün
söylüyorum ki;
aşk tüm yalanların ibadet yeri
günahlarını bacak arasında toplayan adamlar ya da kadınlar
ve veballerini boynuna asıp defterini temize çekmemiş
veresiye borçlardır paçalarından sarkan
sanırlar ki cennetin kapısında
"giriş peşin fiyatına ya da taksitle" levhası asılı durur

cennet ki; içinde kana bulanmadan
özgürce oynayan çocuklar ve ellerinde uçurtmaları
cennet ki; inananların Tanrı'dan istediği tek tapusuz güzergâh
dünyadan elini ayağını çekenler ve tüm bağıni koparanlar için
huzura varmak diyorlar adına kutsal kitapta
cennet ki; soru işaretlerine davetiye çıkartıyorsa
ve içeri buyur ediyorsa aklın
uzmanına danışmalısın çekiştirilmeden o yana bu yana

gizlendiğin her yere oyun sanıp
kaçırdığın gözyaşlarını yakalatmadığın için
"mutlusun, tamam anlıyorum ama bunu bana yapma!"
"anla lütfen beni anla!"
öylece durmuş duygularına paydos veriyordun
hiç yoktan gururuna mesai çıkarttığın saatlerde
yüzümde asırlık bir kadın ve bağışlamanın yorgunluğu
arka arkaya hizaya gelmeyi beklerken
pişmanlığın ayak izlerini yok etme derdindeydi tırnaklarım anla!
n'olursun bu işkenceyi bir daha yapma!

...

dağların arkasına saklanan güneş küçülmüştü gözümde
say ki saçlarını dağıtıp merhamet toplamıştı yüzümdeki gölden
ölü şehirlerin düğümlenen hatlarında
beni hayata döndürmeye ç/alışmışlardı
sırf alçılı bacaklarımla ayakta kalmam
ve her şeyi toza dumana katmam için
bir yanım benden önce gitmişti uçuruma meyilli virajlarda
ama kimsenin haberi olmamıştı bundan!

köprülerin kısa fren mesafesinden
düşüşlere geçmiştim kurnazca
herkes balıklama atlarken
ben kurbağalamayı tercih etmiştim
kazara sırt üstü de düşmüştüm
hançer gibi saplanmıştı b/ana
ve ben her paraşütsüz atlayışta
bir parçamı kurban vermiştim karanlık kuytulara
sakat bir halde topallaya topallaya
sanki can atmıştım ayakta kalmaya
artık bedenimde oluşmuş bu fireler bile akliselimdi hepsi
yani anormal bir durum yoktu halimde abes duracak
çünkü herkesin bir tarafı gitmişti kendinden
herkesin bir yanı yarımdaydı önceden
artık alışmıştı gözler birbirine y/amalı bakmaya!

...

ben sizi sessizliğimde sonsuza dek uyuttum
üzülmeyin artık!
öfkenize söyleyin izine çıksınlar süresiz
şimdi içimden bomboş geçiyorsunuz sadece
işte siz bu'sunuz!

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/398467/unut-ul-ma-istasyonu.html>

Hasret Duvarı

İstanbul'u özledim
sahilde yürürken yüzüme vuran dalgaların sesini
martıların simit kavgasını güvertelerde
otururken bir cafe'de Naze'yle
bir de saati unutup çarşı pazar sonrası
trafiğe takılmanın baş ağrısını
ve hangi masalı uyduracağımızın hınzırca sancısını...

kuşların bulutlara haber salıp
yanağıma konduracakları maviyi özledim
sabaha horoz sesiyle uyanıp
sonra da bir taşla kovalayıp
bugün de ah!,ah! diye sızlanıp
annemin tavada ekmek pişirmesini bekledim...

sokakta koşturan çocuklarda
unuttum minik adımlarımı
gidip almak istedim yeniden
oyunlar oynamak istedim beraber
sen bize bir kaç beden büyüksün dediler
ve çikarttılar üzerimden küçülen çocukluğumu...

camdan cama haber bültenini bizim Melahat'tan
merdiven boşluklarında gözlerimizi asmaktan
sanki hiç haberimiz yokmuş gibi rol yapmaktan
dedikodulara star kesilip başrol oynamaktan
küçük bir sahne de bana düşseydi bugün
ama alaylı gülüşlerin cilası akar yüzümden...

İstanbul'u özledim
Babam'ın kaldırımlara meydan okuyuşunu
gözlerini saat gibi sokaklara kuruşunu
mola arası bir koşu okula gelip
James Bond'luğa soyunuşunu
bir zamanlar hiç istemezken
şimdi niye özlüyorum..?

Annem'in telaşlı gözlerini
okulda hep çantamda taşımayı
her sabah uykulu haliyle örüşünü saçlarımı
akşama sobanın etrafında aile boyu oturduğumuzu
ekmeğin kızarmış yanık kokusunu
Abiler'im'in fener-cimbom maçlarında
gösterdikleri üstün performanslarını
ve küfürleri basıp Dedem'e pabuç bırakmayışlarını
özledim hem de çokook!..

...

ardıma baktıkça kavruluyor zaman
yüreğimde cenaze merasimi okunan hüznün
yıkanağına ve günahlarından arınacağına inanmadan!..[italik]

geçmişten bugüne derme çatma ihtilâl sözleri...

aldırmıyorum aslında
prangası vurulan kelime yığınınına

kim derdi ki
açılır dilimin fermuarı
uçuruma meyilli gözlerimde
devrik uzanırken İstanbul... [/italik]

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399575/hasret-duvari.html>

Hoşça kal...

yavaş yavaş yokluğuna alışıyor gözlerim
her gün içimden bomboş gemiler kalkarken
gurbetin kucagında hasretle boğuşan sözlerin
çığ halinde üzerime yığılmasına izin veriyorum
yüreğimde sensizliğin yatıya kalışı
ve yabancı kesilen bakışlarının
gözlerimde oturuşunu seyrederken
çok uzaklarda olduğunu hatırlayıp
istemeyerek de olsa sana güle güle diyorum...

koca bir sessizliktir şimdi yalnızlık
nefes alamadığını düşünüp kendini sokağa atarken
gözüne ilişen herşey artık yabancıdır
hasret türkülerini diline dolayıp halaylar çekerken
kimsesiz taşlarında gezinirsin kaldırımların
mıknatıs gibi çekilirsin yanı başına
sana arkadaş gibi görünen yalancı yolların...

şimdi hiçliğini soyunan cümleler soğuktan
d/üşüyor
içime gelip oturan seni her sabah uğurlarken
Köln'de Noel şarkıları çalınıyor
her taraf ışıklarla örtülü cıvı cıvı
dört gözle beklenen kar biraz erken yağmış
ve erimeye yüz tutup çamurlara bulanırken
ben Almanca öğreniyorum
sen ise sinir olacağımı bildiğin halde
inadına seyrine dalıyorsun ya futbol
ya da *oks maçlarının...

say ki korkarak çıktığımız Dom'un tepesinde
Köln'ü ayaklarımızın altına alıyoruz
bir anda herşeyi ve herkesi unutup
yağmurun tepeden tırnağa ıslatmasına izin veriyoruz
hâlbuki ne sen ne de ben hiç sevmezken yağışları
ve üzerimize çevrilen intihar şüpheli kalabalığı
görür görmez bu seferde paniğe kapılıyoruz
sen "kapa gözlerini ve bizi yalnız hayal et " diyorsun
tenimize değen her yağmur damlasını birer öpücükle uğurlarken
sonra "duygusallığa soyunan çılgın aşıklar sadece" diyen
onca insanın alkış yağmuruna tutuluyoruz...

aslında seni çok seviyorum
hangi cümlede bir harf sessizliğini giyinse
içimdeki çığırtnan ünsüzlere
hiçliğimi soyup
noktalarını armağan etmek istiyorum
beklediğim duraklarda hasretimi yolculara dağıtıp

seni kalbimden söküp atarak
saatinde kalkmayan gidişlerin biletini
ömrümün sonuna kadar kesiyorum...

Meral Gül...

[italik]
...şiiri güne getiren seçici kurula ve yorumlarıyla değer katan şiir yürekli dostlara
teşekkür ve sevgimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/399931/hosca-kal.html>

Oyy Naze!

[italik] oyy Naze! [/italik]
bir taş gelir bağrıma oturur şimdi
ve kalkmak bilmez
misafir olduğu derviş gezmesinden...

[italik] ve çocuklar! [/italik]
o gül yüzlü çocuklarımız
en son ne zaman içi gülmüştü göz bebeklerinin?
ne zaman uçurtmalarının kuyruğundan asılıp
maviyle hasret giderir gibi kucaklaşmışlardı?
gökkuşağının hangi rengiyle
hangi mevsimde en son ıslanmışlardı?

oyun sandılar hepsini
şimşekler çakıp dururken
kara bulutların yağmurlu sahnesini
saklambaç bildiler
üstünde zıplayıp dururken
hüznün sobeleyen ıslak yüzünü...

[italik] oyy Naze! [/italik]
kriteri ölçümsüz çılgılık olur depremimiz
gürültülü geldiği gibi de hasarlı kalkar öfkemiz
belki çekilir ayak altından hırçın dalgalarımız
ama ağır olur altında kalacağımız enkazımız

hangi kayaya çarptık ki biz?
hangi parçasında dağıldı bu yüzümüz?
oysa kavga bildik med-cezirli yaşamayı
ve toprağın çatlayan göbeğine
ayaklarımızla sağlam basmayı
direnmek dedik adına
umuda selam duran şu kardelenleri
and içtik!
ölüm var dönmek yok s/özümüzden [italik] Naze! [/italik]

[italik] ahh [/italik] şu topuğuna b/astığım
ucuza s/attığım şehir!
demedim mi sana bizi bitirir
yıkılır üzerimize ruhsuzların leşi
parça parça yayılır kokusu içimize
içten içe bizi yiyip kemirir!

[italik] oyy Naze! [/italik]
anladım ki anlaşılmak zor!
anlatılmak derdini
[italik] dağa
taşa
suya
havaya [/italik]

insan bildiğim
taptığım
kılıfına sığmayan
suratına tükürdüğüm
[italik] şu şeytana! [/italik]

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/402711/oyy-naze.html>

Geceye Sıgmayan

[italik] "sen varsın ya sen
şu elimdeki sigara gibisin
alevi saçların, dumanı gözlerin
arada tek fark var
sigarayı ben, beni sen yaktın!" [/italik]

...

bir kurşunla umutlarımı
vuruyorum şimdi tam on ikiden
içimdeki çöl hasretlere yokuş süren dağdan
bu göçük şehre yorgun ve yenik düşüp

yamalı ruhların ölü mezarlığında
topluyorlar dağınık parçalarımı
gözlerini bağışlamışlar
kefenimde organlarım kurban
oysa yaşama hevesiyle uçan bir kelebeğin
rengârenk kıpırtısıyla üç günlük de olsa
takas etmek istemiştım solan rengimi

en iyi duygu yarışmasında
belgelenmiş altın sözlerimi
sağır ve dilsiz bir duvarın
en taş en soğuk köşesine
tırnaklarımla kazdım
ve sirke satan yüzünü
güldürme inadıyla peşine verirken
dedikodu kazanları kaynasın diye
boşuna ecel terleri dökmedim
sana göre her şey çocuk oyuncağı
nasıl olsa cümlelerin ciğerini iyi söker
kelimelere de zevkle çentik atarsın
kalp atışlarını duymadığın romantizmin!

geceyi alt üst ederek
zehir zikkım ettim tüm bekleme salonlarını
hep yarınlı düşler yağdırdım yanaklarıma
ondandır hep kendimi uykuya verdiğim

yağışı bol iklimlerden gözyaşı sipariş veren
kadınların hıçkırıkları ateş saçıyor yüzüme
varın gidin benden, beni bana bırakın
sizi de boğmak istemiyorum cinnetimde

dünya cayır cayır kavrulan orman
ve yakılacak odunların yığınınına
kibrit taşıyan korolar eşliğinde
tutuşturdıkları dalların
etrafa sıçrama ve yayılma etkisi

üstüne susuzluk tehlikesiyle
kendini çıplak edenlerin ah'larında
duman altı yere çökenlerin sayısı bir hayli fazla
yardımları geri çeviren gurur abidesi
sivri zekalılara dedim ki
sabredin!
gökyüzünün elbisesini yırtıp
ıslak bulutlarımla yağacağım üzerinize
ve söndüreğim yangın yerine dönüşen yüreğinizi
kapkara s.isli gözlerle üstüme yürüyen siyahlığınıza karşı

ve yürürken ayağı takılan duygusuzlar
boğuk çığlıklarımı kucakladığının
farkına vardığınızda
sizden gitmiş olduğumu anlayacaksınız
bin ömür geçse de
çınlayacak sesim kulaklarınızda
çünkü yüreğini döşek gibi ortaya seren
benim üşüyen bedenimdi
buruşturup ayaklar altında çiğnemeniz
sizin sevgisizliğiniz!

mavi bulutlarla kucaklaşıp
yeşillikte yuvarlanmak isteyen çocukların
hüzün kokan yanaklarındaki utangaç küskünlük
benim dramımdır!
yetim gibi kimsesiz ve sahipsiz
üstü açık yorgansız bedenlerine
alaylı bakışlarla doğrulan aldatmacalı melodram
parmağını havaya kaldıran 'ben burdayım'ın kandırmacası

tut ki bu haykırışların birikintisi
asi bir nehrin akıntısına kendini gönüllü kaptırdı
ve kucaklaştı soluk soluğa düşük yapan seslerle
sırılsıklam ıslattı üstünü başını
ve güneşsiz kurutup kaldı gecenin koynuna gebe

o yüzden geceyi alt üst sererek
geçiren iki dağınık şehirden
birine senin adını verdim
imdatların soğuk duvarlardan
yüzüme vurmuyacak artık!

hâlâ uyuyor musun?

...

[italik] sen varsın ya sen!
şu içimdeki ç.ağlayan deniz gibisin
köpüğü dudakların, mavisii ağıtların
arada tek bir fark var
sen dalgaya, ben de kayaya çarptım! [/italik]

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/404351/geceye-sigmatayan.html>

Gel/me Şimdi!

gittiğim bu labirentli yollar
bastığım bu çıplak kaldırımlar
sana tuzak sevgili
sana çok uzak!
ne yapsam da silmiyor ayak izini
bu fırlama züppe sokaklar!

kapımı vurup duran
beni benden /alan
sen değilsin bir başkası
başka bir yabancı
bak arsız geceler tenimle seviŐiyor
dünden kalma yorgun hepsi
üzerimde sabikalı dolaŐıyor!

gel/me artık!
bak/ma gözlerimin içine
kaç yalancı baharı
tohumsuz ektim avuçlarıma
kaç sancılı hasreti
uykusuz salladım ninni gibi baş ucumda
bilmedin
görmedin
Şimdi de gel/me sevgili!
yurtsuz ve u/mutsuz
koyun koyuna sabahlarız akşama!

kucakladığım bu koca yalnızlık
vazgeemediğim kötü bir alışkanlık
sağır arkadaş gibi sarılıyor boynuma
dili yok ki bu meretin!
adam gibi çıksın da konuşsun karşımda!
namussuz!
kendi sesimi bile unutturuyor hep bana!

sen uyu
uyu sen sevgili!
sakın kalkma!
bekle/me beni!
rüyanda koŐar adımlarla
bakarsın girerim koynuna!

gel/me bugün sevgili!
düş/me aklıma Şimdi!

Şimdi seni hoş karşıla(ma)yabilirim
Şimdi sana boş gözlerle bakabilirim
hem taşıyorken üzerimde emanet gibi seni
hem de geçmişten bugüne sipariŐlerini ihanetin!

şimdi gel/me sevgili!
gel/me şimdi!
seni sevebilirdim belki
çıkarsaydın eğer
yüzündeki şu maskeyi!

kusuruma bakma sevgili!
şanına yakışır şiir değildi bu
sen uyu sevgili
sen uyu!
say ki ısmarlama aşktı bizimkisi
üstelik bozuk parayla da olsa
say ki ödendi
bahşişi tuzlu!

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/405556/gel-me-simdi.html>

Çocukların Umut Ekme Telaşı

gecenin on ikisi
umudumuz tellere takılmış...

ahları duyulurken zulümlerin kaçan adımlarımızda
t/uzak bir şehrin kimsesizliği buğulanır camlara
hüzünleri uyutulan sancılı bekleyişlerimiz
yerinde sayan zamana küskün ve yorgun
yürek y/arası sıkışıp ayakta kalan
yerinde oturmasını bilmeyen hasret
tuzunu basıp durur üstümüze darlaşan elbisesiyle
ve çıkarılmayı bekler uykusundan uyanıp
yeni gelen güne "Merhaba!" demeyi dağınık haliyle

...

daye!
daye!
diye mırıldanıyorum sesim boğuk
beni duyan yok içim soğuk

kötü kaderi önceden yazılmış bir kız çocuğun
avuçlarına umut ekme telaşına takılıyor gözlerim
bakışlarında utangaç bir hüzün
ve küçük yaşta kurtuluş saydığı yüzü sevdanın
elleriyle bacaklarına fırça darbesi topraktan dövmeler
düğün öncesi hazırlık ve baş ucunda duran beyaz bir gelinlik
herkesten saklamaya ç/alıştığı esmer tenine
henüz bulaşmamış kırmızının rengi

sayıp sövüyorum sülâlesine şarap renkli gecelerin!
gözlerimi yumuyorum bir an önce sabah olmalı!

geçmişin silinmeyen yüzü
ve bilinmeyen s/özü
küçüklerin...

ekmek götürme yarışı olurdu çocukların karnında
dışarda aç kalma derdi eve boş dönen ellerin
sobanın üstünde kızaran ekmeğin yanık kokusuna
çökelek sürülürdü yerde kurulan sofralarda
ezgiler eşlik ederdi beraber gül yüzlerine
yorgun düşen kavgalarda omuz omuza tutuşurken halaylar
zılgıt sesleri duyulurdu doruklarda
kardeş türküleri söylenirdi her dilden
barışın yakasına takılırken ertelenen umutlar
kanatlarından vurulmazdı hiç hür uçan güvercinler!

saçlarını okşuyorum çocukların
el ele tutuşan gülüşlerine dolansın kollarım...

duvarlarda boykot eden bir dilin çılgılığı üzerimde
dudaklarımda zorla kilite vurulup saliverilmeyen halkın

ve bastırılmaya çalışılan bir kavganın haklı isyanı
adım attığım her yer çukur alanı esir alınmış insanlar
yetmeyen gücümün çaresizliği asılırken boynuma
düşlerimin voltasında adım karışır kayıplara!

...

moral bulmaya çalışan şiirin
kovulup peşine verilen öfkesi

"seher vakti çık(ın) dağlara
güneş topla(yın) bizim için!"

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/408496/cocuklarin-umut-ekme-telasi.html>

Ölüme Yuvarlanan Yüreğim

karanlığın diz çöktüğü yerdeyim anne!
sen bilmezsin
boğazıma her gün
düğümü atılır yaşamın
sen görmezsin
çöz beni anne!
çöz ki nefes alayım!

kefenleri biçilen ruhlar sırasıyla serenat yapıyor karşımda
ölümlerden ölüm beğenip seçiyorum kendi payıma
durduğu yerde kaçmak istiyor adımlarım
takılıp düşüyorum çelmesine bataklıkların
tutduğum her yere ölü eşkâlimin resmi çiziliyor
gözlerim uzaklarda beni yolculuyor
ne el sallayan var ardımdan
ne gözyaşına bakan
ne sevabına su döken başımda
ne de uğurlayan!

bu şehir her gün buhranlı tokatını atıyor suratıma
her gün seve seve bir çığlık asılıyor boynuma
her gün bir parçam kopup gidiyor benden
günden güne eksiliyorum habersiz kendimden
adım intihar çiçeği oluyor uçurumlarda
nazenin koparılıyorum parmaklar arasında
peşime verip kovalıyor beni siyah bulutlar
yapışıyor cıvık cıvık paçama haspam!
ben ölümü gönüllü kucakladıkça her gün
yeniden filizlenip doğuyorum sancılara!

sen bilmezsin anne!
nereden bileceksin
ben öyle bir yerdeyim ki
kimsesizliğim bile bu berduş kaldırımlara
gayriihtiyarı sevdalı olup çıkıyor her gün
koca ordular cirit atıyor üzerimde
yine de nankörlük ediyor bana
içimde sessiz uyuyan kalabalık!

ahh anne!
buralarda
yani sen yokken
ne rüzgârın sesi
ne dalların kıpırtısı
ne yaprakların hışırtısı
ne de kuşların kanat çırpışı
can oluyor bana!

yüzüme boş boş bakıp duran
inatla hasmım gibi yanıma sokulan

sağır ve dilsiz duvarlarda
sesimi bile unutuyorum
çoğu zaman!

ahh daye!
ben buradayken
ve sen yanımda yokken
biliyorum ki
pusuda bekleyecek yine
gözü hep açık uyuyan
yalnızlığım!

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/410095/olume-yuvarlanan-yuregim.html>

Nazlı Çiçeğim

içinde beni sana taşıyacak kanatlı bir söz söyle bana
ikimizi mıknatıs gibi yan yana çekecek kadar
harflerin bir çekimi olsun
ya da mevsimsiz ve iklimsiz bir bahar ertesi
beni yaşamadığım günlere mahkûm bırakacak kadar seni unuttursun!

benden seni almaya gelen veda saatlerini sevmiyorum
Tanrı'ya yalvaran vadesi dolmuş hüznünlere
imansız bir duayla secdeye duran bendim
d/okunuşunda kelebek hafifliği olan tüm sözlerin
ürkek bakışlarını ç/alıp gökyüzüne sessizce üfledim
"şimdi gözlerime ağlamayı öğrettim"
artık senli gülüşlere elveda diyorum!

ölümü sevdirecek bir intihar cümlesi söyle bana
bizi aynı uçurum boylarında süründürecek kadar
yürekli ve inatçı olsun ayakları
ya da kavuşmalı uzak bir ihtimal sabahı
sevdayı kollarında taşıyacak kadar mutlulukla dolsun saçakları!

kirpiklerimin sonbaharında asılı duran
ayrılık yapraklarını koparmayı sevmiyorum
uzaklara yolculadığın gözlerini sonsuza dek uyutan bendim
meleklerin kanadından avuçlarıma topladığım masumiyeti
çocuğum gibi sarılıp saçlarını okşuyorum
şimdi sözlerinden baloncuklar yaptım kendime
düşsel bir sevdaya istekli bırakıp hepsini uçuruyorum!

anladım ki yenilgiye kucak açan bütün sevdalar
kendini yokuşa süren çıkmaz sokaklardı aslında
birbirine teğet geçen bütün aşıklar aynı savaştan çıkıp
aynı tanıdık yüzleriyle buluşacaktı köşe başlarının
vakitsiz gelen sancıları doğurtacaklardı kimsesiz kaldırımlarda
vuslata kürek çeken bütün düşler yorgun ve solgun olacaktı
siyahı kırmızı
kırmızıyı çıplak gösteren
gecenin ihaneti saracaktı üşüyen bedenlerini
içinde örtüsüz ve sansürsüz bir yalnızlık korosu yetim durup
akşamdan kalma dağınıklığını toplayacaktı hoşçakal'ların!

bazı gidişler bir kucaklaşmaya davettir
tırnak ucu açık unutulmuş cümlelerin
virgülü nerde sürgün düşer bilinmez
aşkı güçlü yapan iliklerine kadar tutuşturduğu kıvılcımı
içine düşürdüğü ve kavurduğu yangın yeridir yüreğinin
ya da inzivaya çekilen sözlerin
ani bir dirilişle uyanıp oltana takılmasıdır
ve inan bana nazlı çiçeğim
hiçbir şairin şarabından
aşk kana kana içilmez!

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/411672/nazli-cicegim.html>

Maria...

isteyerek ya da istemeyerek
ne fark eder ki
lanetli yola saptın bir kere Maria
Copacabana'nın kapısından girerken içeri
saf küçük bir kızdın
en mahrem yerinden öperken salyalı bakışlar seni
yosma olup çıktın

ama anlamadın
seksi iç çamaşırlarının marifetini
ve ucube tenlerde öpüşürken
sana yapılanların
dişlerini sıkıp durdun ama nereye kadar
geri adım atmayacaktı ayakların
mecburen metresi olacaktın her gün
başka bir soytarı adamın

içinde üç kimlik
üç mazbut kadın
dolaşıyordu Maria
koynuna giren adama ve mekâna göre
değişiyordu yataktaki adın!
Ralf'i baban gibi görüp atılıyordun boynuna
Terence gelince vahşi ve meşum kölesi kesilip
sarılıyordun izbe çarşafına
ötekinin ise şefkatli annesi olup
öğütler fısıldıyordun kulağına

bazen de övüne övüne
tepeden tırnağa
başından ayaklarına
fahişe kokan yanına
laf dokundurmuyordun hiç
günah sayılan meziyetine

akşamları irinler boşalıyordu bacaklarından
sabahları da tırnak izleri sırtıyordu kalçalarından
her gün anası babası belli olmayan
piç çocukları doğurtuyordun rahminde
her gün "on bir dakika" için
sahte inlemeleri düşük yapıyordun bakışlarından

çıplak bedenini ne uyanmak biliyordu
ne de haz duyuyordu uyarılmış olmaktan
şarabın kokusuna bile bile sarhoş havasını verip
trans ışıkları yakıyordun bacaklarının arasından
sonra da kurulu bir saat gibi
çalışıyordu "erotik bölgelerin" kasıklarından

anlayacağın ne sen rahibe'ydin Maria
ne de senden doğanlar orospu çocuğu!

Meral Göl...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/416192/maria.html>

Yılların Yorgunluğuna İnat...

çocukken olduğu gibi değil günler
eskiden saklanacak delik bulurduk kendimize
şimdi ne kaçacak adım atacak bir köşemiz
ne masallar diyarı kartondan yerimiz
ne doyasıya etrafa saçılan gülüşlerimiz
ne rengiyle boyadığımız
gökkuşadı çatı katı bir evimiz
ne çamurdan boy boy kulelerimiz
ne kucaklayacağımız kayan bir yıldızımız
ne de güneşimiz kaldı avuçlayacağımız...

işte her doğum günümde
iki büklüm olur bu çocuk yüreğim
geçmişe ait ne varsa hatıramda
sıra dağlar dizilir kirpiklerimin ucuna
sağanak yağışına tutulur gözlerim
özlemler yumak yumak sarılır boynuma
tam tutacak gibi olurken ellerim
yıllar gelir geçer kaşla göz arasında
dizlerimde uyuya kalır hep sonra
bu çocuksu güzelim düşlerim...

ama bugün yudum yudum
içime çektim dost sesinizi
açtım tüm pencereleri yağmurlu havaya inat
tek tek kucakladım ve giderdim hasretimi
Merhaba'ya seve seve olup kuş-kanat

öyle yüreğimdeydiniz
öyle kollarımı açacak kadar yakın
ve öyle aydınlığa konacak kadar yarın
gülüşlerinizi topladım
gül kırmızısı yanaklarımda biriken selamı
aldım içeri bir solukta kokladım
şehrin alacakaranlık şafağında
sökülen yalnızlığına hiç aldırmadan
yüreğimin kapısını ardına kadar açtım

ve haykırdım!
yeni gelen güne taze taze tebessümler ekip
deli ırmak coşkusunda akıp giden yıllara bakmadan
bugünün hediyesi yüzümdeki kırışıklığa
inanın ki hiç ağlamadım!

gün bugündür
bugün doğduğum gündür
topluyorum gönül bahçenizden
rengârenk çiçekleri
çocukken olduğu gibi
öyle haylaz

Öyle afacan
ve öyle yaramaz

bir dilek tutacağım bu akşam
"vur patlasın
çal oynasın"
nasıl olsa deliye her gün bayram...

Meral Gl...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417497/yilların-yorgunluguna-inat.html>

Mavi Düşlerin Nazlı Gelini

"mavi bir düştür kadın" [italik] derdi annem [/italik]
"bazen de çözölmeyi bekleyen
karmakarışık bir denklem
açıktır yürek kapısı
öyle su gibi duru
öyle ana sütü gibi berrak
kendine değer ver kızım
yarınları hafife almayasın
hiçbir şey seni üzmesin
ola ki kırıp parçalamasın!"
[italik] bak anne görüyor musun
nasıl da paramparçayım... [/italik]

"kamçılıdır hayat" [italik] derdi babam [/italik]
"öyle hoyrat,
öyle hayta!
ele avuca sığmayan şişko göbeğini
benzetirdiniz Gülhane çocuk parkına
kâh salıncak olurdu gözünüzde
kâh bir tahterevalli
o yüzden sallayıp durdu sizi
bir o yana
bir bu yana
görmediniz oysa
nasıl çekiştirip bollaştırdı bizi
hem aşağıdan
hem de yukarıdan"

"bir derdin varsa anlat ağaçlara" [italik] derdi abim [/italik]
ağaçlar ser verir, sır vermez rüzgâra"
"emin ol kendinden öyle yol al
ve adımlarını at sağlam
havada bulut, sen bunu unut
masallar diyarı değildir yaşam
bak kardeşim görmüyor musun
ne güzel çıkardılar hemen buruşturup
birkaç beden küçülen çocukluğumuzu
elimize de rengârenk şekerlerini
harçlık niyetine bir güzel tutuşturup"

"saçlarını sıkı ör,
üstünü başını sıkı ört" [italik] derdi babaannem [/italik]
"hiçbir yerin açıkta kalmasın
yürürken kafan öne eğik değil
hep dimdik dursun omuzların
sakın unutma!
arkanda da olsun bir gözün, kulağın
olsun ki; haberini verebilsin önceden sana
sürü halinde dolaşan çakalların!"

"ya Heq'u ya Tala" [italik] derdi dedem [/italik]
no çı serdo

no çı puko
zerrê mı de ronıştiyaiyo"...

ahh nerde şimdi
anamın o gür ç/ağlayan sesi
sarıp sarmalayan emektar elleri
babamın kuş tüyünden hafif yüreği
çocukları oyuna çağırın o kuağı
abimin isyana tutuşan ayakları
hayata çelme takan adımları
babaannemin o mis kokulu
tutam, tutam perçem saçları
dedemin ağıt yakan türküsü
duaya açılan derviş avuçları
[italik] nerdedir kim bilir
nerde kim bilir
nerde [/italik]

şimdi içim dışım çalkantılı deniz
vurur öfkesini hırçın
bir o yandan
bir bu yandan
her gün daha azgın
daha kudurgan
hangi kıyısına tutunsam
bir fırtına patlak verir
hangi dalgasıyla çarpışsam
şimşekleri gürültülü kopar...

"mavi düşlerin nazlı gelinidir kadın" [italik] derdi annem [/italik]
"kınası avuçlarında sıcak yakılan ve tutulan
korkma kızım
korkma!
geçecek bu hengâme, bu zelzele
doğacak uzaklarda gülümseyen güneş sana
sıçrayıp titremeyecek artık kirpiklerin
hoplayıp zıplamayacak yerinde
yumruğu göğsünde sıkılan yüreğin
ağlama kızım!
ağlama!"
[italik] demedin annem
demedi annem
demedi! [/italik]

önce buluta asıldı k/adın
sonra düştü denize
kavruldu gök
ağladı bulut
köpürdü deniz
sallandı yer
[italik] çalkalandı
çalkalandım
çalkalandık
...
...
ve yalpalandık beraber! [/italik]

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/430489/mavi-duslerin-nazli-gelini.html>

Duvarlara Sipariş Edilen Şiir...

[italik] bir şiir düştü berikine
yüreği kavruk
saçları savruk
'al beni' dedi
sakla göğsünde... [/italik]

(I)...

bir şiir öykünsündü bu gece
dökülsündü nazlı nazlı
ve bir kadın mağrur gözleriyle
tutuşsundu kirpiklerinden hece hece

bir şiir diyorum be duvar!
hani hiçbir cümlesinde çatışma çıkmamış
kelimelerin kanı beynine sıçramamış
üzerine kirli senaryolar bulaşmamış
sallama ve fırlama biraz
uyak derdi falan olmayan
almış başını vurup gitmiş bir şiir

Araf'ta yummuş gözünü garibim
karşı yakaya bakan ve caka satan
biraz da devrik uzanır gibi ç/alımlı duran
üstü başı darmadağın yetimim
hani şöyle Türk Dil Kurumu'na karşı gelmekten hükümlü
virgülsüz
noktasız
ve çokca sorumsuz olmaktan muzdarip
restini çekmiş bir şiir öykünsündü sadece

bir kelebek konsundu "gelincik tarlası" yanağıma
alıp götürsündü hasret kaldığım Munzur'a
yakılsındı kınası avuçlarımıza dağların
ve söylensindi yanık türküsü Hozat'ın

transit geçmesindi sözcüklerin vagonu
helalliği istenmesindi kamburlu lafların
terlemesindi hiç sorguda suçluluk duygusu
masada anadan doğma üryan yatırılan vicdan
günahkâr kesilip merhamet dilemesindi Tanrı'dan

(II)...

desem ki senle ben
artı ve eksi kutupların
çekim alanına illegal giren
en asi ve çılgın delisiyiz
güler halimize işgal altında
popülaritesini yitirmiş gözlerimiz

sen bana dokunmaktan aheste revan
ben de çekici kuvvetine ters düşen
ve tepe takla aşağı sallanan inatçı keçi
İstanbul'a meydan okurcasına
Boğaz'ın bizim arka mahallemizi
gözüne yan kesen bakışlarıyla
gözaltı hücrelerinde mağdur olduğumuzu unutmuş
geyik muhabbetine dalmışız ne güzel

hani desem ki
bu saatten sonra dışarda yağmur yağar anca
s/isli bulutları tırnaklarıyla yırtarcasına
susuz gövdemizi çatlatırcasına
güneşin ırzına geçip toprağı budarcasına
ve dudaklarımızdaki iyotu seviştirerek
bir yağmur boşalır sel gibi
inanmazsın ki

say ki satırlardaki bu nem bu yaş
fırtınalı cümlelerin genetik hali
iki nokta yan yana gelmeye korkar
virgül noktadan
nokta ünlemden vakur
bir cümlede santurlu kıyamet
diğer cümlede tamburlu zelzele göbek atar
ne harfler oyuncu
ne de kelimeler kumarlık zar

say ki üç aşağı beş yukarı
tutturma ihtimali düşük olasılık
kim okur kim alkış tutar
bağırına basana kadar seller alıp götürür
ve boğar diri diri tüm satırları
ne kurtulabilirim duvar muhabbetinden
ne de sen sapaşğlam çıkarsın bu şiirden

duydun diyelim uyandı gözlerin
tanıdık yüzler dedi ki hoş geldin
boşluklarda dönüp dolaştı sesin
bir duvardan öbürüne çarpıp
toz duman etti her yeri
bir şimşek çakıldı o an yüreğinde
belki bir çığlık sıcaklığına can verdi elinde
sonra dedin ki haydi canom güle güle

unutma!
hasar büyük oldu yalnız
şehirler üzerimize yıkıldı
ruhumuz enkaz altında göçük kaldı
ne duyan oldu o kör kuytuda bizi
ne de yanımıza uzanan telli duvaklı
namuslu bir cümle vardı

[italik] yani demem o ki
üzülme!
tut ki
ne ben yaşıyordum varoşta dövüşürken
ne de sen k/ayıptın toprakla öpüşürken
[/italik]

Meral Gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/462388/duvarlara-siparis-edilen-siir.html>

Fate'ye Mektup -2-

rastgele patlak veren fırtınadan kaçır gibi
kanatlı ve tedirgin sığınyorum kollarına Fate
okyanusta başı boş dolaşır dalga misali
bir hamlede beni yutası var öfkemin
üstüne kilit vurduklarım boğulacağı yerde
beni içten içe yiyip bitiriyor Fate
gün oluyor ki
yaygarayı basıp ortalığı ayağa kaldırasım geliyor
öyle kontrolsüz çullarıyor ki üstüme hırçınlığım
sahile atar gibi içime boşaltıyorum hepsini

hastane koridorlarında sürekli can çekişiyorum Fate
hurdaya dönen yüreğimi boylu boyunca sedire uzanmış
her gün başka tarafını hora teperek uğurlarken görüyorum
kaç ölünün cenazesi kalktı içimden
kaç cesedin ruhuyla yıkandım ters yüz çevrilip
ve kaç ruh yüzümü yalayıp geçti vaftiz edilip
inan ki bilmiyorum
ama var ya Fate her defasında
randevusuna gecikir gibi telaşlı
solgun ve yorgun çıkıp gitti yüreğim benden
gören de cennetle sözleştiğimi sanır
kefen ki boynumda zaten asılı

bugün nasılım diye sorma Fate
seni benden alıp götüren gün yine
düne göre belki dilim peltek daha
bugüne bakarsan dünden kalma karma
yarına kalırsa zevzek haliyle
çıkarsa karşına hiç şaşırma

saat şimdi 13:30 surları
ve gözlerim zamana mıhlanmış
sanki hasbelkader karşılaşır şiirle
ayak üstü kafa ütöleme derdinde
sana doğru gelirken takatımı nerde
ne zaman düşürdüm
nerde peyderpey boşalttım içimi dışıma
hatırlamıyorum be gülüm

hani düşlere yayan yürümeye alışkındık
her adım bir öncekinden ağır yüklenirdi ayaklarımıza
tabana kuvvet dedikçe gelene geçene reverans verip
var gücümüzle abanırdık bacaklarımıza
şimdi aynı dertten kederliyim Fate
hani üfleyecek olsan uçır giderim
ya peki yokuşu göğre değen umutlara ne demeli
aklı sıra bana tuzak kuracakmış rüzgâr
çaktırmadan silip süpürecekmış yerden süprüntüleri

saat 14:30 şimdi
ve gözlerim mihlandığı yerden fırlamak üzere
ele avuca sığacak tumturaklı söz de bulamıyorum ki
istermiydim böylesine pas tutmuş yerimde
oynak ya da kıvrak kelimelerle boyuna zıplayıp durmayı
korkuyorum Fate
başımda bekleyen ve refakatçim kesilen
bu hastalıklı günler geçmek bilmiyor bir türlü
nefes aldirmayan şu dar koridorlarında duvarların
itişe kakışa sırtımı kamçılamlarından gına geldi artık
gevşeteyim derken gerilen cümlelerimi
iyice yuvarlayıp duruyorum uçurumun yamacından
tıkalı kulaklara öğütülmesini istediğim
dili bir karış dışarda kalmış küfürlerimi

saat 15:00 surları
ve gözlerim intihara meyilli bakıyor
ah Fate boşver aldırma bana
say ki yüreğimi hoyrat rüzgâra kaptırdım
savurdu parça parça
say ki hırçın denize bile bile yolladım
salladı dalga dalga

şimdi dışarı çık ve gökyüzüne bak hemen
iki çift sözüm var daha bulutlara astığım
az sonra düşer gül kırmızısı yanaklarından
sımsıkı kucaklayıp sakla kimseye göstermeden

...

kendine çok iyi bak beni düşünme güzelim
bakma sen ara sıra eser böyle fırtınalar
herkese selam söyle bir gün bakarsın gelirim
yarına nasıl olsa durulur kabaran sular

...

Meral Gül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477787/fate-ye-mektup-2.html>

gidersen güneşi uyandır

bana konuş diyorsun
konuşursam nasıl tutuşturur kanım sesimi
bilmiyorsun
o yüzden hederi bana dünden yadigâr
aklımı kemiren bu kısır döngüyü
içimde zapt etmek
az da olsa yarına fire vermemek için yüreğimi
ve sen duvar gibi önüme dikildiğinden beri
racon kesmesini biliyor ancak çarptığım betonlar
görmüyorsun

merak etme!
sadece iki düz bir ters gideceksin
biraz kafan kayıp görüntün bozulacak
belki otostop çekerek önüne gelene
yığılıp kalacaksın kaybolduğun yerde
hâlbuki üç adım ötesine gelebilseydin
güneşi kucaklayıp ellerime dokunacaktın
ama suçun yok senin!
nevrotik durumlarda beyin arıza çıkartır seve seve
hangi istikamete yuvarlanır kestiremezsin

adamakıllı silkelenmek
ve kendine gelmek adına
hatta tüm ağırlığımı bir kenara bırakıp
kuş tüyü kadar hafif ve narin
kuş tüyü kadar beyaz ve sakın
uçtuğum her diyarda
havadaki rutubet kokusuna nispeten
istedim ki bir tutam kokun olsun üstümde
çok ağırıma gidiyor can param
direnenirken yarı yolda yüzükoyun düşmek
oysa tüylerimi önceden yolmuştum ben
acemi kasap hesabına kurban gitmeden

şimdi bir bıçak delip geçiyor yaramı
iki kaburga boşluğu aha tam da şurası!
hani kan aksa denecek sanırsın ağrısı
ama öyle falso topuk vuran sancı ki
ciğerlerini kökünden söküyor imansız!
dört bir yandan kuşatma altında
üzerine kurşun hızıyla yağdıkça
ayaklarını yerden kesiyor dermansız
koskoca hayvan postu sanki mübarek
çözüldükçe sağa sola kayıyor namussuz!

hani kepenklerini zamansız indirir dudaklar
ne bir dal oynar yerinden
ne de rüzgâr ayartır geceyi eteklerinden
yalnızlığın metresi olur sokak lambaları
aç köpekler...körkütük sarhoşlar...berduşlar
güneşe pike yaparak süzülür akşamdan sabahlar
o sıra kendi içine akacak bir oyuk bulur hüzün

ruhun derinliklerinde ayrı dillerden
ayrı iklimlere soyunan gürültü
başında inleyen uğultulara rastlayınca
müşterek bir kıyımdan gönüllü çıkarcasına
dostça olan kederlerine beraber tutunur

böyle anlarda gözleri yuvalarından fırlatarak
ayak altında başıboş dolaşan onca yetim cümleyi
zeval bulmasın ziyan olmasın diye
nasıl avutacağını kara kara düşünür
bağrına basarsın içine kıvranarak
sonra da aperişte tadı tuzu kaçmış kelimeleri
boğazına tek tek tıkar yutkunursun

bu toprak kayıyordu durmadan ayak altından
her tepenişte gömülüyorduk içine
güya kim daha derine çakılırsa
sözüm ona dinecekti gözyaşları
gel gör ki yarıldıkça
daha çok sulandı taban altları

ne çok kar-boran
ne çok felaket koptu avuçlarımızda
sıralı halka halinde dizildikçe yan yana
birbirine çekildi damarlarımız
her gün tanıdık kavgalara
gururla ev sahipliği yapmaktan
yorulmadı şu kollarımız
birinin yüzüne kapıyı gösterecek olsan
diğeri ne yapıp edip damdan içeri sızacaktı arsız
derken bir gün bu kargaşada seni kaybettim
ne olmuştu da gözlerim alikonulmuştu senden
ya da ben de mi şafağı beklemeden
alıp başımı vurup gitmiştim

zaten sıkılmışım pencere önlerinde yol sürmekten
istedikçe ben inadına sağa çekiyordu mendebur gözlerim
hasta ruhu taşıyan bir hüviyetle ortalıkta dolaşmak
bile bile sağlıklı görünmeye çalışmak para etmiyor bu zamanda
bağımlı gibi damarlarda gezinen ve yayılan ölüm koridorlarını
kendine kurtuluş sayıp morg bellerken
ruhunu teslim yavaşlayan etekleri tutuşan zavallı tarafım
Azrail'le pazarlığa oturmuş dünyanın ne kadar iyi olduğunu zırvalıyordu
bari gider ayak iyi şeyler götürseydim beraber
ne bilim kılavuzluk edecek bir hayır duasını anamın
ya da yufka yüreğini babamın
o zaman silinirdi belki gözleri yumulu bir günahım

bana git/me diyorsun
kollarım ve bacaklarım
bende değil anlamıyorsun
rüzgâra kaptıracak başka dalım mı var ki
laf dinlesin cüzzamlı ayaklarım

[italik] ...gidersen güneşi uyandır Hejar!
karanlıkta kalmasın çocuklar!.. [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/488559/gidersen-gunesi-uyandır.html>

Çökertme Sonrası

unutmak istiyorum bugünü
bugüne zemin hazırlayan her saniyeyi
bir yolu vardır muhakkak
sis perdelerini yırtmanın
ola ki nezihli zamanı durdurmanın

ben benlikten çıkınca
başka bir ben kalır mı bende
dünü yaşamak ayrı
yarını düşünmem gayrı
hangisine diz çökersen çök
içinde kalır ukdeli ahı

Piraye tutsun ellerimden usulca
"kalk ayağa!" desin ana yüreği
"kadın kısmı çömelmez yere çabucak"
kamçılarken yakıp kavuran öfkesi

Hatice de değilim ki
sığıntı gibi saklambaç oynayayım evde
topu topu on-on beş metre
varacağım en yakın uzaklık

Berfo olsa boyun eğer yazgısına
kısır bir kocadan hamile kalamayınca
saygıda kusur etmez garibim
üstüne getirilen kumasına

Ağa'lar var karşımızda
bir de yıkılmayan tabular
bizde örf ve âdettendir hanımlar
eller öpülünce göğe erer baş'lar

öyleyse ne duruyorsunuz
gömün beni içinize kimsesiz
kapatın üstümü yerli yersiz
ölmek istiyorum Dicle'nin sularında
öylece sağır ve dilsiz!..

Meral Gül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/496898/cokertme-sonrasi.html>

Güneşe Uyananlar

-kulak verin bana-
uykuya dalanların türküsüdür bu
pusuya yatırılanların
sesi boğulanların
çığığı unutulmaların
umutları asılanların
...

garezi olabilir sana
bu toprağın, bu yolların
adım başı komplo kuran
dev bir çukur yatağında
amansız takipteyken
astarı yırtılabilir karanlığın

korkmayın sakın!..
benden habersiz dolanırsa boynunuza
kendi çapında kol gezen yalnızlığım
belki cumartesi anneleri' nin dilinde
yakılan dumanlı ağıtım
ya da uslanmaz çocuğun kirpiklerinde
gökkuşağına asılan uzun havalı özlem
kim bilir?..
belki de topuklu yaraların başlattığı sıradan bir eylem

lakin kafa tuttuğum duvarın yaşı
kemâle ermiş olabilir çoktan
onun için suyunu iyice sıkmayın
bırakın rol kessin üstüme sinen kokularınız
ne çıkar nizam-ı teftiştin gelse ayaklarınız
başınıza taş yağsa benden bileceksiniz
oysa ben şüphe dolu bakışlarınızda
ömür boyu esir tutulan zanlıyım
ona yanarım!..

Juan gibi mazlum kasketim var başımda
ve milisin gözünde kaçakçı kimliğim
'sana gitmek
bana ölmek yakışır' diyor kemiren sessizliğim
Carrar Ana' nın sakladığı tüfekler sırtımda
sözlerim mavzer
yüreğim direniş
gözlerim kurşun
sabahı beklemeyin
bir gece vakti balık avlarken
gelin beni de vurun!..

ne diyordun?..
-bir şair eli boş gider
ama yüreği dolu gelir-
öyleyse hoş geldin aramıza
-hoş geldin-

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/547361/gunese-uyananlar.html>

Ölümlle Randevulaşan Göçmen Kuşlar

başlıyor yine yurttan sesler korusu:

"hangi örgüte üyesiniz?"

-Barış-

"memnun oldum benimki de Savaş"

-buyrun şöyle geçin belli ki çarpışacağız-

...

üç mazbut kadın
yüreğimde kalmış rehin
üç öğün kan içmişler
üç ölüm meleği
Nadia
Mari
ve Maya
üç krizantem çiçeği

...

n'olur!
dini'mi sormayın bana
eğer merak eden varsa
Yahudi
Katolik
ve Müslüman
yani kısaca
bildiğiniz insan

...

iddialara göre
sakıncalıymış varlığımız
iki el ve ayaklı oluşumuzdan
tehlike saçıyor muyuz madem
olmasın hiç kimse
bu dünyada gerçek tanı(dı)ğımız

...

yargılanmamak için tarihte
sahte kimlikle dolaştık seve seve
aile soyağacımıza takma isimler gururla katılırken
sulu sepken yağdı her taraftan ölüm
Türk, Ermeni, Kürt, Rum ve Yahudi
ne farkedebilir ki?
tanımıyordu ki zulüm!

...

nereye gidersem gideyim
kanlı geçmişim de peşimden geliyor
Struma' ya binen yediyüz altmış dokuz kişinin anısına
Karadeniz'e transit yolcular taşımakla meşgulüm bugün
olur ya bir Sovyet denizaltısı çıkar da torpillerse bizi orada
muhtemelen vize almadan gömülmüş oluruz
dağılmış parçalarımızla azgın sulara
ah ya Nadia!
Nadia da olur mu yanımda
karnındaki biricik yavrusuyla?

...

sonra mavi alay'lı bir gülüşe geçit töreni düzenliyor dudaklarım
Kızılçakçak Gölü'ne toplu intihar eylemleri başlarken
Mari de gururlu ve yiğitçe ölmek istiyor aile boyu atlarken
ah Ali Dede!
sen de olmasaydın ölecekti yine bir can
kasaplık koyun gibi gidecekti pisi pisine kurban

...

Maya'ya babaannesinden sadece adı kalıyor miras
üstü örtülmüş gerçeklerin üstüne gidince
her gün bir çift ateş saçılıyor kirpiklerine
o gün bugündür bir el bombasıyla
terli terli gezinip duruyor evin içinde

...

yüreğimize düzenlenen bu operasyonda
ne sağ çıkan ne de kurtulan oldu
ne adımız geçti bir paragrafta
ne de zabıtlar tutanak tuttu
'sen sağ
ben selamet' denip
sıyrıldı yalakalar kuralınca

...

bir toplama kampında barikat kuruyorsa eller
Tanrı'ya emanet olun dercesine
ayrılıyorsa birbirinden kemikler
ne ben sizi tanıyorum
ne de siz beni
duymadınız
görmediniz
zaten hiç olmadınız

...

soruyorlar hâlâ
"hangi örgüte üyesiniz?"
-Barış- diyorum ısrarla
yürüyorlar hışımla üstüme
kalk Gûle kalk!
dedim sana
pankart asalım göğşe
bu k-anı durdursunlar yaşlanmadan!

...

-ölümle randevusu olanların, çırpamaz ki kanatları!-

...

Meral Gül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596858/olumle-randevulasan-gocmen-kuslar.html>

ölürsem seni bana çok görürler şimdi

"bana Butîmar kuşunun hikâyesini anlatırdın hep...hani deniz suyu ile beslenen kuşu...eğer denizden su içerse; denizin kuruyacağına inandığı için su içmeyen ve susuzluktan ölen kuşun"...ben hep kuşların kanatlarında gezdirdim özgürlüğümü...ama kendim ne uçmayı öğrenebildim...ne de kanat çırpmayı...sen bunu hiç bilmedin sevgili...boşver sen beni yine öyle bil...öyle hür ve özgür...

...

vakit geldi
götürecekler birazdan
seneler sonra
gökyüzüne masum bir dilek bağlayıp
tahrip olmamış, günahsız bir bulut bulmak
öyle zor ki adıma

güneş çarpabilir dışarda
içerde köşe-kapmaca oynadığım duvarın
bundan sonra bana
ne kolunu uzatmasını bekleyeceğim
ne de başıma değen tavanın
iki adımlık hücreyle bir olup boyumu ölçmesini

üzülmüyorum aslında
zatiâlim kapalıda neyse
tabutun içinde de atar
nasıl olsa aynı voltayı
aynı çapraz buluşma
ve hiç uzamayan adımlarla
küçülürerir çabucak kalıbı

belki birkaç paslı çivinin
üstüme yamuk çakılışını
görmezden gelirim bu sefer
toprak ipotekliymiş ya da değil
kaç kemik düşermiş metre kare başıma
bilmiyorum
ne fark eder

Rodrigo'nun Gitar Konçertosu'na da gerek yok
vasiyetimdir türkülerle uğurlayın beni
kırk'ım çıkana kadar
ne yapın edin
güllerle örtün üstümü
ne biri ağıt yaksın mezarımın başında
ne de döksün bir damla gözyaşı
korkmayın yalnız olmayacağım orda
karşılaşacağız elbet eş ve dostla

gidiyorum sevgili
ne güneşim var şimdi
ne de su içebileceğim
bir avuç denizim
saatler ölümü
potansiyel suçlu beni geçerken
ellerini uzatıyorsun bana
elin elimde
artık gözlerimi yumabilirim

...

üzgünüm sevgili...giderken "hoşçakal" bile diyemeyeceğim sana...oysa nasıl isterdim saçının bir teline dokunup...bir elveda öpücüğünü kondurmayı yanağına...gel gör ki ruhum da yüreğimi iki duvar arasında hapsedmiş durumda...bilmeni isterim ki dilimin içinde yuvarlayıp durduğum bu şiiri sana yeterince lâıık görmüyorum...o yüzden bu şiiri eylemini gerçekleştirmeden kalbime diri diri gömüyorum...bir gün beni anlayacak ve hak vereceksin...onun yerine sana Nikola Vaptsarov'un karısına kendi kaniyla yazdığı 'veda' adlı şiirini son görüş günümüzde okumayı düşünüyorum...

bu atış poligonunda ne seyirciye yer var, ne de sevdiklerine...zaten böylesi de daha iyi...kim ister ki idam mangası önünde sevdiklerine göz kırpıp el sallamayı...ama üzülme sen...beni aklında hep yüreği sağlam, başı dik hatırla...unutma ki adımlarım yerden kesilince özgürlüğüme kavuşacağım...ayakları zincirliyen daha iyi anlıyor insan...tutsaklık bütün hücrelerini farkına varmadan ele geçiriyor hemen...

neyse ki güneşli bugün hava...anlayacağın Azrail kıyak yapmış...üç beş çapulcu yağmurun eline bırakmamış beni...üç fatiha, bir âyetel kürsî'den sonra nihayet bütün iyi dileklerim kabul oldu...ölmek için elverişli ortam yani...manganın keyfi de tam çakır...yüzlerindeki bu alaycı gülümseme hiç eksilmedi ki...

giderken bütün gülleri yanaklarından toplayıp öyle gideceğim...gökyüzünde sana ve çocuklara da yer ayırtacağım merak etme...her gün bir yıldıza söz kesip, niyetlenirken içinden aşağı kaydıracağım...hiç değilse burda esir düşmeyeceğiz...hiç değilse kimse namlusunu dayatmayacak yüzümüze...

benim dağ yüreğim...kardelenim...gidince kapıyı kilitlemeyesin sakın üstüme...olur da saçların yollara uzar özlürsin beni...iki elim kanlı da olsa koşa koşa gelirim yanına...belki duymayacaksın hiç sesimi...belki geldiğimin farkına bile varmayacaksın...ama bizde bu sevgi varken engel tanır mı hiç yüreğimiz...

vakit geldi...gidiyorum sevgili...elini elime, yüreğini yüreğime yerleştirip öyle gidiyorum...aklının bir köşesine tutunacak olursam eğer Botev'in şarkısını dinle geçer hemen..."kim ki özgürlük mücadelesinde düşerse o ölmez"...

ben ölmedim sevgili
ölmedim
"öperim
öperim gözlerinden"

...

Meral Gül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/622644/olurse-semeni-bana-cok-gorurler-simdi.html>

hasretin görüŖ günü

bugün yüzümde faaliyet gösterirse hüzün senden bileceğim
ki kucağı boş kollarda artık çocuklar da s.avunmasız

...

boyunu aşan bir hasrettir benimkisi
diyorum ki ayaklarıma
boşuna efor sarfediyorsunuz
zaten her düş kendi kulvarında terlidir
ve hayatî tehlike taşır biraz
sen yine de elma şekeri al bana babam!
hiç değilse yoklamada fire vermesin kollarım
olur da...
yalarsa yüzümü
iyelik sıfatıyla akan gözyaşım

...

senin elin, elimi bıraktıktan sonra
bilmediğim bir durakta mola verdi gülüşlerim
hiçbir koltuğa oturmayan numunelik hatıralar
ne kalkmak bildi
ne de gitmek aklımın sokağından
duvardaki hiçbir çerçeveye sığmadı illegal çocukluğum
senin elin, elimi bıraktıktan sonra babam!
hükümünü yitirdi bu hayat
ve yaşı büyük üniformalı masallara
ev sahipliği yaptı vesikalık acılar

...

küçükken yamalı üstümde taşırdım veresiye düşlerimi
üstelik genetiği değiştirilmemişti duygularımın
sen kaldırımları aşındırmakla yargılanmamıştın örneğin
elinde kırk yıllık dostun kıdemli sefer tasın
her gittiğin yerde sana kefil olurdu misal
ağır adımların senden önce varırdı işe her zaman
ki hiç unutmam!
elverişsiz yağmuru
çamuru da sıkı takibe alırken seni
alacaklı gözüyle dikilirlerdi karşına
olsun!
sen yine fırtınanı kirpiklerime taşı babam!
ne çıkar öfkeni, hıncını boşaltacak olsa da
mesaisi her daim uzayan ayaklarının

...

bu saat oldu
bu coğrafyada
çocuklar hâlâ ölüyor babam!
her an felâket haberi verecekmiş gibi
topuklarında inliyor çığlıklar
kişi başına düşen kurşun sayısına
denk düşmüyor bir türlü
parsellenmiş umutlar

*görmek istemedikleri ne var ki
karanlıkta bile kapalı gözleri*
sen sakın ağlama babam!
karacaahmet mezarlığı değil ki
dudaklarımda kalkan cenazem

...

yerin altında bile kodlanmış herkes
bekliyor sırasını açılan üç rekâtlık çukurda
dün deniz
bugün mirza
yarın da nikola'yı götürecekler
yatakları yerde hazır
ve uzuyor günden güne
kökleri sancılı toprağın

...

senin elin, elimi bıraktıktan sonra
olay yerinden hiç uzaklaşmadı yüreğim
otomatiğe bağlanmış hüznlerle
yoğun b.akımdan erken çıkıp
mutlu taklidi yaptım yüzümde
yarına hep gecikerek

...

and olsun ki!
tanıklık payı çıkmadı kimseye
üzerimde sığıntı gibi dolaştırdığım
acımaklı bakan gözlere!..

...

gökyüzünü ya.ğ.maladık biz baba
bir şiir kesin imha edilir artık!

uyuyalım mı şimdi
ne dersim anne?

mer@lgül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/640452/hasretin-gorus-gunu.html>

cam kırıkları

biliyorum bunları okuduğunda gitmiş olacaksın...belki saat sabahı bulur...ve belki beyaz bir güvercin cümlelerin önünü açmak için; az ilerde hani senin olmadığın o çok uzakta, kanatlanıp sana doğru bir düş toprak beşik yaptığın mezarından...kazı-kuyu çalışmalarıyla aramız eskiden de iyiydi bizim...sen duy da inanma, eli kulağındadır şimdi toprağın... kök verdiğin gülüşlerin ters istikâmete yol almış...ve aklını havaya uçurmuşsa rüzgâr...saçlarımın dağınıklığı ondan...bil istedim...yüreğinin o.top.sisi işte böyle avuçlarımda kaldı delâl...

eteğimin boyuna yetişmeyen paylar
sadece cam kırıkları
kıvrıldıkça içine akan
bir yığın dert barınağı
o yüzden eteğimin ucunu iyi göremiyorum delâl
dışardan bakınca toplu halde yargılanacaksa hepsi
içerden yalnızca bana görünsün demir parmaklıklar
ne çıkar!
yumru gibi sıktığım kirpiklerime
temelini atacaksa karanlıklar
tut ki bir çocuk barikat kurdu çeperinde
tut ki ana.yasal hakları elinden alınmış bir lori*nin
ağıdı oldu bu sancılar

onun için biz hep tehlike s.açıyoruz ...her baktığımız yerde bir uyarı levhası dikildi gözümüzün içine ama bunu göremedik...okuyanların dikkatine: içine siz de sakın düşmeyin!..onlara de ki: drapeli dudağını ütlediğinde ilk celsede boşanacak olan cümlelerden insana ne hayır gelir?..boşuna toplama kendini...böyle daha güzelsin...ama istersen geçici bir süre için de olsa hayallerini tatile gönderebilirsin...belki ödül olarak güneş rüyanda olur bu akşam...belli mi olur?.. bakarsın gökkuşağının yedi rengi bu sefer çocuklara çıkar ikramiyeden...çokça hayal...çokça masal...onun için koynuna bu kıvrılmak isteyişim...

kekik kokulu dağlarım düşen
bugün de sağnak yağışlar
'herkesin yüzünde ağırlayacağı yağmuru olmalı'
derdi oysa annem
ama nüfusuma kayıtlı o kadar çok çılgılığım
ve çocuklarım var ki annem!
hangisini kucaklasam
ellerimin arasından kayıp gidiyor
bak! yüreğimizi sağlama almadığımız için
suçumuz sabit görüldü bizim
söz savunmanın derken
ben içime akan nehirdim
sen de deniz

eğer yargılayacaksınız bizi ayaklarımızdan başlayın önce...ayaklarımız ki senelerdir hâlâ kendi prangasında sürgün...ve siz yüreğimizi göçlere zorladıkça umudumuz yeniden doğuyor toprağın rahminden...görün de inanmayın ahali! göğe kadar uzuyor kollarımız...kanatlarımız tel örgü değil ki geleni geçeni kendine takıp, kırıp döksün sizin gibi!..alışsınız nasıl olsa pusunuza düşecek avların feryatlarını yerden toplamaya...çok kıymetlidir nam-ı değerli postunuz...

birazdan herkes bu kan kokusunu alır delâl
karanlık çökünce gelirler çakal sürüsü gibi
üzerimizde pis ellerini gezdirirken
arama yapmaya niyetlenir sivil düşünceler
benim özneni sorguya çekerler
senin de alıp götürürler eylemini

yükseklerde boşuna uçmuyor kartallar
ara sıra sağlığa zararlı şeyler yemek lazım
hakkınız varsa üstümde
sıkıysa gelin zorla çıkartın göğümü

hüzünleri yalnız bırakmaya gelmiyor delâle
biraz da memleket havasıyla öldür beni
de ki onlara:
kuşlar yalan söylemez anne
çocuklarımızdır içimize akan deniz!..

mer@lgül

...

şiiiri güne düşüren
yüreğini buraya seren
şiiir daimi dostlara
ve güzel sesiyle anlam katan
sevgili Mine Gültepe`ye
teşekkür ve sevgimle

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650850/cam-kiriklari.html>

daye

...
üşüyorum
kulaklarımın sesini ya sonuna kadar kısın
ya da an.tenime hiç dokunmayın
...

sessizliğin menopozlu hali aramıza girdi gulam
artık sana gelirken topladığım
ne bir düşün kaldı cebimde
ne de komadan yeni çıkmış bir gülüş
parantez aç
ve biz gül.müşüz
parantezi kapa
çocukluğum desen ben büyükken
k.onumuzun dışına çıkmayı direten ayaklarıyla
müşahede altında tutulamamış daha fazla
peşinden sürükleyip alıp götürmüş
bisiklet yakalı hasretimi uzaklara
tut ki onun için biz bize küsermişiz ara sıra

âdetten yeni kesilmiş çığlıklarımı
ne konuşurmak mümkün
ne de susturmak
anlamıyorlar ki daye
bir kadının gözyaşları
ulu orta iç kanama geçiriyor
hiçbiri zahmet edip arkasına bakmıyor
o nedenle uzaktan yakından
ne bir kan bağım kalsın kimseyle
ne de boşluğa düşün diye
intihar süsü verdiğim sesim
oysa sadece elimle koymuşçasına
seni yüreğimde tutmak istemiştım
anladım ki giden bir daha geri gelmiyor

sıvası yarı yolda gelirken
dökülüyor ç.oğul sesli harflerin
büyük ünlü uyumunu sağlamak için
koptu kopacak inceliyoruz dağıldığımız yerden
bu işkenceye daha fazla dayanamayıp
seni ve annemi kuraldışı bırakıyorum hemen
ki çok iyi bilirim
nasıl da zordur gölgeleriyle karşılaşınca
insanın sevdiklerini sobelemesi
keşke köşe bucak kaçmasaydınız benden
o zaman ısrarla yalnızlığım çıkmazdı üstümden

iki ünlü bir ünsüz adında
kendine arkadaşlar edinen s.ağır odalar
güpegündüz ziyaretçi akınına uğruyorlar
karanlıkta cinlerin hatırını bulamayınca
'ya destur!' deyip yokluğumu ihbar ediyorlar

üstelik görev başındayken mesai üstü
aşırı dozda düşünmekten ötürü
usulsüzce yakalanıyorum aynasızlara
kalabalığa uçurum taşımakla sorgulanan ayaklarımsa
gecenin çok ilerleyen saatlerinde
z.ilinize b.asmadan aklınızı
hırsız gibi girip s.oyuyormuş güya

de hadi söyle daye
beni hangi dağın başına
diri diri gömmüşler böyle
hangi sevdayı zimmetime geçirmişim ki münasebetsiz
ve hangi rüzgâra dalımı kaptırmışım uyurken
saatler zar tutarken özlem sarmıştı dört bir yanı
rüyandan geçerken öylesine uğramıştım sadece
hani daha az önce demincek*
omzunda dinlenmeye ç.ekilen saçlarımı
küçükten büyüğe sıraya dizip
tel tel g.örmemiş miydik ağıtlarımı
aha işte tam da şuram
o gün bugündür açıkta dolaşır be gulam

ama gel gör ki
vücut direnci düşük bu hasrete
ne kan
ne de can dayanır
ziyadesiyle bu akşam
sensizlik d.okunuyor gözlerimden
korkarım ki acile kaldırılacak yine duygularım
öyle ki konuşurken titreme nöbeti geçirmekten mağdur dilimin yuvası
çıktı çıkacak sanki yerinden
adını duyunca
cümle tasarrufu yapıyor idiot'ça
latifeyle sıkıyönetim uyguluyor ağzımın içine zazaca

dediler ki
sen yokmuşsun
ayak izine de hiç rastlanmamış bu civarda
bundan böyle de
ikinci tekil şahıstan
birinci çoğul şahısa terfi eden z.amirlerimizin
türk dil kurumuna danışmadan
usulsüzce yapılan konuşmalarını
emniyet d.inlemeye alacakmış
yalan daye hepsi yalan
içimden çıkarıp atamayınca seni
hafıza k.ayıplığını organlarıma f.işleyip
röntgenimi çekeceklerini sanıyorlar

iyi ki trafiğe kapalı sokakta
şiiirle paslaşmışız biraz
hiç değilse out'a çıkmadı cümleler
bol miktarda faul'lü-faust'lu trajedi yaşanınca
az kalsın uzatmalara gidiyordu düşünceler
neyse ki Goethe alkış tuttu da topumuza
şikâyet etmedi bizi Adolf'a

alt tarafı bu dar alanda
sözcükler alt yazıyla geçip alınımızdan
adresine elden teslim yağacaktı
kış ortası eceline k.açarken tanımadığım bir kız
stokta çoğalan hatıralarını s.ayıklayıp
dökülen yapraklardan intikam alacaktı
ki hiç öğrenmeyecektik nerde yüreğini rehin bıraktığını

ve ben seni sezonluktan da öte
dört mevsim taşıyacaktım her yerde
gıyabımda çiçek desenleriyle de boyanacaktı gök.yüzün
sen de beni avuçlarının içiyle
toplayacaktın kırıldığım parçalarımın
söylentilere göre
üst tarafımız bomboş kalmış daye
rutubetlenmenin önüne geçmek için
sahibinden devren kiralanacağını duymuş çocuklar

apaçık görünen o ki
bir sürü yasal düzenlemeler takip edecek bizi
yok yere plâkası alınacak hüznümüzün
bir süreliğine hiçliğimize el koyacaklar
hesapta teknil içeri tıkacaklar ses.sizliğimizi
hâlbuki açık havada yer ayırtmıştım maviyi ıskalayan düşlerimize
ve sen yağmurda ıslanan kirpiklerini de çantana koyup
güneşli bir günde çay içmeye gelmiştin bahçemize

sensizliğe dair birçok hastalık t.üredi kafamda daye
boğazıma takılanları gün ışığına çıkarmak
şöyle bir kenara dursun
sağa sola sapmadan
ta aşağılara itip yuvarlamak nasip olacak bu gidişle hücrelerime
parantez aç
ki hücrelerimiz bizi ele geçirmemişti o zamanlar
parantezi kapa
nasıl bir şeydir bu bilir misin

artık her gittiğim yere
seni de beraber götürüyorum daye
giriş çıkışlarda arama yapılırken
tek kimlik yerine
çift kişilik kim.sessiz.liğim çıkıyor üzerimden
memurlar da şaşırıyor
'zararsızdır korkmayın' diyorum
sonra alıyorlar seni içime

elimde senden kalma
çerçevesine sığamayan bir resim
tarihine bakılırsa pozuna gecikmiş gülüşü sanki
hadi onu da bırak
deliğine oturamayan paslı bakışlarımızı
gümrükteki bekleme salonları

ne yapsın ki

aslında mutluluk bugün
istemeye gelecekti beni babamdan
ve sen elverişsiz şartlarda bile olsa
hüzünlere kafa yormayan müsait bir duraktan
beni alıp bana getirecektin
sonra da öpücük postalayıp sana
dudaklarımdaki çukurdan
diyecektim ki
üşüyorum daye
rı zam olmadan açma sakın gözlerimi

mer@lgül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672221/daye.html>

d.eli.kanlı Jara

koğuş kalk!
nöbet saati

...

uçan havayı yakalamak mümkün şey midir
rivayet o ki
havada kurşun sekerken
tahliye edilmiş dört vahiy
gökten rahmet olurcasına
emniyet kemerini de
bağlamadan üstelik
öyle inmiş yer.yüzüme
'anlat' demiş düşünüyün Cebrail
toprağa nazlanıp durma
o kendi katilini aramakla meşgul
kaldır başını da anlat
nasıl öldürdü seni Azrail

konuşacaklarım var, el kaldırıyorum
ama izin de istemiyorum kimseden
ki şu tribünde sallanan parmaklar benim değil
Şili'de tıka basa dolu stadyumda
bir halk sendeleyeni sesiyle küme düşecek birazdan
herkesin gözü önünde
oy birliğiyle kesecekler ellerini Jara' nın
yine de ayarlarını bozup
tellerini konuşuracak gitarının
öldürün kavatlar!
öldürün
topunuz gelse ne yazar!

havada dolaşan keskin dipçikler
ev sahipliği yaparken uçan mermilerinize
her akşam vicdandan yoksun yatakta
gerdeğe gireceksiniz sayısız günahla
yıkamayın kefene sarılı onca aldığınız ahı
gözlerimizin çukuruna küreyin topluca
gerçeklere kapalı faşist beyninizi
hafifletici nedenlerle uyuşturup
aklınızın münasip bir yerinde
serbest bırakın sonra!

say ki şimdi
k.aç mapusun damında
kaç çığlık dikiliyordur makattan
kaç kızlık zarı yırtılıyordur k.adından
işte total Seyit
işte Cemo
işte Meyro
işte Medet
gel güzel kardeşim

gel sen de seyret!
burda porno gösterisi yapmıyoruz haşa!
sadece gençleri uyutuyoruz
sana diyorum gardiyan!
al götür leşimi burdan!

ben nerdeyim
nerdeyim
yeryüzüne hangi ana yoldan çıkabilirim
medenî hali bekâr göğümüzden
evlilik dışı kaç güler yüzlü düş
çocukların gül cemaline doğurabilirim

odası güneş almayan hücremde
şiire y.ünlü bir jüpon giydirsem
haneye tecavüzden hüküm giyer
zinayla suçlanan harflerim
bilmezler ki üst üste çıkardığım yaraların
siyah saçlarına
tek tek kaburga kemiklerimi saydırıp
soyunmaktayım

...

koğuş kalk!
sayıma geldik
ki iyi biliriz
karanlık bir odada
usulüne uygun değildir
yapılan hiçbir konuşma!

...

üstelik
provokatif güden tehlikeli bir eylem
az önce canlı ele geçirildi dudagımda
oracıkta etkisiz hale getirilip
hemen gömüldü gamzemin çukurunda
yapılan operasyonda
can ve mal kaybı olmadı
yalnız sesimden haber alınamadı hâlâ

peki ya sonra
sonra
üç cemre düştü yanağıma
üç ay parçası
üç gül goncası
hoş geldiniz
hoş geldiniz
sevgili ruhlarımız!

ama annem bu sorunlu bölgeyi
hep yüzüme vurup
'Jara'nın laneti' diye çağırды küçükken
sürekli onunla oynamaktan
duyduğu endişeyi
yüzümden k.aldırdı hemen
ah anne ben şimdi
hangi ezgide

hangi gitarın telinde
tırnaklarımı kemirip yiyeceğim!

rivayet o ki
kuşların son türküsü
son yaprak dökümü
son kanat çırpışımı bahara
bu böyle bilinsin
bir gıdımlık teri silmek için
kodlanıp geldik dünyaya
öyle kayıtlara geçsin

bütünleme sınavlarından
sınıfta kalmış iki vahiy
son defa gökten düşer
madem ki yanlış yere park etmiş hüznün
sivillere söyleyelim de
gelip çeksinler
-der-

...

koğuş yat artık serbestsin
ki senin adına hürriyet deyip
kasten ırzına geçtiğin

...

mer@lgül

...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708154/d-eli-kanli-jara.html>

ensesi kalın sessizlik

derme çatma bir günün sessizliği
şöyle helalinden
on yıl daha uzasın bugün
varsın kuş konmaz olsun kirpiklerime
dövsün saçlarımı keçi sakallı rüzgâr
kendinden yalnızca bir rütbe üstün olan sol omuzum
her an çıkıp gidecekmiş gibi
beklesin hazır ol komutunda
her ağlayış ve gülüşümde
boşluktaki sağ omuzumu titreterek
koparsın gerdirdiği apoletleri

"beni seveceksen böyle sev!
yüzüm tıraşlı iken değil!"

uzun vadeli ayrılıkların
birbirinden ayırlamayan kolları
uyruksuz sıfatla görücüye çıksın bir yabancıya
otuz iki dişini birbirine geçirsın dudaklarım
tek yönlü sokakta trafiğe takılan
dağ yürekli gürbüz bir hüzün bulutu
dağılmaya fırsatı kalmadan
boşaltsın gökten avuçlarıma
kesintisiz yağmuru
hiçbir masraftan kaçınmadan

araya girmeyelim lütfen!
bu saatte hatlar ücretsiz
kaldı ki "sizinle senli benli konuşmaya zorlayan
kısır bir dostluk aşıyorsunuz"
doğudan batıya
mutluluk düşmeyince

beni seveceksen böyle sev!
üç numaraya vurmadan
şu yezid başımı!

mer@lgül

"..." *Gogol*

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/726279/ensesi-kalin-sessizlik.html>

çok acıyla az şiir

sessiz harflerinle yaklaşma sakın şiire
geniş yırtmaçlı cümlelerin açtığı çukura düşebilirsin
sussan da noktasını buluyor bir şekilde yüklem
bir virgül, bir namludan düşercesine
millî olmayan bir acıdan hesabını görüp
günah çıkarmadan aforoz ediliyor müphem

taraf değiştirmiş bir hüzünden geliyorum
şüphe uyandıran karanlık profilini
terli bıyıklarının altından ellerime uzatınca
kendisini her gün kaldırımlara kiralatan
ucuz metresmişim gibi sabaha kadar
dudaklarımda yatırmak zorunda kalıyorum

belli belirsiz mona lisa sendromundan da beter
kaşlarını ve kirpiklerini aramaya giderken
kaybetmek yüzünü aynalarda
belki bu yüzden her akşam Leonardo
sadece bana tahsis edilmiş on metre karelik yerde
spekülasyonlu fırça darbeleriyle
yanaklarımda kurgusunu çizip huzurumu kaçırıyor
hâlbuki boşuna güldürmeye çalışıyor sol tarafımı
çünkü aydınlığı işaret eden acil çıkış düşüm hiç olmadı

olmadı hiç denize sıfır beş yıldızlı konforlu yalnızlığım
ön cepheden üstüme yürüyen g.örgüsüz duvarın gölgesiyle karşılaşınca
hemen tek tip giyinip çıkarıyordum iktidarsız hüznümü yüzümden
o sırada Virginia kendisine ait bir odanın içinde mahsur kalmış
ağzı sıkı acılarını boynuna kolye yaparak
kopacaklar diye telaşlanıp
parmaklarını sürekli o bölgeye dokundurmayı
marifet sayıyordu
d.okunuyordu yalnızlık
dokunuyordu s.ağırılık
gözüne kapı-komşu duran yan kirpiklerinden

sessizliğini bulaştırma sakın şiire
yoksa tutulur şehir
tutulur bu sokaklar
bırak gelişinle ıslansın her yer
bilirsin ki en güzel gülüşü
o saatte sadece çocuklar giyer

bundan böyle
kimseye göstermeyeceğim açık ameliyatlı yaralarımı
ileri görüşlü bir cümlenin orta yerinde
tansiyonum düşüp şiire yakalanınca
ola ki gerici bir harfin kurşunuyla öleceğim
yarı kapalı cezaevi görünömlü
göğün tapusunu
üstüme geçirmeyi talep edeceğim

kimsesizliğinle öldürme sakın şiiri
zaten kendi kalesine muhteşem volisini yuvarlayan
etrafı tel örgülerle sarılmış ve kısırlanmış sesim
sektire sektire yirmi dört saat içime atıyorum gururla
(muhterem şiir severler
sırf siz gelip okuyacaksınız diye
cümlenin terbiyesini önceden koymuştum üstüne
rica ediyorum harfleri yutmayınız)
yan yana üç nokta . . .
yukarı bakınız
ahlakınızı bozmamak için direniyor var gücüyle

"her ağacın her çiçekten
rüşvet aldığı günlerde"
ölmek güzeldir sevgili
haydi ne duruyorsun
şimdi gel de vur beni
ne de olsa çocukların
toprağı öptüğü yerde
açan tüm çiçekler
seri katil değil mi ?

mer@lgül...

"..." & Turgenyev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/754820/cok-aciyla-az-siir.html>

rastgele şiir

hani sen açıyorsun ya yüreğinin kafesini
bilmiyorsun şimdi göğe kaç güvercin uçtuğunu
ama herkes bilirdi gözüm!
mavi göğün kanatlarındaydı
pepuk kuşunun özgürlüğü
ve uyurken periyodik acılarımız
düzensiz inerti yeryüzüne
farz-ı misal dev çukurdu da ayaklarımızın altı
karambole yuvarlanıyordu herkes
tut ki birbirimize dokunmadan
bir yere teğet çakılma korkusu sarıyordu her yanını
tut ki düşün düşünün içine ettiği yerde
hatırı sayılır voltalarla
el altından boyuna suluyorlardı zulanı

iyisi mi
masallarda uyumaktı kınalı kuzum!
muhtemelen doğaya kollarımızı uzatınca da
kucaklayacak yiğit çıkmayacaktı karşımıza
saçlarımızdan parmaklarını sabırla geçirecek
avuçlarımızın içini adam gibi terletecek
tut ki bütün eller mühürlüydü
tut ki kabahati büyük ve özürlüydü
çocuğun gözlerinin içinde
görürdün yitirdiği gülüşü

geriye bize ancak otuz sekizden kalma kolektif acılar
göz yatağını sel altında bırakan dalgalar
-f tipi- mastar eklerini
hangi uzun havayla çekeceği kaygısını duyacak
ağıtlar kalırdı
"dünya görünmez düşmanlarla doluymuşçasına
kum torbasını yumruklamakla" geçirirdi ömrünü
göğsümüzü döverdi akreple yelkovan
üstelik 'geçti mi artık?' diye soran yavrunun
masum sesiyle inlerken şu duvarlar
geçmezdi yine hiçbir şey gözüm!

siyahın güdülen tohumlarını
kefensiz içine gömmeyi gelenek sayan analar
nasıl da hüznelerini budardı o dumanlı mevsimde bilmezsin
kirpiklerinden tel tel okunurdu sertifikalı yaşları
sen gene geçti bil şehir mezarlıklarının
kemik başına düşen acıyı sendeleyerek taşıdığını
herkese eşit dağıtılmayan vicdan genleri
barış ve savaş arasında sıkışıp
sindirim bozukluğu yaşardı o dönem
havaya sıkılan her b-ölü-cü kurşun
kürek kemiğimizin sol tarafını delip

omuz omuza gelmenin önüne geçmek için
bütün köprüleri yıkdı başımıza
gelişigüzel kundaklandı hayallerimiz
mutluluğa ayrılmış güler yüzlü
bir kara parçamızı dahi bulamazdın haritada
kollarımızın arasına sığmayan devran
gözümüzde küçülürdü sonra
küçülürdü insanlar...

peşine annem avuçlarını göğ'e açıp
'hızır yardımcımız olsun' derdi ama sesimizi duyan olmazdı
tanrı başka bir gezegeni kollamakla meşgulken unutturdu bizi sürekli
mayınla döşenmiş saatler kuşkuyla bakarken birbirine
üstümüzdeki sayısız çığlıkla yakalanırdık bir şafak vakti
şimdiki zaman kipleri mesafeli duran geniş zamanlı bir düşünceyle karşılaşıncı
tedirgin olurdu hemen ...olsun!
yine de gülümseyecek kadar açılırdı sanki
dudağın uçurumda kalan öteki yarısı
ama alçılı yüzlerin çok az pay çıkarılmış tebessümlerini
ortadan ikiye bölüp sınırlardan uzaklaştırınca
'kendine çok iyi bak!' ünlemiyle sarsılan
ve etrafına endişeli bakan ifadelerin oyununa gelip
her seferinde çuvallayarak bırakırdık birbirimizi
yani mutluluğumuz değil de
hüznümüz bulaşıcı sayılırdı bre!

hacmini taşıran ve son derece metanetli görünmeye çalışan
buna rağmen mutlu sonu kendine çok gören takım hikâyeleriyle gelip
küflü duvardan malzeme kaçırın birkaç densiz tuğlanın boşalan içlerini doldururdık
burası da beş yıldızlı işkence merkezidi
milletin gittiği güzellik salonları olurdu paraya para demedikleri
bizim de bedava eğitim gördüğümüz
şiddet içerikli metodlarımız vardı hoş geldin lâ kapitalizm!
o süre zarfında kendi varlığımızı unutana dek tutulurdık
dışarıyla temasta olmak, acılar kahvesinde iki demli çay içmeye benzerdi bazen
bazen de karşı cephelerle kurulan kontrollü yakınlaşmamızdan ötürü
iyi hal indiriminden faydalanıp hafif sıyrıklarla başka acılara şartlı tahliye edilirdik
üstüne de kaza namazını kıldırılmayı unutmazdı namussuzlar
yani kibar bir dille gerilimi yüksek tutulan
'kapımız size her zaman açık yine bekleriz'
toplu grup seanslarından çıkmaydık

ne yaparsak yapalım gözüm!
hayal kuran gizli odalara bile
sızardı terör estiren potansiyel katiller
sistemli şekilde kalite kontrolden geçirilip
yontulurdu beyinleri insanların
dev aynasında kendine sırtıp
bayılırdı replik kapmaya
aksiyonu yüksek senaryolarda

hani beni yanlış anlama ama

yanlış pozisyonda yakalanan ve üst tabakadan gelen
tek komutlu gölgelerin geçit töreni olurdu ya
hani zincirli tasmayla havlamaların muaf tutulduğu av köpekleri
hani desem ki dudaklarım üç kaldırım boşluğuydu
üst geçidi tadilat çalışmalarından ötürü trafiğe kapalıydı
ne yazık ki burdan bakınca cibilliyeti seçilmiyor
alt geçitte yan yana duran üç nokta sessizliğim vardı
bkz...
vurguları tek hücreli amiplerin yuvasıydı
burda başka bir noktaya hacet yok terbiyeni takın sendromu var yalnız

kimseyi üzmem istemem lâkin
dizlerine vurup -ağla gözlerim ağla!-
vagonlarla üzerinden kimliği belirsiz
göz yaşartıcı travma geçtiyse
bağışla beni gözüm bağışla!

yani sen açıyorsun ya yüreğinin yanık sesini
bilmiyorsun şimdi
yasa dışı kaç prematüre düşün doğduğunu

mer@lgül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825759/rastgele-siir.html>

rebellen

ne zaman göğe baksam
kontradan hüzün yiyorum abuzer
-abuzer reklam arası öylesine diyaloga katılmış
ve ofsayt pozisyonunda yakalanmış
sicili temiz eski sabıkalılardan-
öyle dediğime bakmayın
kendisi hem sosyalist hem de uyur gezer
ayşe teyze gibi gittiği kapı komşu gezmelerinde
çantasından abd marka klorlu sprayini çıkarıp
şüpheli gördüğü her metabolizmanın
ayağına kibarca sıkılmak ister

...

devletin yasalarına ve baskılarına rağmen
hâlâ hayal kurabiliyoruz abuzer ne güzel
içimden bi ses amortiden de çıksa
bir düşü sene sonu uzaya fırlatırız diyo
nilgün de söylüyordu
"kentlerin havaalanlarından çok,
düşalanlarına gereksinimi" olduğunu

...

yok yere sustuğumuz şiirler var biliyorsun
ne zaman karaya vursam
içine su alıp batan kayık oluyor yüreğim
üzgünsün...üzgünüz...üzgünüm...
şahıs zamirleri de bu aralar pek bir alıngan
üstelik gizli özneler birbirine hayli mesafeli ve küskün
bu resmi havayı bulutlara ben asmadım mösyö!
üç öğün kan kusuyorsa bu toprak
üç el acı sıkılıyorsa coğrafyanın orta göbeğine her gün
ve tek tabanca taşıyorsam üstümde hüznümü
üç boyutlu dev ekrandan da
net görülebilir dağılan yüzüm
bak nasıl da mesut ve bahtiyar!
ensemizdeler abuzer
elindeki topu kornere gönder
-hangi topu?-
havan topunu!

...

halka açık umumî yerlerde
omzuna yaslansaydı yüreğim
belki seni de severdim
dumanaltı göğsüm beton zeminde
çadır kent gibi seriliyken haritada
çılgılığım hep mi uzağınıza düşerdi
içimde kıvranıp durma abuzer
sıkıldıysan rötarlı gülüşün

müsait bir düşünde indir beni

...

doppelselbst mord'un kıyısındaım mösyö
kaç yere ç.ağrı bıraktığım imdat ünlemi
yaşadığın yörenin iklim koşullarına aldırmadan
cümlenin sonunda söküp atabilirsin göğsünden!

...

mer@lgül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882878/rebellen.html>

kırmızı jartiyerli oda

benim baltalanmış yüreğim
seninse bir yerlere çakılmış göğsün
çıkarmaya olsam
çırılçıplak amuda kalkarsın

ellerin dedim
ellerin
yüzüme doğrultulmuş
en tehlikeli gözdağı
sabırsızlıkla tırnağını
etime geçirmeyi isteyen

yüzünde taşıyor musun hâlâ
beş parmakta yediğin kazığı
çıkıyor mu lekesi sonra
kasıklarına musallat olanların
kaç lümpen adam sığındı oraya
kaçtır uzuyor rahminde
iktidarsız sakalları
sen uyurken muhafazakâr oysa
fırsatçı ve gözcüydü
na.mahrem yatak odaları

gözlerin dedim
gözlerin
vücut hatlarımın röntgenini çekiyor
ama burdan geçmiyor
burası kurak bölge
ölü ve ses.siz
gizli bölme

asırlık göğüs uçlarım
mercek altında sürekli
pezevenklerin gözünde
öpülmeye çok müsait bir durum
boynum
boyunun erişemeyeceği yerde
upuzun yol sanki
günaşırı sağ selim
inilebilecek havalimanı
bir de kuşlarım vardı eskiden
göğre huzur veren
nicedir haber yok birinden

ellerin dedim
ellerin
dört tarafı suyla çevrili
yarım ada.m
dokunsam
boğulacam
ellerin dedim
şurda çek vur beni
ölmezsem namerdim

gürgen ağacının gölgesini kaplayacak kadar
dolgun ve geniş kalçalı güldüm üstelik
iki yana sallandıkça baş döndüren cinsten
ellerini cebinden çıkardı sonra ademoğlu adem
yumurtalığına yakın bir yerden
-yerine koymak istemiş de bulamamış madem-
aktı yüzünden biriken salyası
bir anda terketti gözleri kanlı retinayı
dudakların üst üste bindiği
bacakların birbirine abandığı
şillik bir geceydi
kan kusarken kadının d.eşilen d.öl yatağı
erken boşalırken ebenin uşağı

yüzün diyorum
yüzün
senden bana kalan
tek heykeltıraş resim
avcumda o yüzden sakalın uzamıyor hiç
o yüzden yolunmuş tüylerinle kaplı gökyüzü
buluta soracak olsam
kaptırırım yüreğimi azgın sulara

yaram var dedim
yaram!
üstünü soy çıkar
demedim ki

ben seni sessiz de ölürüm adamım!
on bir dakika bahane

mer@lgül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893104/kirmizi-jartiyerli-oda.html>

hüznümün dip boyası

ki hüznümden kesin dönüş yapacaktım bu sefer
ama üç oda bir salon düz tabanlı evim
ekolojik defnediyor her gün beni
bu yüzden atamıyorum ölü bedenimden
ne yapsam da sıvı nitrojeni
genetik arızalarla doğan embriyolarım
mesleğini kötüye kullanan zigot'a
siyasî içerikli mit.oz dersleri verip
patoloji sonuçları çıkmadan
duygularımı diri gömüyor toprağa

o toprak ki ç.etin
o toprak ki ketum
yüreği titrek
dili peltek
ellerimi üstünkörü
derme toprak

abdesti bozulmuş niyazlarım
dört kitaba misilleme yapan
kâfir beddualarım
yüzüme vurmaya utandığım ayıplarım
dört duvardan malzeme yürütüp
aklımı sulandırdığım günahlarım var mösyö

salt mutlu olmak için
yüreğimin darp izlerini
şüphe uyandırmadan
drenaj kanalı tıkalı damarlarımın
göğsümü bastırıldığı yerde zaptedip
yol açtığı komplikasyondan ötürü
suni teneffüs ve kalp masajıyla müdahale ederek
son anda tekrar hayata dönderiyorum
-bugün de ölmedik anne!-
dudağımı uçuklatan yanık bir türkü

aynada kararsız yol çizen kamuflajlı yüzümü
müşahede altına alıyor cam kırıkları
yuvadan uçan kollarım
kapı koluna monte edilen mahmur el kızı
giriş çıkışlarda üstünün
tepeden tırnağa tarandığı
bu da yetmezmiş gibi
protest bakışlarımı
depozitosuz makul fiyata
geçici süreliğine kir alıyor kapalı dünya
belki sizinle can kenarında bir yerde
hani demir parmaklıklar umutlara dış geçirirken
tesadüfen çarpışmıştır gözlerimiz birbiriyle
dünya dediğiniz zaten bir avuç madam
sıksam suyunu elinizi bile ıslatmaz

emniyet kemeri bağlı sesim
eskiye dayanan kamburlu hüznüm
düzlüğe çıkamayan dağlar, tepeler
nam-ı diğer ölü sessizlik
boynumun borcu olsun size
acıların ele başlarını yakalayıp
er geç konuşturacağım
yoğun bakımdan çıkmıyorsa mutluluk
doğmuyorsa aydınlık güneş çocuklara
suyu çekilmeyen göz pınarlarımın
yarınlara sözlü ikazı olsun
bu ağıtları dinime imanıma susturacağım

otostop çektiği halde
y.aya giden yatalak şiir
saatli bombayı aratmayan kalbimin
şu tutarsız mandallı pimini
herkesin can güvenliği adına
tez vakit çekip havaya uçursun

mer@lgül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/912423/huznumun-dip-boyasi.html>

terütaze

tanrı' nın elleri yetişmiyordu olay mahalline
anlaşılan taburcu olmamıştı hâlâ gökyüzü
diyaframı yırtılan toprağa
yüzükoyun kapaklanan bir ana
üste çıkan tığ incesi kemiklere
bir avuçluk yer açamazken ağıtlarıyla
"silahsızım dur ateş etme!" diyen tınaz sesim
ve çulsuz duvar yazılarımla
vicdandan yoksun is'li bulutlara karşı
ayakta sembolik direniyordum

zaman zaman açıp bakıyordum
molotof kokteylini içip sızan yeryüzüne
pasif bir eylemdi dişlerimin arasında törpülediğim çığlık
h.itler' in yokluğunu aratmazken onca zulüm
josé gibi her yeri didik didik tarayarak
tanrı' nın bir fotoğrafını çekerim umuduyla
dünyayı küçük karelere bölüyor
sonra da yerden kemiklerini topluyordum

çok mahrem bölgelerimiz olmalıydı
sürgit harplerimiz, kinimiz ve de garezimiz
yoksa köşe bucak saklanmazdı bizden mevlâm
kanla beslenen ölgün coğrafyaya
boyuna araçılar, kitaplar gönderip
başımızı kuma gömmezdi
cümleler arası yukarıyla bağlantıya geçen
her 'tanrı' dan dilerim ki' ricasının üstüne
'masumiyet müzesi' ne güllü bir çelenk bırakıp
kırana kırana güreştirmezdi kimseyi

gabriel haklıydı
"sakalları çıkar çıkmaz ahlakları bozuluyordu" yobazların
bugünden tezi yok ölmeliydi bizden olmayan
ey sıfatına tükürdüğüm!
gel benim canımı al! benim!
kemiğin etten nasıl ayrılacağıının
canlı kanıtıyım kitabınızın!
ölümü her gün içinde taşıdıktan sonra
yaşamak cennettir tabutta!

susmak da ölmeye gebe
sırt sırta vermiş iki uzun hece
tonlar çeken ağırlığının altında ezilir insan
muhteremle yaşamayı öğrendiğimden beri
nefes borusundan soluduğum az.otlu hava
ciğerlerimi tahriş etmiyor artık bayım
ölmeyeceksin! diye diretiyor dünya gaillesi
sanki hayata geçirilecek çok düşüm kaldı da
hâlâ benle prova yapıyor orospu çocuğu!

yaşıyorduk ve dünyanın anası düzıldükçe
normal şartlarda yüz yaşına kadar yaşayacağım acılar
dökeceğim göz yaşları bir günde bin kurşunla
toptan yüzümde patlatılarak
milim milim yağmalanıyordu her tarafım
kafamın içinde bir radar olsaydı
ırzına geçilmedik cümle kalmazdı bayım!

aşağıda her şey yolunda muhterem
gözetlemeye devam et yukardan
insanoğlunun puştluğunu giyaben
dalında yaprak
dalında gonca
bir de kuşların matemiyile
toprağa gömeriz saz benizli
terütaze gençlerimizi

...

meral gül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/941489/terutaze.html>

aykırı düşler sokağı

yüreğimiz ağzımızda
yirmişer ellişer ölüyoruz dışarda
keşke içimizdeki kemiklere de sorsaydınız
hiçbiri kaynak tutmamıştı daha
duvara mihlanmışken sabit yüzümüz
sıska vücutlu iki çift mandalla
bir demet gül tutturdum
incecik dal gibi kırılğan boynuna
bağışla beni gülüm bağışla!

kusuruma bakma
utanmadan soruyorum hâlâ
-nasılsın? güneş doğuyor mu sizin orada?
fosforlu hüznüm
başıboş bulunduğunda
aldırma gülüm kaldırma!

bundan böyle başım önümde
makbul vatandaş rolümle
acılar etkisiz hale getirilene dek
düşlerime sakıncalı kişi olarak
bir süre evimde devam edeceğim
alınmazsan sevinirim güzelim

ağıtlarla yeni cilalanmış göğsüme
isabet eden şu şarapnel parçasını
az önce ödünç aldım Jiyan'dan
kanlı elinle oyup durma boşuna
kaç gündür süngülüyüz bodrumda
boş ver unut bizi gitsin!

hani nerde?
-liberté...égalité...fraternité!
bas bas bağıryordu insanlar Paris'te
memlekette evler boşaltılınca
balistik incelemeye alınan siyah zülüflerini
hurdacılar gelip süpürür mü
o toz dumanın arasından
Tanrı da biliyor ki
üç çocuk annesi
şirin mi şirin
kendi halinde bir kadındı Şirin
az kaldı dayan yüreğim dayan!

hayat memet dinleme
bombalar patlarken peşi sıra
sen saçlarını ör getir yine
gerdanına dökülen kanı silerim ben
merak etme gülüm!
merak etme!

m.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1006201/aykiri-dusler-sokagi.html>

süngerli oda

mezarı başında anıldılar
kör düğüm örülü acılarla
hergün aynı seremoniyi hazırlayan
-f- tipi karlı toprağın üstüne
yağarken boğumlu çığlıklar
avuçları bozguna uğratmak vardı yine
kanlı mendile esir düşen ağıtla

...
...

biraz daha dişimizi sıkalım gule
birkaç aya kalmaz daha büyük düşe çıkarız
hiç değilse zihnimize bi playback kuşu konsun
sıcak bir dokunuşla iyi günlere geçiş şansımız olsun

...
...

kin ve nefretin burdan geçtiği öyle belirgin ki
burası yağmalanmış kalbim
suçu
düşünmeye zorlayan bir tutum sergilemesi
'gardiyan al götür bunu içeri!
bundan böyle muhalif hiçbir düşünce
görüşe çıkmayacak demedik mi'
-dediniz efendim-
afferin iyi *ok yediniz!
onun için daha genişletilmiş bir repertuar
ve provasız çifte hüznümlerimle geldim
yoksa siz sistemin revü figüranı değil miydiniz?
'lütfen bayan zorluk göstermeyin!
yoksa ikinci bir emre kadar sesinizi sokağa çıkaramazsınız!
ah nasıl da unutmuşum bayım öyle ya
burası da hep bir ağızdan susan blokajlı dilinizdi

...
...

ah pirike!
desene açık ara birinci olacağız acılarla
gule 'lorikamın' deyip uyutsun yine çocuklarını
şiiirlerin ellerini arkadan bağlayıp götürsünler
"yeryüzünün lanetlileri" bu vahşi gezegende
ne biçilecek bir ot, ne bir ağaç
ne de açacak bir tomurcuk bıraksın güneşe
elbisemdeki çiçekler on yaşımdan beri hani kayıp ya
sen de biliyorsun "yeni gelin gitmiştim" tebessümlere
oysa şimdi duygularımın üçte ikisi kurşuna dizilmiş
üçte biri gözaltında
kaç yaprak koparıldı o çiçekli dalımdan
ah pirike! hiç sorma
anlatılan masallarda
"gülün adı" koye dersim'de sulansın durmadan

...
...

pardon bayım bakar mısınız
bu civarda gördünüz mü mutluluğu
şöyle bir altmış iki boylarında
yüzü solgun, avurtları çukura düşmüş

size göre nisbeten sıska vücutlu
ne var ki gülmeyi unutmuştu

...
...

duvarlarım çürüdü
küf kokuyor saçlarım
bağışlayın türkülerin matemi uzun sürdü
siz yastığınıza gömülüp uyurken
sazın gerilmiş yayında
ben de öylesine yumdum gözümü
bakın işte burası da
geçimini ağrılarında sağlayan yaralarım

...
...

burda her şey yolunda naze
"batı cephesinde yeni bir şey yok" diye
bas bas inlerken ölü döşeginde remarque
haydi sen de git uyu artık gule
tabutun içinde usulca kıvrılıp
uğurlanırken binlerce umut
aklında kalanları unut(ma)

p.s: "yeryüzünün lanetlileri & frantz fanon"
....."yeni gelin gittim & tezer özlü"
....."gülün adı & umberto eco"
....."batı cephesinde yeni bir şey yok & erich maria remarque"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1057842/sungerli-oda.html>

"memento mori"

otuz iki dişinin arasında
amuda kalkan salya
bacaklarının orta bir yerinde
fermuarın saklamakla mükellef olduğu
velakin şaha kalkan kiresıma
başka bir deyişle erkeklik uzvu
veya tenasül aleti
geçelim bu beylik lafları mösyö
cinsel organından kalbine ulaşamayan
pezevenklerle dolu bir dünyada
testosteronlu torba aletini adam edemeyenlerden
cenneti öğrenecekmişiz
zati muhteremi henüz görmedik ama
cehennem kutsal kitapta
anlatıldığı gibiye eğer
canlı yaşıyor ve yaşatılıyor fazlasıyla

sizin ciğerinizin onda biri etmiyor
sevgi denilen yüce erdem çocuklar!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060193/memento-mori.html>

einzelhaft

her şey yoğurtlu karlıbaharın kız(artıl)masıyla başladı
sonra gitmenin adı literatürde çapraz ateşe denk düşen
sarımsaklı bulgur öfkesine dönüştü
ikinin hatrına üçü allah'a bağışladığım bir gündü
ve sevgi kalbimin otuz santim kadar aşağısında bir yerde
stratejik düşlerime yevmiyeli iki gözcü yerleştiriyordu
bilfiil nizami bey tam teşekküllü ordusuyla
ruhumun kırsal bölgelerindeki trajik çürüklerine hiç aldırmadan
köhnemiş bi kan örneğini daha o nükteli anlayışıyla
hazedilmemiş vücudumdan kör bi bıçakla s.oyup çıkarıyordu

ve sonra sevgilim ölmenin adı kitabımızda
kimliği belirsiz üç bilinmeyenli
bi zayıf denkleme gibi tuhaf bir şey oluyordu
gülüşün resmiyete dönüşüp
seyrelmeye yüz tuttuğunda
alışıl gelmiş rolümüzün
mahrem bölgelerindeki
eli mahkum tüm yasal düşlerini
aleni aramalarda ele verip
işte böyle senin üstüne yıkıyordum

'gecenin sonundaki yolculuk'tan
rivayetden öteye geçemeyen arzı endamlı masallardan
bize kala kala çelişkili iki yüz ifadesi kalıyordu
frambuazlı kodesde uyurken sevgilim
ve düşlerimi rafadan yemeyi severken
nedense ayrıcalıklı ayak takımı
bu kılcal ayrımı hiç görmüyordu

bu saatten sonra bu şiir
picasso'ya aşık olan
muhabbet kuşu kadar yalnızdır
şimdi nizami duvarlar
tertipli düşler uygun adım
dört oda iki balkonda asılı tüm tebessümler
her metre kareden alacaklı olsa
ve sevgi hep bel altında kumpas kursa ne yazar
hüzünlerin mutluluğa haraç kestiği şu günlerde

meral gül...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080859/einzelhaft.html>

yalancı içli öfke

sizi acınızdan tanırım
mahir ellerinizden
teorik sanatoryumda
çelikten ve duvardan
ya da ahlâk cennetinden
kovulursa hakir bir çift yüz
siz de öldünüz demek
kiraz rengi dudağınızdan

mutfakta dilim dilim doğranan duygulara
eşlik eden botanikleşmiş hayal içgüdücü
yavan bakışın her gün tencerede kaynadığı
dolayısıyla vicdanın da kevgire düştüğü

bazı hatları belirgin et parçasında
haddi olduğunu ileri sürüp
siftah açan oburlu sömürge birliği
apış arasındaki kof skrotum
ve anüsden çıkan tütsülü anlayışla
omurgalı hayvanların şişirilmiş tekdüzeliği

zat-ı âlilerin bu mütemmim cüzü
pek bir amiyane pek de galiz
karanlıkta iki çift göz dalyarak, abanoz
geçerken üst üste iki cins delişmen zırtapoz

mizacıma teklifsizce ve cüretkârca verilen pozlar
bir de sallapati fettan fetvalar
kalkış füzeleri diye adlandırdığınız
yalnızca ölgün ve pörsümüş
süt emziren bir çift meme halbuki
boşuna kuyrukta beklemeyin azizim
cennetinize müsait bi uçak kalkmayacak
göğüs arasından bugün

ah! zümrüdüanka
seni de vurdular demek

...

m.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093547/yalanci-icli-ofke.html>

müptezel fiskos

...

enikonu konuşmayalım yersiz
kazara bahsetmeyelim
şurda burda
açlıktan ve adaletten
yüzüncü günde
karanlıkta kalsın insanlığımız
bir avuç toprakla örtülsün yine üstümüz
"amenna!"
annem beni mutlu
babam öldü bilsin
ciao adiós amigos!
ceberut öbür tarafta da rahatlık vermesin inşallah emi
zaten fasa fiso mitos söylentiler hepsi
oooh!..tam ağzınıza layık
evlere şenlik buralar
buon appetito ramadan!
...

finito!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102368/muptezel-fiskos.html>

derdo

seksen beş yaşında
yüzünde panzerin tekerlek izi
sıcak asfaltta yapışan et ve kan
trafiğe kapalı alanda
bir mezroyla ölçülen vicdan
güvenliğin olmadığı yerde
güvenlikten sorumlu memur
ve marketten bi koşu alıp getirdiği
battal boy çöp poşeti
bir vatandaşın üstünden
istifini bozmadan geçip gidince panzer
kamuoyuna kapalı hayat
saadet döneminin efkârıumumiyesi yani
burda sessizce devam eder

pakize'nin kemiklerinden ayrılan uzuvlarına
bir de eline uzatılan naylon poşete bakar hasret
ağlaya ağlaya doldurur içine bozuk türkçesiyle
örgülü saçlarını, oymalı tülbentini
kemerli burnunu, kınalı ellerini
bakmaya doyumsuz açık giden gözlerini
ayağından fırlayan ayakkabının tekini
ah ah! seksen beş senesini pakize'nin
acı dolu hatıralarıyla kırık dökük toplayıp yerden
doldurur hepsini içine yanık sesiyle kardeşi hasret
"derdo derdo! no çu derdo girano!" der
-meso pakiza'mın meso!-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103470/derdo.html>

"köleler ve efendiler"

seni bir yatağa gömdüler firdevs
o yatak sonra kaç kişilikti
bilmedi hiç kimse...

kasıklarında testis torbalarının o alaycı bakışları
göğüs aralarında azgın bir ukur
rahminde yamru yumru eller
galabeya'nın altından
gıdım gıdım soyulurken toy vücudun
salya salya ısırılırken o körpe meme uçların
gözlerin oysa hep kapalıydı
ah o gözlerin ki firdevs
katran karasıydı!

tutuklu ve kasvetli uyluklarına
hüzün dolu bir bakrala
hatim indirirken el ezher'in namuslu çocukları
sadece kerpiç duvarlar anlardı firdevs
"erkeklik organlarının o aşağılayıcı baskısını"

değil mi ki
erkeklerin icadıydı
bu fahişelik mesleği
sana kalsaydı
sokaklar daha güvenliydi
ama sana bir Şey bırakmadılar ki gülüm
ne Őeyh mahmut'un yetmişine varan arşafında
on sekizinde bozulan bek retin
ne de yerli yersiz dövülen kemiklerin
şuranda buranda gömülü
siyasi suçlu yaraların vardı
tırnaklarıyla derinin her g zeneğini
ne var ki oyup ıkarmasalardı

herkesin at koşturduğu bu yurtsever topraklarda
ulemalar 'kuran'daki elif'in üstünde bir Şey yok' derken
ve amcan ibn melik'in Şiirlerini okurken
sana kölece bir tutumla
'itaat et!' diyorlardı ikircikli sakallarında
caiz olan bir boşalmayla fiyatın yirmiye çıkarken
o amcan ki sana ilk dokunduğunda
yedisinde ya vardın ya yoktun
ne yani onlara yasal olan günahlar
sana haram ve yasak mıydı?

içini gösteren seksi iç çamaşırların da yoktu firdevs
yine de semiz gibi geçiyorlardı
yalazlı o nar dudağını gördüklerinde
oysa dünyanın karanlığına karşın
yüzün ay gibi parlardı sürekli
yatağa girmeden önce
tek bir kıl dahi oynamazdı yerinden
sevabın ve günahınla dua ederken
yeryüzü ve gökyüzü
her ikisi de hâlâ erkeklerin himayesindeydi

ortaokul diplomanla sürmeli gözlerini
şu patolojik duvara astım firdevs
pezevenk marzuk zor kullanıp
götüremeyecek artık seni hiçbir yere
işli örtülerin cilvesiyle hop oturup hop kalkan
azgın boğa gibi güreşen efendilerimiz
huşuyla inleyip ellerini göğe kaldırırken
gayya kuyusuna atılan bedeninin unutulur be firdevs
ah! kimse bilmez karaya çaldığını anne sütünün

...

m.g

"..." neval el seddavi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1114476/koleler-ve-efendiler.html>

güller ve küller

size güller getiremem
öremem saçlarınızı
belik belik annem gibi
ne kadar acım varsa
göğsümden söker giderim de
yine de ezip geçemem kalbinizi

öl deyin öleyim şuracıkta
yağdan kıl çekercesine
ayrılır gerekirse
bu kaba etim kemiğinden
öldürmeyen
ve dahi süründüren
distopya bir şehir yaşadığım zaten
biraz bundan
biraz ondan
biraz da şundan
gidince de yaprak kıvıldamaz yerinden

alın bu başımın belasını desem
ruhumu ortadan ikiye bölüp elinize versem
beş para etmez yalnız
karaborsa ya da açık artırma ne farkedebilir
nirgendwo
und diese haltlosigkeit
buna benzer şeyler var işte anlatamadığım
bir adım ötesi bostan koruluğuyken
duvar olurum anca sınırlarınızı bölen
gül'süz duvar hem de bayım!

geriye ne kaldıysa fırtınadan
bana da gösterin haritada
gelin beraber katledeyim sonra
evlerden ırak unutulmuş yerlerimi
biraz bana
biraz sana
biraz da ona
iyi saklayın
menfur dünyanızda
şu yokettiğiniz güllerle küllerimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1137288/guller-ve-kuller.html>

sar.kaç

totaliter ve dar kafalı bağnaz bir günde
alıp götürdüler seni hüseyin
vinç bile utandı makine devriminden
incecik boynuna ağır gelirken
power linç halatı
gözümüzün önünde
'eridin gittin cılız mum' gibi
utancından başını yere eğen göğe

tarih belki unuttur bu acılı sahneyi
biz unutmayız hüseyin
pembe sweatshirt'ünü
henüz mutluluğun rengi sanan
o sokağa, o buyurgan kalabalığa
üstünde idol gibi taşıyıp getiren
o sevimli küçük kızın da unutmaz
yanağından makas aldığın
o devrimci tebessüm de

kurda kuşa yem olurken pirüpak düşler
ebruli resimler çiziyordur şimdi kızın duvarlara
dal gibi kırılğan boynuna sarılamamış olmanın
hor görülmüş gözü pek proleter duruşunu
bulmuşsa anlatıyordur gözü yaşlı ve buruk
su katılmadık iyimser yarınlara

çalı çırpının bittiği çorak yerde
dikili bir mezar taşın bile yokken başucunda
rastgele serpilen gül olayım toprağına hüseyin!
cehaletin sığ dumanı tütsülenirken gökte
kalbine z.amansız düşen çığ hasret
boynu bükük selvi olayım göğsüne hüseyin!

'bizde zûr yok'
haydi kalk ayağa başı dimdik
kuşlar ki yasını tutar yokluğunda
iki büklüm uzandığın o kavgada
siper olayım dikenli yoluna hüseyin!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1137787/sar-kac.html>

s.ayrı

elim bir kaza sonucu
kaybettik cesur sesimizi
üstümüzden çıkan azılı bir yalnızlıkla
tek tabanca gezdirdiğimiz hüzünlerin
eşgali belirlenemeyen acılarla beraber
robot resimlerini çiziyordu
nemli duvar dipleri
yine çok medenî bir şekilde
ayrılıyorduk düşlerden
ki mutluluk gözünü kaçırıyordu sürekli bizden
'üzgünüz sizi tanımıyoruz!' promosyon gülüşleri
bir çift mandalla yakasına tutturulmuş arzuhalci sözle
gökyüzündeki uzun parkuruna çıkmak üzere

al işte takvimler herkese aynı rakamları gösteriyor
aynı panoptikon ve finsternis görüş alanı
peronlar...terminaller...bekleme salonları
hedonik tutkularını kaybedenlerle dolu
herkes duman altı
herkes çadır kent
oysa herkesin içinde farklı ilerliyor zaman
buna rağmen havadan cazip indirimler yapmayı unutmuyor hüzün
"insan öldürme talimleriyle" bazı köyler ve şehirler
az önce organize saldırılarla yine sar(s)ıldı
ama bu gözlerimiz gördüğünü unutuyor hemen
vicdan deseniz o da terhis olduktan sonra
istirham buyurmadı ergen favorileriyle de olsa

onun için sıf.atları z.amirlerle görüştürmüyorum bu aralar
spiritüel fiilleri eyleminden alıkoyuyorlar
kaldı ki okurken bunun zincirleme sıfat tamlaması olduğunu
iddia edenler de çıkabilir
değil mi ki her şey pasif olmak için var
yok olmak fiili belirsiz sıfat tamlamasının içinde
varlığını ispatlamadan şiire gelene kadar
çoktaaan rahmetli oldu zaten
ama Çiçero'nun cemiyet yapısı teorisi
asırlardır dimdik ayakta
fakir hâlâ çalışıyor
zengin hâlâ sömürüyor
mezarıcı da gömüyor hâlâ
kim vurduya gideni
iki çift uydurma sözle toprağa lüteran

görüyorsun ya!
bugün de çocuklara iyi şeyler bırakmadık cano!
koltukda sızan unknown error bi hayat
masada iki tek deviren homofobik cemaat
duvarda pozuna yetişmeyen dominant bir tebessüm
tabanları yağlatan revizyonist cam kırıkları
ve bir de bu ruhsatsız şiirle

objektiflere yakalandık [italik]Irmak

m.g

"insan öldürme talimi" Tezer Özlü' nün sözüdür...

2 Haziran 2014 Pazartesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1155709/s-ayri.html>

kuş.aklı

bir ipucu verin yaşama dair
kaba hatlarıyla değinmeden
vekâleten iştirak etmeden şeytana
bu evrensel şüpheliğiniz
ikinci göbekten baba mesleği tan(ı)rım!
aramızdaki bu kuramsal uçurum
ve bu çöplük araziye
ateş topu gibi yuvarlanan dünya
gökten yağın kuşku tohumları
hele ki yere uçmaya üşengeç
gücenik kuşlar da varsa eğer
gidiniz burdan Fräulein
firolayn git battaniyeli adamları sev

bugüne manidar
bir anlamı olur hiç değilse
savaşta kazanılan bu madalyaların
göğsünüze taş gibi oturmasının
inanın bana mösyö
bir anlamı olur belki
"unutulmuş bir zorbalığın yadigârıysa" bugünler bize
cenazemiz de yağmurda kalkmalı o zaman
Erde zu Erde, Asche zu Asche, Staub zu Staub!
(Erde su erde, aşı su aşı, şutop su şutop)

burda...ayaklarımızın yere değdiği yerde
iyi şeyler hiç olmadı zaten
insanlığın bu kemirgen devinimi
hep bir skandal kiralayıp
derimizi yüzdü gömme küvetini andıran
o matemli dudaklarıyla
şimdi sorarım size
bahara durmuş çiçekler nerededir
nerdedir kardelenlere özgü o soft direngenlik
ya da cennetlik gülhatmilerin rayihası
"hızla incelmekte olan bir heves torbasından"
geriye kalan Trimalchio'cu Big Ben'ler
ve 'sandviç adamlar'la kuşatılmışsa her yer

iyi olurdu yani sör
olabilirdik
kapanırdı en azından bir avuç toprakla
aramızdaki o hazin duygusal uçurum
ölseydik huzurunuzda
çifte hüznle yunarak
hakkın rahmetine kavuşmadan da
ışığımız bol olurdu belki
sizin gracias a dios'larınızın yanında
baldıran zehiri dediğiniz nedir ki

...

p.s: "... " - F. Scott Fitzgerald
"Big Ben, sandviç adamlar" -Virginia Woolf

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1164573/kus-akli.html>

düşbudak ağacı

yapraklarım vardı eskiden
kupa papazı ile sinek kızı'nın
dalında gizli saklı buluştuğu
duymamıştık henüz hiçbirimiz
maldoror'un umutsuz şarkılarını
yine de konardı tüneğine bazı kuşlar
intihara giden bakire meryem gibi

yaz kış harem selamlıkken buralar
büyük hazla yerdı erkeklerin elinden
mevcut yerlerindeki *yalan çileklerini
kader ve korkuya gebe olan kadınlar
dudak uçuklatıcı ve cezbedici acı gerçeklerini
inzivalı köşesinden seyrederek bergman'ın
biliyorum bir yerlerde
arzuladığım o saf duru yaşam illa ki olmalı
ne yazık ki bu kallavi burnum ve ayaklarım yüzünden
en bayağısından yalnızlığımı alıp
bir de sesini içine gömen o 'salyangoz kadınlar'ın
kokusunu bırakıp bu salon oyunlarına
gideceğim hiçbir yere sosyal statüsüz
yüce tanrımız yeryüzüne teşrif buyuracak mutlaka
şeytanca dürtülmüş duygularla
pespaye günahkar kullarız dolayısıyla biz

anlatmak isterdim size pürneşe
o tarakta bezi olduğunu düşündüğünüz
sentimental düşlerim manipüle edilmeden
gel gör ki iç güvey gibi yerleşik
taşırken içimdeki sert kayayı
en azından keresteli ellerinizin yanında
annemin ak sütü gibi dururken vicdanım
notre dame katedralini andıran gözlerimi
hoş görüversin bu seferlik quasimodo
her şeye burnunu sokmayıversin cyrano

artık korunaksız
ve savunmasız yüreğim
seyirlik halinde çetrefilli
gelip geçiyor acılarım anne!
bakma sen
bu gömüt ellerimde açan yediverene
değil mi ki
"sabahın bir sahibi var
sorarlar bir gün sorarlar"

her ne kadar inanmasam da
Allah kahretsin!
böyle çocukca fantazilerim hâlâ var!

...

p.s: "salyangoz kadınlar"~Ece Temelkuran
"sabahın bir sahibi var
sorarlar bir gün sorarlar"~Ruhi Su
*yaban çilekleri~Ingmar Bergman

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1187676/dusbudak-agaci.html>

monodram

ne sevgi
ne merhamet
tam anlamıyla tanrı'nın esirgediği
varsın olmasın dikili ağacım
bu kendini yadırgamışlık
bu etnik ulusal kavgalar
cam fanusun içinde bu tek başınalık
dudağımdaki bu avuntusuz sabırlı inilti
dokunmuyorsunuz siz de artık...

ipliği pazara çıkmış vaveyla
senin de alacağın olsun!
etimdeki bu muteber acı
bu istifçi duayen hoşgörü
söyle ablam!
hangi ağaçtan kovuldun
benim canım posta güvercinim
sen de mi atıldın yeryüzünden
yaşamın akıntısına kütük gibi

bir kadın yüreği boylarında
tıfil bir sözcük dizisi koydular sonra önüme:
'sus konuşma kadın! kaderine razı ol!'
küçük dilini ağzının içindeki kumula gömen
kopçalanmış bu gönüllü köleler
ve siz!
bacak bacak üstüne atan etobur libidocular sizi!
karşıdan karşıya yaya giden atlı bi süvari görürseniz
kaba etleriyle sorun Tante Rosa'yı
bozulmamış mı bekâreti hâlâ
kamburundaki sinik hiç'in...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1264439/monodram.html>

"boşa gitmiş bir yaşam için bir cenaze söylevi"

yarım asır önceydi uzandığım yer
elin yanağımın üstündeki yaşam çemberine
iyilik zamirleriyle çiftleşen
sahte mutluluklar bırakmıştı
reformcu ve evcimen
böyle karma bir parodi
bir dizi zorunlulukla
mecburiyet caddesinden geçen

baktım uzaylı kibarzadeyle
konuşuyorum radyoda
"seni sükûtu hayale uğrattım" diyor
duygumun önüne geçen öfkem
rapunzel'in saçlarında virtüözken
teveccühünüz efendim deyiverdim
darülfünunlu kızlar gibi
müteşekkirim çokça size yürekten

...

hey gidi hey!
fazilet abidesi fazilet hanım
bittabi inkisarlarımız müşterek
ve muhtelif acılarımız
bu kesif...bu kof...bu töz
evin kahrını çeken duvarlara
bu arz-ı endam
hepsi derimin altında teberru
geçelim en iyisi bu monodramı

...

selamünaleyküm daimones!
mesele acıysa çekeriz evelallah
çok şükür! uğurlu bir günüm yok
herkes gibi taşıyorum üstümde
çürümüş eti humusa dönüşmeden
cam fanusun içinde parafrenik sendromlar
çetrefilli kulisler
ince ayva tüyler
etoburlar...otoburlar
yedek parçası körelmiş beyinler
hepsi biraraya gelince ahlakî klostrofobi mübârek!

...

yarım asırdır bu toplu azarlama kulaklarımda
ortalama insan aklının doğuştan gelen
ve mirasla babadan oğula-kıza geçen
savunma mekanizması biraz da hödüklüğü
bu seferlik mazur görün
omurgalı omurgasız ve de hayasız
geldik gidiyoruz *ok çukuruna
ağızda eriyen çukulatalı tortu gibi
bazen basit bir ütopyacı
bazen ilkel bir popülist

bazen militarist
bazen feminist
kısmen de terorist
büyük çapta operasyon hakim
kafamın içindeki ibadet evine
bu vasıfsız...bu katı...bu sofu vicdan
ve bu içselleştirilmiş vaaz
sulak ve muğlak yerde
sadece sembolik figüran

...

baktım duvarsın sen
baktım silikon vadisindeki toksik maskulinli
hüdayinabitvari şeylere
gübre deposu anlayışla yarı doğaçlama
cenaze söylevi yapıyor aklım
hırs ve öfkenin
sevginin önüne barikat kurduğu yerde
vücudumu geleneksel namus kalıplarına sığdırsaydım
resmî olarak belki
part time yaşardım ben de bayım...

m.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1316099/bosa-gitmis-bir-yasam-icin-bir-cenaze-soylevi.html>

kar.altı

üç düğüm attım
ve ipimi saldım
dilimde otuz sekizlik revolver
müstehcen gözlerimde buğulu sanrı
lanetli bir bulut kafamın üstünde gangster
fasonlu ellerimde anonim bir ç.ağrı
çekmecesinde saklamış kanlı çorabının tekini
dünya ahiret acımsın!
demiş melankolik sabrına
siz öldünüz
ve geri kalanlar
başımız sağ olsun arkadaşlar!

ters düz olmuş hayatın
bayat ekmek arası
g.azap hüzünleriyiz
zo vi du bist
zo vi iş bin
bizi ölüme her gün biraz daha alıştıran
dili suspus
kalbi tuz buz
gramajlı öpücüklerin
bir gıdımlık tortusu
boynumuzdan kopartılan

yarasına üfleyen leylim kadın
sana da merhaba!
arkandaki enkaz ve müstakbel acınla
düşersin her gün bahtsız yollara
babam t.ufoya gelip beni sana verecek diye
çok korktum biliyor musun?
düşündüm de
bizden bi cacık olmazdı murtaza!
sen tefeci bir buzdolabı
ben'se mutfak robotunun yedek bir parçası
evin kıyırık köşesinde kımiltısız dururken
bağ kur'un emekli maaşıyla
kıt kanaat geçinen iki komün cümleyi
s.empatiyle aramıza alıp hiç konuşmadan
aç susuz bırakırdık dımdızlak ortada

üzgünüm tanrım!
kalbimin en hassas yerine
işaret parmağının ucuyla dokunup
gösteremiyorum haritada sana
kefeni on kere yırtmış olan cesaretim
ayaklarımda patlamaya hazır
nükleer füzyon santrali gibi dururken
beton uyluklarımda arasında
duman altı metruk bir şehirden
vücudu yarı felçli kuşlar
imtiyazlı mezarlarına havalanıyor

ben kafesteki prestijli öfkemi serbest bırakıyorum
sen'se tutup elime bombalı yüreğini veriyorsun
bu da bir şey mi diyorum kendi kendime
kırılmanın sesi olsaydı
evdeki sağır eşyaların da haberi olurdu
mermilerle nasıl seksek oynadığını
çocuklarla bu cömert toprakların

m.g

şiiri güne getiren seçki kuruluna ve vaktini ayırıp okuyan ve yorumlarıyla değer katan herkese;
teşekkür ve sevgimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393854/kar-alti.html>

şıpagetti screams

iki göz akıyla
iki eli acımda
oraya gelince son anda
kırıyor direksiyonu
takdir edersiniz ki
onmaz bir yara onunki
hiç değilse tanrım
yattığı yerde rahatlık ver

bir gün bu taş evden çıkıp
bungun başını yukarı kaldırırsan
memleket memleket gezmez
acı acı dolaşmazsan
cesaretini toplayana kadar gebermezsek
söylemeye dilim varmıyor ama
sana dedim ki
bir daha ölmediğin bir acıda
kaçak göçek dövüşme abuzer
asla ve katiyen
blöf yapma

bak bana!
requiem for a dream'den uyanmış gibiyim
rahatsız edici seslerinin hışırtısı
unutmaya yüz tutan bilincimi bulandırıp
meşum bir felaket önsezisiyle beraber
kitlesel bir tepkiyi arkasına alarak diyor ki bana
o rüyada kal, orda güvendesin!

bak ellerime
gözlerimin içine bak
her gün meclisin kurumsal ahırına giren
yüzlerce ve binlerce
itaatkâr koyun sürüsünden
bir farkı olmayan
'kartal yuvası'ndan paraşütle çaylak uçan
küresel huzursuzluk bizimkisi
ve "burası müzeden çok morga benziyor"
takma dişlerin ağzında yokken

ömründe sadece bir kereliğe mahsus
görürsün o bohemli rüyayı
çenende ruhsatsız ve kaçak
geriye kalan tek savaşçı beyaz dişinle
Pirandello'nun oyunundaki
'ağzı çiçekli adam'sın
öldürmez korkma
süründürür yalnız abuzer
sana demiştim ama
gel şu inadını bırak
karidesli spagetti yiyelim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412041/sipagetti-screams.html>

"ölüler böyle sever"

iki dudağının arasından çıkacak
cümleyi bekliyorum
uzaktasın
seni sana anlatamam
göz aşinalığı olağan şeyler
bir de eğilip bükülmeyen
o taş duvar
yarı yarıya sığ
biraz aşındırılmış
dirayetli bir kapı
daha önce ziline hiç basılmamış
no 307
ordasın

ben sandım ki
avutur basamaklar
dilimdeki karbondioksiti
ve unuturum
dna'mızdaki sabun köpüklerini
iki dünya arasındaki uçurumu
serseri mayın zannedip
taşırım ölene değin
sandım ki
kaldırırım gururumu
yerdeki o kirli paspasın altından

ordasın
seni bende avutamam
mafyavari bir yalnızlık
o kapıdan içeri girmiş
bir daha da çıkamamış
"ölüler böyle severmiş"
üzgünüm sevgili
seni sana bırakamam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1423549/oluler-boyle-sever.html>

derdest

ağlama duvarının önünde
poz vermiştik zafer işaretiyle
umut; senin ve benim de
içine dahil olup yaşadığımız
çiçekli bir yerdi o zamanlar
kurşun geçirmez kahramanların
yeryüzüne bilek gücüyle gelip
bugün olmasa er geç yarın
karanlığı aydınlığa çevireceği
katledilmemiş karanfillerle
"altı evliya üstü eşkiya" bu şehri

sinesini yumruğuyla
döven kadın
yatıyor şimdi cansız
yerde darmadağın
ellerime zehir vebâl
kalbine diken kalanların

ne kadar çok ah!
kalıyor üstümde
resmî bir gazete parçasının
üçüncü sayfa haberiyle
kanlı göğsü örtülen gencin
mezbeleye dönen
bahtsız yüreğini görünce
n'utkum çiğirtkan güvercin

orda 1 Mayıs
burda sessizlik anıtı
senden sonraki dünya
boynumu önüne serdiğim
mermerli sunak taşı
yüreği güzel kardeşim!..

m.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1430384/derdest.html>

s.üzgün

ben deliriyorum
kuşlar ölüyor sandım
düşsüzüm nihayetinde
ceketimi alıp çıkmak
tek gecelik dizelerin
karnı burnunda gayrimeşru şiirini
gözden irak bir yerde doğurmak
en çok da mürüvvetimi göremeyen
hüznümün ağrına gidiyor

hep damardan verilir
bu hakikat serumu
geriye sağ kalan
hurdaya dönmüş kerte bir tortu
"aşk, kadınlar yorulunca biter
kadınlar bir adamı değil
bir mezarlığı terk eder."
 demiş ya Ece
bizim payımıza düşen de
tomarlarca elem keder

annem demişti
kulak memesi yumuşaklığında
narsist bir cümleyi
ağzında yoğurduğunda
onların kalbi pamuk
bizimkisi taştan kızım
tükürüğünü bile atmazlar
suratına akıllım!

bekliyorum ben de hâlâ
"boz atlı bir hızır" gelsin
alıp götürsün bizi burdan
defolu sürüyle sözcük
mezarımı kazmadan
gel topla beni acımdan

adale(t)li bir kuş gördüm
konar göçer oraya buraya
dudağında uysal bi mırıltı
"and I go back to black" şarkısı
yanık yanık öter bi ağaca
"kalbi hızla kururken"
dilinde tüy biter anlarsın
hiç orali olmam bile
nobran bulutlar derdine yansın

m.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1444636/s-uzgun.html>

ödünç fragman

apar topar dışarı çıktı kalbim
gözlerimde dört araba benzin deposu
iki yüz litrelik full s.üzülmüş kan
boğazıma kadar acıya battım
ellerimin içli özleyen kokusu
fesleğene nazire
sözde bir istiareyi
bünyesinde barındıran
ve kenarda yara biriktirdim
dar günler için

vakitlice evine dön dedi ölüm
çıktık sonra kol kola slalom
yalnızlıklarla dünya turuna
"bana bir mezar lazım kızım" dedi
sarıldı kalender boynuma
kalbimin tek yılışık taşı buymuş gibi

öyle masum bakma dedim
biçilecek çimi kalmadı yüreğimin
benden şaibeli bir mumya olur anca
saçları üç numaraya vurulmuş toprağa
sonra yine kaldığın yerden seversin şuursuz
kuru sıkı bir söz arasında
can verelim diyene değin

anla artık
şüphe uyandıracak kadar
fazla sessiz
hiçliğin arka odası
bir düzine insan kaynıyor
dünya postayı koymuş
mevcut güdümü nefes almak
ah müzmin mağduriyet
bırak şu ahı elinden
şeytan doldurur

...

📄p.s📄: güne gelmesine vesile olan, vaktini ayırıp okuyan ve yorumlarıyla değer katan herkese teşekkür ve sevgimle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1457966/odunc-fragman.html>

ve günler ölmeye başladı*

kayık su alıyor ağırdan
aynı daimi titreşim ses
içimde giderek çoğalan
kutsanmış cici bir pazar
hiç şaşmaz halinden
baldırı çıplak hafifmeşrep
su sızmaz aralarından

ben bile kandım
artık kemirilecek duygularımın kalmadığı
bugün gibi prefabrik bir günde
sırnaş kelimelerin sürü sepet
kaba hatlarıyla fütursuz
harcıâlemin önünde
uyuşuk bir bedenden
bir skandalı rızası olmadan sırrından koparıp
güneşi balçıkla sıvama çabasına
tuttum çizgili bir post attım sana
sad but true cinsten
ingilizcem çok iyi değil
idare et lütfen

bu merdiven altı damızlık hatıraların
bir perde yüksekte faturayı bana kesip
mesuliyeti bana ait olan izlencesi
sadece elektrokardiyogramla ölçülen
kalbimin rutin yolunu bulmaya çalıştığı
olası nihai yürek grafiğinden
patlak veren tutarsız bulgu
kirliliğimizi gizli saklı yaşasak da
uzun süre saklayamayışımız
elimde kalan diğer bahtsız bedevi

bakarsın herkes kadar
hâlâ yaşıyormuş gibi
aynı yerden kanayıp defalarca
denizde balık olur
kanatlarımın hakkını veririm
oysa kulağıma gelen fısıltı ve mırıltılar
bu şiirin cenazesinin
yine böyle bir pazar günü
vızıltılar eşliğinde
yağmurda kalkacağını söylüyor

tut ki
kadavramızın üstünde
kavgaya tutuşur iki mızımız karga
kefaretimizi ödemeye kalkışır
arkamızdaki tufan
sen kalırsın içimde don atlet
bundan öte farazâ
kıpırdamadan bir ömür
zaafları avantaja çeviren

battal boy bir yalnızlıktan
medet ummak mı
blödsinn!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1472922/ve-gunler-olmeye-basladi.html>

"dilimin altındaki toprak parçası"

çıktım nafiye bir çabayla
beynimin kara kutusunu
lüzumsuz şeylerle doldurup
kendime bir mezar
sana da bi duvar baktım
iki kişilik Finster
-ölüler günü ve sessiz savaşlar-
ununu elemiş, eleğini asmış
iki tuğla arası boşluk
güya ucunda ölüm yoktu
daha bi sürü şey...
yanlışlıkla kalbine çarptım
enkazların arasında
orada kırıldı sesim
özür dilerim
yeni dönmüştüm başka bir acıdan
saymadım, yıllar var ki ölmüştüm
her halükarda ölecektik
dert ortağını teskin eden aptal kader
ona yakın bir şey
yani gelip geçici
yani buraya fazla
yani süresi çoktan dolmuş
-bir stadyumu doldurmasa da-
feleğin sillesini yemiş
hayatı boyunca
yok! artırıyorum!
yani çok daha fazlası bayım!
yaşamak el yordamı
ve cehaletle serbest bırakılmış
kendi aramızda

bize "ölün!" dediler
ve işte burdayız
korkma! ölmenin yaşı yok
dediklerine bakılırsa
buralarda bir yerdeymiş
senin de mezarın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1475593/dilimin-altindaki-toprak-parcasi.html>

taşın uğrak yeri

yüzünü ağartan
ince kıyık uzuvlarıyla
ölür bir kadın
gıki çıkmadan
acısının ağırlığına uygun
dört duvar arası mutluluk
sinek avlarken evin içinde
yün patiklerini yanına almasına
müsaade etmeyen ahiretten
günahkâr çıkar sicili bozuk
pamuk ipliğine bağlı hayata
her yeni gün kederiyle doğan güneş
alacaklı olunca toprağından
uzanır yatağında
duldası üryan

kurak ve sıcak hazları
soğuk ve yağmurlu kaşları
dili suskunluğa yatkın
evin kırılmaz eşyası
her şeyden uzak
herkesten biraz
azimli sabrının mahsulü
kırdırır birbirine duvarları

ağzı kulaklarına varana kadar
günahdır kitabında gülmek
karanlığında dönenip
ipildeyip vızlayan içre
neyi betimlese içinde yarım
yün yumağı gereksinim
düşünen adam heykeline
göz devirmeden
sarılmak ister öylesine
taş bile yerinde ağır bayım

arada put kesilip susası gelir
olduğu yerde aşınık ve durağan
oysa kuş olup uçmak varken
k.açtığı her mevsim yerle yeksan

var amacı güdmeyen
sırtındaki kulunç
bir yanı çürür yılgın
ölü yaprak misali
ömrü vefa etmemiş
seyirsiz bir ağlatı bu dinle
sana umudun sapı
bana da hüznün çöpü
evin onulmaz iki yarası

arada bir gül derler
gülesi gelir
alazlı dudağında
taşıyla beraber
bakar bitimsiz kutsanmış taşına
eli kolu bağlı eprimiş diliyle
derinlere gömülmüş oyuntusunda
ağlar dur duraksız
farkına varmadan

...

sen orada duruyorsun
diyorsun ki
bana çiçek buralar
dipsiz bir çukur gör sen beni
o taşla kalbimi dür yeter

m.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1487685/tasin-ugrak-yeri.html>

duvarda sigarasını söndüren marlboro man

bana sormadınız hiç
yaprak nasıl düşer dalından
nasıl kırışır bir kadın
edebi yatağın b.azasından
pullarına tüy dikip
y.üzerken ya da uyurken
huyuna suyuna çemkirip
kemik zoka alayınızın
içine ettiği ucube hayatının

orada yunuslar dolaşır
ve onu yutacak
daha büyük bir balık
üç gün üç gece
karnı açık
orada durur vicdan
ve orada kıvrana kıvrana
derisini soyan bir yılan

uçalım, uçalım
anam babam
yüce tanrı, isa aşkına
kömür kayası diller
zehrini sokmadan
oramdan
ah buramdan

bana sormadınız hiç
nasıl uyanır k.adın
asırlık uykusundan
mimlenip ansızın
düşleri para eden
p.iç yaraları için
yüz doksan fit çapında
tükürür sıfatınıza
alayınızın
marlboro man

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1490549/duvarda-sigarasini-sonduren-marlboro-man.html>

dram aryaları

yaşamak ağır, ağır
yabancı her duygudan geriye biraz
arsız dikenli bir bataklık
yan yana apayrı ve upuzun şilteler
içi yün pamuk
dışı rahatını tepen balçık
bir yaşamak ki
ölümle burun buruna
çürük etinde fütursuz

bu yara onundu
döviz kuru misali saat başı fırlayıp inen
koşullu serbest bıraktığı
kuşları da kafeslemiş zibidi
ihbar etmek için kendini asılsız
bilirdi hergele! şeytanın yattığı yeri
kirli sakalını bir cana dayayıp gitti sonra
ağza alınmayacak argolarla
bir ben kaldık burada eskilerden
böyle eli yüzü kireç sıvalı yaşlı bir umut
duvardaki paslı çividen mektup bekleyen
zampara fotoroman kahramanı
öyle bir acımak, acımak ki
taşa göm gitsin

ne halt eder ki orda eceliyle bir başına
üç şilebi birden karaya oturtmuş yüreğinde
kırılmadık kalp bırakmamış dallama
içindeki uzuvlarına yetişmemiş
akşamdan kalma sülfamitle penisilin
babası mezardan çıkıp gelse tanımaz
öyle bir it dişi, domuz derisi üstünde kaygan
en uzun tabutta kalma rekoru yine onda

bu fani uyanacak sızıltısız ansızın
Renoir'in belden aşağı çıplak kadınları
parmak kadar kızlar iş başındayken
teravihten önce evine dönen tövbeler
üstüne örtülen çiçekli bir muşamba
ve içinde bahsi geçen kolonlarla beraber
yarasında tüyü bitmemiş onca etin hakkı
üçüncü mevki bir vagonda
yığınlar içindeki örgütlü yalnızlıklarına
kavuşmanın ivedisiyle
sıkacaklar kalbinin suyunu
mengene avuçları

Öyle bir ağlamak, ağlamak ki
ld o...yok artık!

m.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505435/dram-aryalari.html>

"burda çiçekler açmıyor"

dahası yok
görünen o ki
bizi bize bağışlamamış tanrı
boş atıp dolu tutmuş
yorgun bir savaşçı
eli kire kana bulaşmış
çakallar susup, kurtlar ulurken
korkup kaçmış ebu cehil
alnı secdeye değmeden

gülmek diyorsunuz
gülmek ne zamandır
uğramıyor buralara
Allah'ın unuttuğu bu coğrafyanın
utancına benzer öyle bir ölüm sessizliği
dünyayı tek kale maçta
santrafor yapıp kırdırmış birbirimize
bağışla bizi ufaklık
-evvel zaman içinde
kalbur saman içinde
pireler barbar, dev(e)ler cellat iken
sizler annelerinizin beşiğini tıngır mıngır sallar
savaş barış nedir bilmez iken-
güzel abiler ablalardık biz de
kaderine terkedilmiş coğrafyanın
cinnet mahallesinde
katır gibi tepişirken
üstünüzde fillerle devler
çiçekleriniz kurutuldu ya yok yere
henüz el bebek gül bebekken sizler
yazıklar, yuhlar olsun hepimize

daha ne kadar sürer
acıya karşı bu kanaatkâr
müebbet bağışıklık
gani gani rahmet
kirpiklerine y.onca kadının
ağlamak diyorsunuz
ağlamak ne zamandır
gözümde yaprak dökümü
ağaçların dalları üşüyüp titrerken
bıcı bıcı yapmış mazlumun gözyaşlarıyla yukarıdakiler

dağ dağa küser, taş taşa
insan insana baka baka utanır
sığınmacı yüzlük bir ampulün sevinci
dünyayı bile aydınlatır
biz istedikten sonra
herkesin gözü önünde
kapalı gişe oynarken savaşlar
karaborsada dağıtılırken

yağmalanmış aperlif topraklar
eli dili bağlanmışsa insanlığın
körebe oynaya dursun vicdanlar
minnoş elinde pelüş bir ayıcık
yüregimiz dayanır mı buna
dahası zulüm, dahası kıyım
dahası ölüm olsun amma
yapmaz düşman düşmana
azıcık merhameti olanın
ruhuna cümleten el fatiha

ben de gidiyorum birazdan
2500 devirde kuruttuğum gözyaşlarını
aldım göğsümde yumuşattım
ant verdim sana çocuk
başına bomba, ayağına kurşun
yüregine çakıl taşı düşürenlerin
yatacak yeri yurdu olmasın
ne bu dünyada ne de ahirette
ne ölüsü imana gelsin ne dirisi
kırk takla atsa da son nefesinde
kalbi yosun küf tutmuşların

m.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1510174/burda-cicekler-acmiyor.html>

Hissikablelvuku

orda durdun
az ötemde yerde bağdaş
ince bir sızıyla koptu bağları
beyin ölümü gerçekleşmemiş gerçekleri hayatın
dur dedim yüzümde sıcak aksın
kundaklanmış ellerin sıçrayan kanı
morgun kapısında kitab-ı kıyam
son durakta İsmail'in kurbanlık gözleri
bilhassa bileylenmiş bıçakta diğerkâm
duayla iki canlı toprağa karışıp
ölmüş anaların sütünü emziren ahir zaman
genzimi yakan hissikablelvuku
ve bilhassa [italik]kısır çöpün[/italik]
[italik]uzun çöpten alacağı intikam
[/italik]

kuşlar sesini boğdu önce
burda böyle acılar çekildi mi
can çıkana kadar girmez eve
tabuttan evvel tevekkül
bir selvinin ince darına asıldı sonra ağıdın
virane evin bir oğlu bir de kızı vardı
kuş kadar yaşadılar başı bağlı

ben gidiyorum güzel annem
bedenimde vişne çürükleri
yanağımda [italik]Gazze[/italik]'li düşler
eli kanlı bir cumartesi
mezarımda solgun çiçekler
ayırır mı hiç bizi bizden

m.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1512253/hissikablelvuku.html>

yarım kalmış bir taş hikâyesi

sonra sen gittin
günlerden perşembe
bir mum yaktım, made in germany
babaannemin uğurlu saydığı asortik gün
çal oyna havasında matemime çanak tutan
dört parmağımda dört harfli bir sözcük 'hope'
her gün birinin yardımına koş çağrısı
ve kalbimde kılkuyruk bir ok şimdi 'love'
uzanamadı eni boyuna yakın kemikler
armut dibine düşmüş
hanım evladı botanikçi güller

seni anlamak yoruyor
ah! seni anlamak bir taşı elinle oymakla bahis
iki göbekten ölümlü bir sessizlik aramızda
c'est la vie!
kadrolu hayat bu mu gerçekten?
sudan bahanelerle slow takılıp
içimdeki tepeleme boşluklarla
on parmak daktilo hızıyla onca düşünceyi
dudaktan öteye geçirmeden
dudak tiryakiliğine maruz bırakan
ve bir köşede fotosenteze uğrayıp
buhar olan evin maskotu
saksıdaki diksiyonu düzgün çiçekle
adı asılsız dedikodulara karışmış
belleğin aday adayı budaksız neşe kütüğü
babama ne kadar da benziyorsun

sen gittin çiçek açtı yüzüm
ben de bir aile anasıydım sonuçta
Allah'ın emriyle kalbimi kemirmiştin
öyle münasip görmüştü büyüklerimiz
iki dirhem bir çekirdek
dolgun maaşlı dramımla
aklın dişe dokunur antipatik şeyleri
ya da incelikten yoksun irite detaylar
annemle babamın genlerime zorla kodlamaya çalıştığı
arşa değan battal boy tevazu
sigortalı düşlerde çalışıp
aza kanaat getirerek
kurcalanan karıncalı geçmişim
kelebek zerafetiyle hepsi pır olup uçtu
hey! be! sen ne mübarek bir adammışsın!

sen gittin...
üç pakete çıkardığım günlük acıma
bir zeytin dalı daha uzattım tekli berjerde
taze ve gevrek kurtarma simidim
bayramın dördüncü günü

çocuklar kedi gibi sırnaşmaya geldi
mizansen uzatmalara kalan son dakikayı
gönül alıp kurtarma operasyonu
-hiç gerek yoktu- dedim bütün bunlara
evin her yeri *ok dök yala şimdi

sen gittin
sonunda plastik bir leğende anlaşılıp
el tokuşturduk mahallenin eskicisiyle
ütüsüz duygularımı çitilemeden verirken
otuz iki dişinin arasında -saydım iki de çürük-
sıfır beden ince bir kürdan vardı
ön ayrık düşleri yana seğirirken
bir dal da çürüklerine uzattım
-al abi!- dedim, al burdan yak!
Allah ağzımızın tadını bozmasın!

çok afili mavi plastikos bir leğenim vardı artık
kadınsal küçük bir lop dokunuşla
selüloz polimer ciddiyetini bozup
yarım kalmış bir taş hikayesinin
iki uzaylık mesafeyle harcını yapıp
elimdeki tel maşa ve bir murçla
aklını aldım ağır bir çekiç darbesiyle
yataktaki boş yastığa sinen homurtulu sesinin

sen gittin...
el elde baş başta
sobanın harlı ateşinde
Zonguldak kömürüyle
senlibenli sıkı fıki temas
mazide kalmış gönül yararı
kışkırtıp kudurtan romantizm
buna ilaveten sürüyle töz ve tin
göz altlarımda yüksek çözünürlü
terle karışık tuz damlacıkları
kırıklarımı onaracak japon yapıştırıcısı
yüreğimde serbest yüzen bir buzdağıyla
el elde baş başta bir gece vakti çarpışıp
karambole yuvarlandı kalbim

em.g

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1515689/yarim-kalmis-bir-tas-hik-yesi.html>

duvarda taş olmak yasaktır

kalbim acıyor cano
yalvarırım bırak gidim
hoşçakal dragon
hoşçakal persona
hoşçakal my lover
oksijeni olmayan bir fanusun içinde
karada yaşayabilecek
tatlı su balığıyken
bak şimdi çölde öldüm bittim

uzağa yakın bir yerde
diyeti öde öde bitmemiş
bir ev var yarısından soyunuk
üzerine titrediği merhameti
üstüne örttüğü ödenekli toprak
ve sevaplarını yolda düşüren
ahiret yolcusu fani mürettebat
yaşınıza hürmeten
Puccini'nin üç perdelik sahnesinde
Madam Butterfly'ı havalandırıp
sıhhiye yerleşkesi kalbimi
ilk dikişte kanatarak uçurdum kafesten

kelle koltukta serbest nazım çalışıp
aylak düşlerine perende atan
şüpheli ölümlerle mensubiyeti ile tanışık
türküsüne aşık atan gamlı bir baykuş
şimdi özgürlük pistini
havaya uçurmaktan
kederi kirpiklerinde asılı
interpolde boy boy vesikalık aranan
yabancı uyruklu bi sabıkalı
bacım seni de Allah kurtarsın

dünya şuncacık bir şey
bazen cebimde taşıyorum
bazen de yüzümde
birbirinden ayrışmayı bekleyen
büyük küçük tıfıl
her ne varsa elimde
sağaltılmış hava cıvaya
keşmekeş çeken kitabına uygun bir cümleyi
kalesi gibi koruduğu mağarasından
gönül rızasıyla çıkartıp
balçığından sıvanmış güneşli bir günde
'git kendini kurtar!' diyorum
sen de lavaboda t(r)aş olmayı kesseydin
-zafere çiçekli yollardan gidebilirdik- belki
taş da olsa yutuyor işte insan

eli mutluluğa uzanmayan
mumla aranan müstakbel insan
şurda çekip vursam seni içim soğumaz
eski püskü palaspere
derisinden kefaletle serbest kalan vicdan

af buyurun! sofranıza oturduk bir kere
göz hakkım vardı bölüştüğünüz ekmekte
"ayıdan post, düşmandan dost olmaz"
derlerdi eskiler, hakkınızı helâl edin siz de

dedim insan eti bu ağır
kendine hayrı yok ki çürük postunun
Allah'ın bildiğini kuldan saklayacak değilim
eskidendi o 'ona gelen bana gelsin' güzellemeleri
-memento te hominem esse-
üzgünüm! gözünüzde 'tehlikeli bile sayılmam' artık
kat karşılığı veresiye ya da vesaire
akla gelmeyecek ofansif sancılar
zehir de olsa içiyor insan

ah Le Monde!
senin de sağa sola palavra sıkıp
götü başı ayrı oynayan kurgun işte bu kadarmış
ufak ufak ayaklarımı yerden kesip
hem kel hem fodul ıskartaya çıkmış bir aile saadeti
hiç yedin mi, bu sosla etler aşırı lezzetli
akşamdan marine et hazırla
ertesi gün pişir ye!
her gün üç posta kendi acından içmeli
dikkat et kanı üstüne sıçramasın
göre göre alıyor sonra insan

manik depresif pozlar kesip
yaftayı yapıştırıp böyle havalara girerek
iblisten icazet aldığı halde yenilen pehlivanın
güreşe doymayan maymun iştahıyla
hatırı sayılır bir kederin dibine battım
tortusu bende
külü sende kaldı
çekip kalbinden vurdum da seni
tövbe! içim zerre soğumadı
hadi kalk yaralarımından öp cano
kaza süsü verilmiş
kör olasıca tetikçi kurşununun da
gözünü arkada mühürlü kalmasın

☒m.g♧

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1527910/duvarda-tas-olmak-yasaktir.html>

Füruzan

uyudum. akşam oldu
evin duvarlarıyla değiş tokuş anıların
tezahürsüz kitle hareketi liyakatsiz
aksesuar niyetine hep burdaydık Füruzan
sesini ivedilikle kaybeden domez kadının
çiçek bozuğu yüzünde
çepeçevre tırmanan sebatkâr lirizmin
tırnaklarını kökünden kesip a(r)ttım
bizi ordan tanırılar
ordan alıp oraya ayrıkısı sürerler
bizi ordan hep vururlar Füruzan

kuyruğuna basmış istisnasız
16 numaralı izbe mağarada
uzaktan uzağa nemrut husumet
saçları elimde kaldı
yüzü gülmeyen halkın*
bulutuna leke çalınan yağmurun
bu kanlı bıçaklı gettoda
gök gürültüsünden ışığıni çekmesi
meşru müdafaasıdır karanlığın
su gibi gidip taş gibi döndüğüm yolda
yüzünü yıkadım ağıtların
yüzümü orada verdim toprağa
orda kuyruğuna takılmış hüznüm
vakitlice gidelim evimize bu acıdan

kimse bıraktığım gibi kalmıyor Füruzan
kılıfına uygun ussal yoksayıcılık
parmak basarken bıçkın ağrıma
üstü örtülmüş teskin duygunun
yüzeysel irdelenişi herkesce malum
aftan yararlanıp dışarı yeni çıkan
varoluşçuluğa methiyeler düzen
kendi dümeninde espritüel bir pergel
yaslı dünyasının dalgasını çizdi etrafımda
içinde kıtlığına kıran giren umutlar
içinde benim de takas edildiğim
fan kulüp her akşam tıka basa dolu
yakayı hep orda ele verdim Füruzan
bir yarayı dişler gibi
alıp götürdüler takma düşlerimi ordan
kazazede lakaplı linçli pergelle
çizdik sinek avlayan kalbimi
sarp kayalık bir satırla ortadan

uyuduk. sabah oldu
inanamıyorum öldüğümüze Füruzan
kim attı yorganı üstünden kırık kalbinin
yaz geldi geçti kış oldu
uçmadı şu kâdarcık kuş sevinci
kadının dar boğazından

iki kirpik arası kesat düşler
akşam içtimasında nöbet değiştirip
alemlere akınca dipsiz kuyu
onca dert tasa varken
taytlı ve sütyensiz oluşuna
kafayı bozdu

sustuk. geçti umumiyetle
fırıldak koca seneler üstümüzden
sofrada umutlar fakirin ekmek kırıntısı
kalbini bölüştüğün güvenli sığınak
yatılı kuşlar gün doğmadan
intihara kalkışmış Füzuran
kendini kandırma boşuna
ıpissız çorak bir kadını
kim sever ki yaralarından

©m.g©

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1528717/furuzan.html>

ahraz

çift ütü iziyim pantolonunun
nemli tülbentle
örtüyorlar kırıksıklığı
geçmiyor façası bozuk b'ahtım
seni çöpsüz sapsız
kuşluk vakti
çile dolduran bir derdin
eli kalem tutan
canı burnunda kırgın bir paragrafın
buruk tatda dil buran
deli kızın türküsüyle*
katıksız hesapsız
başımda hep taşıdım

alı al, moru mor
bir gramlık gururum kaldı elimde
ayakları yere basan
kadınlık işte
günahını bile vermiyor
ipini koparan
ayran gönüllü harcıâleme
al senin olsun

keşke sevmek böyle bir şey olsa
ürkek ve telaşlı
ateş acıyı sararken
efkârı içime
dumanını gözlerine üflesem

her şeyi orda bıraktım
bütün kuşları
zambakları
bütün sırları
doğruları ve yanlışları
her şeyi onda bıraktım
bütün aşkları
yaraları
günahına kefil
bütün yalanları

her şeyi orda bıraktım
bağrışma ve inlemeler
kulak çınlamaları
söğüt ağacında kuş cıvıltıları
bir kalp çarpıntısı hızla giden
yaralı yüreğin ilk gözağrısı
bir kadının arapça dilinden
kurşunların boğuk yankısı

her şeyi orda bıraktım
t'uzığında köpek havlamaları

yağmur ve gök gürültüsü
yüreği alçıdan, beyni salçadan
rüzgarla gelen çatışma sesleri
ağlamaklı duygusal müziğin
taş ve beton gümbürtüleri
can kırıkların hali içler acısı

her şeyi onda bıraktım
bırakmam dediğim ne varsa
neyleyim...
ondan başkası da
vebalini almaz boynuna

©m.g©

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1533194/ahraz.html>

"türküler dolusu"

"türküler dolusu" sustun
kasten vurmaya teşebbüs
elinde suç unsuru dahiyane hiçlik
tüyü dikmişsin kolpacı bir hayat ağacına
kabuğuna dokundukça
yerle gök birbirine giriyor

sana baktıkça sınınanan bir örüntü
pişmanlığı gözünden okunan
bilerek yaptın biliyorum
hayal mahsulü raf ömrü kısa bir heyecanı
söküp götürdün formika kaplı kalbimden
umut vadeden bir paragrafın
altını mavi eddinge kalınca çizerken
beklentilerimi anında sıfıra düşüren

beni gömdün bu şiirin altına
şimdi de satır başlarındaki çiçekleri mi kokluyorsun

ilk nüshayı yırtıp attım
gitmedik yer bırakmadım
ahımı sayfalar dolusu çıkaracak
üstümde o kadar çok bedduan kaldı ki
söyle ha canım
benim yüzüm nasıl gülsün

bir acı geçti buradan
yaşamı büsbütün zehir eden
ben yazdıkça sakalları uzadı
toprakta uyuyan her harfin
şimdi alıp götürürler
kısmeti cezveden taşmış
boydan boya formikalı
fenol formol reçinesinde
battı balık yan giden kalbimi

herkes de bilir bunu
günün sonunda
ve benim size anlatacak
hikâyem kalmadığında
kötü düşler avcısı topuklarına sıkıp
bi mazeret uydurup kaçınca evden
primitif sivil kulis çalkalanınca tepeden tırnağa
attığı taş değmeyince ürküttüğü kuşa
kışında don tutunca adamın bıyıkları
eli ekmek tutan her fikrin izi sürülüp
altı derin kazılınca itinayla
adettendir bizim burda hevâl
sanki hiç gelmeyecek bir devrim gibi
sanki kutsal cumada yumurtadan çıkacak İsa gibi
bir kadının rahminde dili döndüğü kadar
kırk yıllık hileyle kıvrırır hürriyet tevazuyla

bahar gelir cemreler düşer
yaran kabuğundan ayrı düşmez
sen "türküler dolusu" susarsın hevâl
ben de toplarım ahlarını
k.açtığın çiçeklerden

☺m.g☺

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1535121/turkuler-dolusu.html>